

בעזהש"ת

# מְגִילַת אֶסְתֵר

## אִישׁ יְהוּדִי

שׂוֹינֶנְע גַּעדאַנקען, חִיזוּק און עֲצוֹת, וְזוּי אַזוּי אויסצוגעבן די  
הייליגע און פֿרייליכע טעג פון פורים אויפ'ן ריכטיגן פארנעם,  
און ווי אזוי מיטצוגעמען די השפעות פונעם יום טוב אויפ'ן  
גאנצן יאר

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדוננו מורנו ורבנו

**רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו**

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורנו הגאון הקדוש

**רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו**

און אויף די ווערטער פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה,  
וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע  
וועלט

**בבזך קדשת מרן מוהרא"ש זי"ע**

אריינגעברענגען אין אונז די ריינע און קלארע אמונה אין  
באשעפער, ווי אויך עצות און התחזקות ווי אזוי אדרבה צו גיין  
דעם לעבן בשלום

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, פתובים,  
און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא  
און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעזהש"ת דורך  
חסידי ברסלב - ניו יארק יצ"ו  
חודש אדר שנת תשפ"א לפ"ק



## היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

**בארא פארק**

4801 11th Ave,  
Brooklyn NY 11219  
347.760.5924

היכל הקודש

**קרית יואל**

8 Premishlan Way.  
Monroe NY 10950  
845.243.0563

היכל הקודש

**מאנסי**

32 Dolson Road  
Monsey NY 10952  
347.733.7551

היכל הקודש

**בני ברק**

רחוב ירושלים 2  
052.760.5715

היכל הקודש

**וויליאמסבורג**

27 Skillman Street  
Brooklyn NY 11205  
718.384.1652

היכל הקודש

**קרית יואל**

8 Hayes Ct.  
Monroe NY 10950  
845.467.5299

היכל הקודש

**בלומינגטון**

24 Merriewold LN S  
Monroe NY 10950  
845.238.0804

היכל הקודש

**ירושלים**

רחוב רבי נחמן מברסלב 15  
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א  
רופט:

**קול ברסלב**

212.444.9191

**חיזוק פאר די אידישע שטוב**

212.444.9169

**נדפס ע"י**

**קרן הדפסה היכל הקודש**

2623 State Route 52  
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

**עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י**

**מכון עצתו אמונה**

maebreslev@gmail.com

סדר ועימוד, כריכה ושערים:

א.ש. אשדוד

08-8650078

0527627127



## לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור עינינו חיות נפשונו,

אשר נשא אותנו על לבו פאשר ישא האמן את היונק, להחיותנו פהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות, זיו הארת שכנית עזו יתברך, והחדיר ברכבות נשמות ישראל בכל העולם כלו - אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיפי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק, איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל המחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. וקבץ ולקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבנו הקדוש מוהר"ן מברסקב, ותלמידו הקדוש מוהר"ן פ' - זכותם יגן עלינו. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקוניטרסים המפרסמים שהחיו אלפים ורבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה.

עטרת ראשו, נזר תפארתנו, המלאך הנצב על ראש דרו, עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרו ומשובב נתיבות

מורנו ומאורנו

## רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד  
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל  
בחד קטירא אתקטיר ליישיבה של מעלה  
להתלונן בצל צח הצדיקים אשר בגן עדן  
י"ז שבט תשע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים



הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי'

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון ומשפ',

נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל, מלכה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי

ומזוני רוויחא ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

## אַרײַנפֿיר

חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה זָאגֵן (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, מִשְׁלֵי ט'): "אַפִּילוּ אוֹיֵב אַנְדֶּרֶע קִינְמָאל נִישְׁט בְּטֵל וְעֵרן, וְעֵט אָבֶער דֶּער יוֹם טוֹב פּוּרִים קִינְמָאל נִישְׁט בְּטֵל וְעֵרן, אַזױ ווי דֶּער פֿסוּק זָאגט (אַסְתֵּר ט', כ"ח) "וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יֵעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים".

פּאַרְוואָס איז דֶּער יוֹם טוֹב פּוּרִים אַזױ גְרוֹיס? ווייל דֶּער נֶס פּוּרִים איז נִישְׁט נָאר אַ מַעֲשֵׂה וְוַאס הָאט אַמָּאל פּאַסִירט, נָאר דֶּער זַעלְבֶּער נֶס חֲזַר'ט זיך אַיבֶּער נֶאכְאָמָאל און נֶאכְאָמָאל מיט אַיִדִישֶׁע קִינְדֶּער. אין יַעֲדוֹן דוֹר גִּיעֵן אַיִדִישֶׁע קִינְדֶּער דוֹרְךְ שְׁווערִיקֵיטֵן און פֿראַבְלֶעמֶען, און דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער הַעלְפֵט אַלְעמָאל די אִידן צו קֶענען אַיבֶּערקוּמען זַיערֶע צְרוּת און יְסוּרִים, דֶּערִיבֶּער איז דֶּער יוֹם טוֹב פּוּרִים אַזױ גְרוֹיס, דֶּער נֶס פּוּרִים ווייזט אַוּז אַז דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער איז שְׁטענְדִיג מיט אַוּז און ער וועט אַוּז קִינְמָאל נִישְׁט פּאַרְלָאָן.

וואָס איז די גֶרעסְטֶע צָרָה וואָס אַ מַענְטש קען הָאבֵן? אַז ער פּאַרְגֶּעסְט פּוּנעם אַיבֶּערֶשְׁטֵן. ער פּאַרְגֶּעסְט אַז דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער איז אַלְעמָאל מיט אַיִם, און אַז יַעֲדֶע זאָךְ וואָס פּאַסִירט צו אַיִם קוּמט נָאר פּוּנעם אַיבֶּערֶשְׁטֵן פּאַר די טוֹבָה פּוּנעם מַענְטש. ווי לֵאנֵג אַ אִיד הָאט אַמוּנָה, ער גְלִיבֵט אַז דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער פִּירט אַיִם אויף טֵרִיט און שְׁרִיט, קען ער אַיבֶּערקוּמען אַלְע שְׁווערִיקֵיטֵן וואָס קוּמען אויף אַיִם, ווייל ער הָאט דֶּעם אַדְרַעס וואו זיך צו ווענְדן, ער ווייסט אַז דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער איז די אַינְצִיגְסְטֶע און בֶּעסְטֶע אַדְרַעס וואו זיך ווענְדן, און דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער וועט זיכֶּער הַעלְפֵן די אַלְע וואָס ווענְדן זיך צו אַיִם.

ווען אַ אִיד פּאַרְגֶּעסְט אָבֶּער פּוּנעם אַיבֶּערֶשְׁטֵן רַחֲמָנָא לִיצְלוּ, עס הוֹיבֵן אָן אַרִינְצוּקוּמען סְפִיקוּת בִּי אַיִם אין קָאפּ, ער ווייסט נִישְׁט אוֹיב דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער איז יָא דָא אַדֶּער נִישְׁט, ער ווייסט נִישְׁט אוֹיב דֶּער אַיבֶּערֶשְׁטֶער דַּאָרף אַיִם יָא הָאבֵן אַדֶּער נִישְׁט, דָאן הוֹיבֵן זיך אָן זַיענֶע רִיכְטִיגֶע צְרוּת. ער הָאט נִישְׁט צו וועמען זיך צו ווענְדן, זיין לֶעבֵן ווערט אַיִם פּאַרְשׁוואַרְצט און דֶּערִבִּיטֶערט.

דערביבער זאגן חכמינו זכרונם לברכה (מגילה ל:) אז פורים ליינט מען די פרשה פון "ויבא עמלק". "עמלק" איז בגימטריא "ספק", עמלק איז דער יצר הרע וואס ברענגט אריין ספיקות אין אידישע קינדער. די אידן האבן געהאט ספיקות אויב דער אייבערשטער איז יא מיט זיי אדער נישט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שמות י"ז, ז) "ה'יש ה' בקרבנו אם אין", און דאס איז די גרעסטע צרה. אונזער פליכט איז (שמות י"ז, ט"ז) "מלחמה לה' בעמלק מדר דר", מיר דארפן מלחמה האלטן מיט דעם עמלק, מיר דארפן חזרו'ן נאכאנאנד אז עס איז נאר דא איין באשעפער וואס פירט די וועלט, נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן און נאר ער קען אונז העלפן.

ווען א איד איז שטארק מיט אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז דער אייבערשטער פירט אלעס נאר צום גוטן, ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמ"ה, י"ז) "צדיק ה' בכל דרכיו וחסידי בכל מעשיו", און "הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט קל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא" (דברים ל"ב, ד'), דאן קען דער מענטש זיין פרייליך.

ווען מען הערט די מעשה פון די מגילה, און מען טראכט אריין אין וואס דארט האט זיך אפגעשפילט, זעט מען ווי די אלע גרויסע נסים זענען געווען באהאלטן אין די טבע. דאס מיינט אז פון אויבנאויף וואלט מען געקענט מיינען אז די אלע זאכן האט פשוט אזוי פאסירט; פונקט האט אחשוורוש זיך אויפגערעגט און גע'הרג'ט זיין קעניגן ושתי, פונקט האט מרדכי הצדיק זיך אונטערגעהערט און פארשטאנען אז בגתן און תרש וילן הרג'ענען דעם קעניג, און אזוי ווייטער די גאנצע מעשה קוקט אויס ווי אלעס איז געשען בדרך הטבע; ווען די מעשה האט זיך אבער געענדיגט, און מען האט צוזאמגעשטעלט די אלע פאסירונגען, האט מען קלאר געזען אז דער אייבערשטער האט דאס אלעס געפירט מיט א געוואלדיגן חשבון צו העלפן און צו ראטעווען די אידן.

דאס איז גאר א שטארקע חזק פאר די שפעטערדיגע דורות, אז אפילו ווען עס קומט א צייט וואס מען זעט נישט דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט זיך באהאלטן און עס קען אויסזען ווי ער האט אונז אינגאנצן פארלאזט און ער קוקט זיך נישט אום אויף דער וועלט. דארף מען אבער וויסן און געדענקען אז דער אייבערשטער איז שטענדיג דא מיט אונז, ער פירט יעדע זאך, און אפילו די זאכן וואס זעען אויס ווי עס פאסירט פשוט בדרך הטבע,

ווערן אַמט'דיג אויף געפירט מיט אַ געוואלדיגע השגחה פּרטיט, אַלעס האט אַ פּונקטליכן חשבון פאַרוואס דאס דאַרף אַזוי צו זיין.

ווען מען הערט אויס די מגילה ליינען, דאַרף מען זיך פאַרשטעלן אַזוי ווי די מעשה האט יעצט פאַסירט מיט אונז אליין. ווייל ווען מען קוקט גוט זעט מען אַז אויף היינט טוט דער אייבערשטער מיט יעדן מענטש גרויסע נסים, נאר זיי זענען באהאלטן און זעען אויס ווי אַ דרך הטבע. די פליכט פונעם מענטש איז אריינצוטראַכטן אין דעם, צו זען און באַמערקן די אַלע נסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים פּסדך, אַזוי ווי דער אייבערשטער האט געטון מיט די אידן דעמאלט אין די צייטן פון מרדכי הצדיק און אַסתר המלכה.

מיט טוען דא פאַרשטעלן פאַר אייך דעם קונטרס "מגילת אַסתר - איש יהודי", אַ זאַמלונג פון שיינע געדאַנקען אויף די מגילה, מיט געקליבענע בריוו, וואס זענען מחזק און שטאַרקן יעדן איד און יעדן מצב, ער זאל וויסן און געדענקען אַז דער אייבערשטער איז אַלעמאַל מיט אים, און וואס עס מיינט דער הייליגער און פּרייליכער יום טוב פורים פאַר אונז, און ווי אַזוי מיטצונעמען די לימודים פונעם יום טוב אויפ'ן גאַנצן יאַר.

מיר געבן ארויס דעם קונטרס אין איילעניש, לרגל די שמחה בבית הראש שליטה שליט"א, צו די שמחת החתונה פון זיין זון החתן מו"ה אַלחנן חיים שליט"א, אום ה' אדר תשפ"א לפ"ק. מיר האבן זיך געאַיילט צו פאַרענדיגן דעם קונטרס אין צייט, ועוד חזון למועד צוצולייגן נאך שיינע זאַכן אויף פורים אין די קומענדיגע מהדורות, מיט'ן אייבערשטנס הילף.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאַלן אויסנוצן די פּרייליכע און הייליגע טעג ווי עס דאַרף צו זיין, מיר זאַלן זוכה זיין צו די אַלע גוטע השפעות וואס קומען אַראַפּ אין די טעג, און זיין דבוק צום אייבערשטן אַלעמאַל, וועלן מיר האבן אַ גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.









## סדר ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית,  
וביום אחר קריאת התורה, הקורא מברך שלש ברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר  
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא  
מִגִּלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁעָשָׂה  
נַפְסִים לְאַבֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן  
הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.  
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

בשחרית יכוין בברכת "שהחיינו" גם על מצות מתנות לאביונים,  
ומצות משלוח מנות איש לרעהו, ומצות סעודת פורים.





א וַיְהִי בַיּוֹם אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵחֵדוּ  
 וְעַד-כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: ב בַּיּוֹם הַהֵם  
 כְּשֶׁבֶת א הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ עַל כַּפֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן  
 הַבִּירָה: ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו  
 וְעַבְדָּיו חֵיל א פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָיִם וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:  
 ד בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תַּפְאֲרַת  
 גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם: ה וּבְמִלּוֹאת א  
 הַיּוֹם הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן  
 הַבִּירָה לְמַגְדֹּל וְעַד-קֶטֶן מִשְׁתֵּה שֶׁבַעַת יָמִים בַּחֲצָר גִּגַּת  
 בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ו חוֹר א בְּרַפֶּס וּתְכֵלֶת אַחוּזוֹ בַּחבְלֵי-כּוּזַן  
 וְאַרְגָּמָן עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת א זָהָב וְכֶסֶף  
 עַל רִצְפַת בַּהֲטוֹ-שֵׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת: ז וְהַשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב  
 וּבָלַיִם מִבָּלַיִם שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ח וְהַשְׁתִּיחַ  
 כְּדַת אֵין אַגֶּם כִּי-בֵן א יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רֵב בּוֹתוֹ  
 לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ: ט גַּם וְשָׂתִי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה  
 מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ: י בַּיּוֹם  
 הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לְבִי-הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹם אָמַר לְמַהוּמָן בּוֹתָא  
 חֲרִבוּנָא בְּנָתָא וְאַבְנָתָא זֹתָר וְכַרְפֶּס שֶׁבַעַת הַפְּרִיָסִים

## איש יהודי

אז מען טראכט עס וועט זיין גוט ווערט מען פרייליך

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה י:): "כל מקום שנאמר ויהי, אינו אלא לשון צער", איבעראל וואו עס שטייט דאס ווארט 'ויהי' - עס איז געווען, איז דאס א לשון צער, עס איז געווען די אנהייב פון א צער, אבער "והנה" אז מען קוקט אויף ווייטער, מען טראכט עס גייט זיין גוט, "אלא לשון שמחה", ווערט מען פרייליך.

המשרתים את־פני המלך אחשוורוש: <sup>יא</sup> להביא את־נשתי  
 המלכה לפני המלך בבית מלכות להראות העמים  
 והשרים את־יפיה כִּי־טובת מראה היא: <sup>יב</sup> ותמאן המלכה  
 ונשתי לבוא בדבר המלך אשר בנד הסריסים ויקצף  
 המלך מאד וחקתו בערה בו: <sup>יג</sup> ויאמר המלך לחכמים  
 ידעי העתים כִּי־כן דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודון:  
<sup>יד</sup> והקרב אליו ברשנא שתל אדמתא תרשיש מרם  
 מרסנא ממוכן שבעת שרי | פָּרַס וּמְדִי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ  
 הישבים ראשנה במלכות: <sup>טו</sup> בדת מה־לעשות במלכה  
 ונשתי על | אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשוורוש  
 בנד הסריסים: <sup>טז</sup> ויאמר מומכן (ממוכן קרי) לפני המלך  
 והשרים לא על־המלך לברו עֹוֹתָהּ ונשתי המלכה כי  
 על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך  
 אחשוורוש: <sup>יז</sup> כִּי־יצא דבר־המלכה על־כל־הנשים להכנות  
 בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא  
 את־נשתי המלכה לפניו ולא־באה: <sup>יח</sup> ונהיום הזה  
 תאמרנה | שרות פרס־ומְדִי אשר שמעו את־דבר המלכה  
 לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: <sup>יט</sup> אם־על־המלך טוב  
 יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב בְּדַתִּי פָּרַס־וּמְדִי וְלֹא  
 יעבור אשר לא־תבוא ונשתי לפני המלך אחשוורוש  
 ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: <sup>כ</sup> ונשמע  
 פתגם המלך אשר־יעשה בכל־מלכותו כי רבה היא  
 וכל־הנשים יהנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קטן: <sup>כא</sup> וייטב  
 הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך בדבר ממוכן:

כב וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה  
 ככתבה ואל־עם ועם כל־שוננו להיות כל־איש שרר בביתו  
 ומדבר כל־שון עמו:

ב א אחר הדברים האלה בשך חמת המלך אחשוורוש  
 זכר את־ישתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר  
 עליה: ב ויאמרו נערי־המלך משרתיו יבקשו למלך נערות  
 בתולות טובות מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל־  
 מדינות מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת  
 מראה אל־שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הגא סרים  
 המלך שמר הנשים ונתון תמריהן: ד והנערה אשר תיטב  
 בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך

איש יהודי

בשעת'ן ליינען די מגילה עפענען זיך אויף אלע הימלען און מען קען פועל'ן  
 אלעס וואס מען דארף

מען זאגט נאך פון צדיקים אז בשעת'ן ליינען די מגילה עפענען זיך  
 אויף אלע הימלען און מען קען זוכה זיין צו גרויסע ישועות. ווייל יעדעס  
 מאל עס שטייט אין די מגילה דאס ווארט 'המלך' סתם, איז דאס מרמז  
 אויפ'ן מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וועלן מיר טאקע זוכה זיין  
 צו (אסתר ב, ג): "ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו", דער אייבערשטער  
 וועט אונז פוקד זיין מיט אלע ערליי ישועות ברוחניות ובגשמיות.

בשעת'ן ליינען די מגילה איז זייער מסוגל צו פועל'ן שידוכים, פרנסה,  
 קינדער וכו', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד:): "יעיניהם של  
 עניים נשואות במקרא מגילה", די אויגן פון די אידן - וואס מיר זענען  
 אזוי צעבראכן און צעריסן, יעדער איינער איז אן עני אויף זיין אופן -  
 קוקן ארויס און מיר ווארטן אלע צו הערן די מגילה צו געהאלפן ווערן  
 דערפיי מיט אלע ישועות.

וַיַּעַשׂ בֵּן: הַ אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׂוֹשָׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מֶרְדֳּכָי  
בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: וְאֲשֶׁר הִגְלָה

איש יהודי

ווען מען האט א צרה דארף מען בעטן און בעטן און נישט אויפגעבן

פורים איז א טאג פון תפלה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי מגילה א, ד): "כל הפושט יד - נותנים לו", וואס א איד בעט פונעם אייבערשטן אין דעם הייליגן טאג פורים - געבט מען אים; דאס האט מרדכי הצדיק אונז אויסגעלערנט, אז ווען א מענטש האט א צרה זאל ער גיין צום אייבערשטן און מתפלל זיין אויף זיין צרה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה יב:): "תנא פלן על שמו נקראו", מרדכי הצדיק ווערט אנגערופן מיט אסאך נעמען: "בן יאיר", מרדכי הייסט בן יאיר ווייל ער האט ליכטיג געמאכט פאר אידישע קינדער מיט זיינע תפילות; "בן שמעי", מרדכי ווערט אנגערופן מיט'ן נאמען בן שמעי ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט צוגעהערט זיינע תפילות; "בן קיש", ער ווערט אנגערופן בן קיש, ווייל קיש איז א לשון פון קלאפן, "שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו", ער האט געקלאפט אויף די טירן אויבן אין הימל מען זאל אים עפענען, מען זאל רחמנות האבן אויף די אידן - און מען האט אים געעפענט.

אסאך מאל שפירט א מענטש ווי אלעס איז שוין פארמאכט, אלע טויערן אין הימל זענען פארמאכט פאר אים און די גזירה איז שוין גע'חתמ'עט; מיט דעם אלעם טאר מען נישט אויפגעבן, מען דארף געדענקען וואס מרדכי הצדיק האט געטון ווען די גזירה פון הזמן הרשע איז נגזר געווארן, "שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו", ער האט געקלאפט אויף די טירן פון הימל ביז מען האט אים געעפענט.

עס איז דא א טיר וואס ווען מען קלאפט דארט עפנט מען אויף

... בנוגע אז אסאך מאל קלאפטו ביי מיין טיר און איך ענטפער נישט; דארפסט פארשטיין אז איך בין זייער פארנומען און איך קען נישט אלץ



מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגָּלָה אֲשֶׁר הִגַּלְתָּה עִם יְבֻנָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה  
 אֲשֶׁר הִגַּלָּה נְכוֹב־נֶזֶר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדָּפָה  
 הַיָּא אֶסְתֵּר בַּת־חַדָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעִרָה יַפְתִּיחָא  
 וְטוֹבַת מַרְאֵה וּבְמֹזַת אֲבִיָּהּ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מֶרְדֵּכִי לֹו לְבַת:  
 ה וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּין נְעֻרוֹת רַבּוֹת  
 אֶל־שׁוֹשָׁן הַבִּירָה אֶל־יָד הַגִּי וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית  
 הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הַגִּי שְׁמֵר הַנְּשִׁימ: ט וַתִּיטֵב הַנְּעִרָה בְּעִינֵיו

## איש יהודי

עֲפַעְנָען וְעַן מָעַן קְלֵאפֹּט. אָבַעַר עָס אִיז דָּא אַ טִיר וְוֵאס וְוֵעַן אִימָעַר  
 מָעַן קְלֵאפֹּט אוֹיף יַעֲנַעַם טִיר עֲפֹנֵט מָעַן, קְלֵאפּ בֵּימ אִיבְעַרְשֶׁטְנ'ס טִיר.  
 דִּי הֵיילִיגֶע חֲכָמִים זָאגן (מגילה יב:): מֶרְדֵּכִי הַצַּדִּיק הָאֵט גֶּעֵהָאט אַפֶּאַר  
 נְעַמְעַן "בֶּן יָאִיר" - עַר הָאֵט לִיכְטִיג גַּעמֵאכְט פֶּאַר אִידישֶׁע קִינדֶער מִיט  
 זײַנֶע תְּפִילוֹת; "בֶּן שְׁמַעִי" - עַר הָאֵט גַּעפֶּעטן דָּעם אִיבְעַרְשֶׁטן אוֹן מָעַן  
 הָאֵט צוּגַעֲהֶערט זײַנֶע תְּפִילוֹת; "בֶּן קִישׁ" - 'קִישׁ' אִיז אַ לְשׁוֹן פֿון קְלֵאפֹּן,  
 "שְׁהִקִּישׁ עַל שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְנִפְתָּחוּ לוֹ", עַר הָאֵט גַּעקְלֵאפֹט אוֹיף דִּי טִירן  
 אוֹיבן אֵין הֵימֶל מָעַן זָאל אִים עֲפַעְנָען, מָעַן זָאל רַחֲמֵנוֹת הָאבן אוֹיף דִּי  
 אִידן - אוֹן מָעַן הָאֵט אִים גַּעפֶּענֶט.

## דורך זיך פירן בצניעות איז מען זוכה צו ניסים

דִּי גֵאַנְצֶע גֵס פֿון פֿורִים אִיז גַּעקוּמָעַן דורך אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה וְוֵאס הָאֵט  
 זיך גַּעפִּירט בְּצַנִיעוֹת, אַזױ ווי חֲכָמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה דְּעַרְצִיילן אוּנְז (תּרַגּוּם  
 אֶסְתֵּר ב, ז): "אֶסְתֵּר הָווּ קָרִין לָהּ", מָעַן הָאֵט גַּערוּפֶן אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה מִיטְן  
 נֵאמָעַן 'אֶסְתֵּר', "עַל דִּי הָווּ צִנִיעָא בְּבִיתָא דְּמֶרְדֵּכִי שְׁבָעִין וַחֲמֵשׁ שָׁנִין,  
 וְלֹא חָזַת אִפִּי גַבֵּר אֲלֵהֶן אִפִּי מֶרְדֵּכִי", ווייל אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה אִיז גַּעוֹעַן  
 זײַער צִנִיעוֹת־דִּיג אֵין מֶרְדֵּכִי הַצַּדִּיק'ס הָווּ; פֶּאַר פִּינְף אוֹן זִיבְעֶציג יָאַר  
 הָאֵט זִי נִישֶׁט גַּעקוּקֵט אוֹיף קִיין שׁוּם פֶּרְעַמְדֶּע מֵאַן, זִי הָאֵט גַּאר גַּעקוּקֵט  
 אוֹיף מֶרְדֵּכִי הַצַּדִּיק - דְּעַרְפֶּאַר הָאֵט זִי זֹכָה גַּעוֹעַן צו רֵאטְעוֹעַט גֵאַנְץ  
 כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

וְהִשָּׂא תָסֵד לְפָנָיו וַיִּבְהַל אֶת־תְּמָרוּקֶיהָ וְאֶת־מְנוֹתָהּ לְתֵת  
 לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הַרְּאִיּוֹת לְתֵת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ  
 וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: <sup>ז</sup> לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר  
 אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מִוְלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְּכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־  
 תִּגִּיד: <sup>ח</sup> וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכִי מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית־  
 הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמִה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: <sup>ט</sup> וּבַהֲגִיעַ  
 תֵּרֶן נִעְרָה וְנִעְרָה לָבוֹא | אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת  
 לָהּ כַּדַּת הַנָּשִׁים שָׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יָמֵי  
 מְרוּקֶיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֶּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים  
 וּבַתְּמָרוּקֵי הַנָּשִׁים: <sup>י</sup> וּבִזְהָ הַנְּעֻרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת  
 כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים  
 עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: <sup>יא</sup> בַּעֲרַב | הִיא בָּאָה וְכַבֵּקֶר הִיא שָׂכָה  
 אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶלְיָד שְׁעֵשְׂגוֹ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר  
 הַפִּילִגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִסְחָפֵן בָּהּ  
 הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְּשֵׁם: <sup>יב</sup> וּבַהֲגִיעַ תֵּרֶן־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיתָיִל  
 יָד מְרַדְּכִי אֲשֶׁר לָקַח־לָוּ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא  
 בִקְשָׁה דָבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הִגִּי סָרִיס־הַמֶּלֶךְ  
 שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל־רְאִיָּה:  
<sup>יג</sup> וַתִּקְרַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ  
 בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא־חֹדֶשׁ טַבַּת בְּשַׁנַּת־שִׁבְעַת לְמַלְכוּתוֹ:  
<sup>יד</sup> וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשְׂאֵתֵּן וַחֲסֵד  
 לְפָנָיו מִכָּל־הַבָּתּוּלוֹת וַיִּשֶׂם בָּתֶּר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיִּמְלִיכָהּ  
 תַּחַת וְשָׂתִי: <sup>טו</sup> וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו  
 אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנַחָה לְמַדְיָנוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת

בְּיַד הַמֶּלֶךְ: יט וּבְהַקְבִּץ בְּתוֹלוֹת שְׁנֵית וּמְרֻדְכֵי יוֹשֵׁב  
 בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כ אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַת מוֹלְדֶתָהּ וְאֶת-עַמָּהּ  
 כְּאִשֶּׁר צִנָּה עָלֶיהָ מְרֻדְכֵי וְאֶת-מֵאֵמֶר מְרֻדְכֵי אֶסְתֵּר עָשָׂה  
 כְּאִשֶּׁר הִיְתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ: כא בְּיָמִים הָהֵם וּמְרֻדְכֵי יוֹשֵׁב  
 בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצֵּף בְּגָתוֹן וְתָרַשׁ שְׁנֵי-סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֶרֶי

איש יהודי

אפילו מען איז דורכגעפאלן דארף מען זיך שטארקן און זיך אויפהייבן

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה יג:): "אסתר המלכה הייתה עומדת מחיקו של אחשורוש, וטובלת, ויושבת בחיקו של מרדכי", זאגט דער הייליגער רבי נתן אז דאס גייט ארויף אויף יעדן איד; אפילו א מענטש איז שוין אראפגעפאלן אין שמוציגע עבירות, ער ליגט שוין אינעם שויס פון אחשורוש, דאס הייסט ער פאלט אראפ אין פגם הברית, אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן וכו', זאל ער טון וואס אסתר המלכה האט געטון: "טובלת" - גיי אין מקנה, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות ה"ו, סימן קמא): דאס ערשטע איז מקנה, "ויושבת בחיקו של מרדכי" - און לויף צו מרדכי הצדיק, - דער הייליגער רבי, וואס ער איז מרדכי הצדיק וואס איז מכניע עמלק אין יעדן דור, הער דעם קול וואס דער רבי שרייט: "גיוואלה, קיין יאוש איז נישט פארהאנען!" נאר יעדער קען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, און יעדער קען אנהייבן פונדאסגיי.

דער יצר הרע האלט נישט אויס ווען

א איד קומט ווידער צוריק צום אייבערשטן

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ה'מן האט דאך געהאט אלעס אויף דער וועלט; פבויד, געלט, הייזער און קינדער, אחשורוש האט אים גרויס געמאכט און אים געשטעלט אלס שר אויף אלע זיינע מדינות, פארן וואס איז אים אנגעגאנגען אז מרדכי בוקט זיך נישט פאר אים?! ה'מן האט געזאגט (אסתר ה, יג): "וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך", עס איז מיר גארנישט ווערד מיין

הַסֵּף וַיִּבְקֹשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ: כג וַיִּזְדַּע הַדָּבָר  
 לְמַרְדֳּכָי וַיִּגֵּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אַסְתֵּר לַמֶּלֶךְ  
 בְּשֵׁם מַרְדֳּכָי: כד וַיִּבְקֹשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ  
 וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

ג א אַחַר | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ אֶת-הַמֶּן  
 בֶּן-הַמְּדֵתָא הָאֲנָנִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת-כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל-  
 הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: ב וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ  
 כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן כִּי-כֵן צִוְּהוּ-לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמַרְדֳּכָי  
 לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר

איש יהודי

גאנצע רייכטום ווען איך זע מרדכי זיצן ביים טוייער פון קעניג; וואס  
 האט אים אזוי געארט? וואס האסטו מיט מרדכי? דער גאנצער לאנד  
 געבט דיר אפ פבור, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך וכו'!

נאר וואס דען, המן דאס איז דער יצר הרע, ער ווערט רייך פון עבירות  
 וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, ער וויל גאר אז דער איד זאל זיך  
 מייאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די  
 הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וויסנדיג,  
 גאר ער גייט ווייטער אן; דער איד קומט ווייטער אין שול דאנווענען  
 שחרית, מנחה, מעריב און כאפט אריין אביסל לערנען, בפרט א בלאט  
 גמרא; ער זעט דעם איד "יושב בשער המלך" ער קומט ווייטער צוריק  
 אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וכל זה איננו שוה לי!" עס  
 איז אים גארנישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע  
 קינדער, ווייל ער איז מכשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מכשיל  
 - גאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן, און ווען ער זעט אז מרדכי,  
 דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער  
 גארנישט דערפון.

הַמֶּלֶךְ לְמֶרְדֵּכַי מִדֹּעַ אֶתְּהָ עֹזֵבֵר אֶת מַצֵּנֹת הַמֶּלֶךְ:  
 ד וַיְהִי בֵּאמֹרם (בְּאִמְרָם קרי) אֱלֹוֵי יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע  
 אֲלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ לְהֶמֶן לְרֵאוֹת הַנֶּעֱמָדוֹ דְּבַרֵי מֶרְדֵּכַי בִּי־הַגִּיד  
 לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: ה וַיֵּרָא הֶמֶן כִּי־אֵין מֶרְדֵּכַי כֹּרֵעַ  
 וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמֶן חֲמָה: ו וַיִּבֹזוּ בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד  
 בְּמֶרְדֵּכַי לְבַדּוֹ בִּי־הַגִּידוֹ לוֹ אֶת־עַם מֶרְדֵּכַי וַיִּבְקַשׁ הֶמֶן  
 לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ  
 עִם מֶרְדֵּכַי: ז בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא־תְּחִלָּתוֹ נִסָּן בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם  
 עָשָׂרָה לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל פּוֹרֵר הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הֶמֶן  
 מִיּוֹם א' לַיּוֹם וּמִתְחִלָּתוֹ לְתַחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־תְּחִלָּתוֹ אֲדָר:  
 ח וַיֹּאמֶר הֶמֶן לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנֵנו עִם־אֶחָד מִפְּוֹר וּמִפְּוֹרֵר

## איש יהודי

## איך גיי זיך נישט אונטערגעבן פאר ה'מון הרשע

דאס דארפן מיר מיטגעמען פונעם יום טוב פורים; מיר דארפן שרייען  
 (אסתר ג, ב): "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחנה"; איך גיי זיך נישט אונטערגעבן  
 פאר ה'מון הרשע און איך גיי נישט אויפגעבן! איך גיי ווייטער קומען אין  
 שול דריי מאל א טאג, אפילו איך זע אויס ווי אזוי איך זע אויס. איך  
 געב זיך נישט אונטער פארן זצור הרע, זאל זיין וואס זאל זיין; מענטשן  
 לאזן אפ תורה ותפלה נאר ווייל דער זצור הרע ברענגט אריין אין זיי א  
 שולד געפיל, ער מאכט זיי שטענדיג טראכטן פונעם עבר.

## די קליפה פון 'המון' און 'עמלק' איז מאכן מחלקת

## און קריגערייען צווישן אידישע קינדער

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות נח.): אויפ'ן פסוק (דברי הימים-א כט, יא):  
 "לך ה' הממלכה" - זו מלחמת עמלק; איז מוהרא"ש מסביר, אז דורכדעם  
 וואס מיר רעדן פונעם אייבערשטן, מען שמועסט פונעם אייבערשטן, מען

בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל-עם  
 ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-שנה להניחם:  
 ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-  
 כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גנני  
 המלך: י ויגר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן  
 בן-המדתא האנגי צרר היהודים: יא ויאמר המלך להמן  
 הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו  
 ספרי המלך בתדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב  
 ככל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחות  
 אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה  
 ומדינה בכתבה ועם ועם בלשונו בשם המלך אחשורש

איש יהודי

דערצייילט פאר אלעמען אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט און ער  
 איז קעניג אויף דער וועלט, מיט דעם אליינס מעקט מען אויס צעמלן  
 וואס וויל אריינברענגען ספיקות אין די אמונה.

אויף זאלסטו זיך פארנעמען אפצולאזן אלע מחלקת'ער און נישט האבן  
 צוטון מיט קיינעם אויף די וועלט; דו גיי אויף זיין וועג און לאז א  
 צווייטן גיין אויף זיין וועג, זיינע דיבורים מיט א צווייטן זאלן גאר זיין  
 דיבורי התחזקות, זוף נישט וואו דו קענסט יענעם אונטעררייסן וכו'. מיט  
 דעם וועסטו אויסמעקן די קליפה פון 'המן' און 'צמלק' וואס זייער גאנצע  
 זאך איז גאר (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפרד", - מאכן מחלקת  
 און קריגערייען צווישן אידישע קינדער, אבער אסתר המלכה און מרדכי  
 הצדיק, זייער זאך איז (אסתר ד, טז): "לך בנוס את כל היהודים", גיי געס  
 צוזאם אלע אידן, דערפאר איז יעצט די ריכטיגע צייט זאלסט אפלאזן  
 אלע חשבונות וואס דו האסט מיט אנדערע און זאלסט גאר מחזק זיין  
 א צווייטן.



נכתב ונחתם בטבעת המלך: <sup>ג</sup> ונשלוח ספרים בגד  
 הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרוג ולאבד  
 את-כל-יהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד  
 בשלושה עשר לתחדש שנים-עשר הוא-תחדש אדר ושללם  
 לבזו: <sup>ד</sup> פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה  
 גלוי לכל-העמים להננות עתדים ליום הזה: <sup>טו</sup> הרצים  
 יצאו דחופים בדבר המלך ותדת נתנה בשושן הבירה  
 והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

ד <sup>א</sup> ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-  
 בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וצקה  
 גדולה ומרה: <sup>ב</sup> ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא  
 אל-שער המלך בלבוש שק: <sup>ג</sup> ובכל-מדינה ומדינה מקום  
 אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום  
 ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים: <sup>ד</sup> ותבואינה (ותבואנה  
 קרי) גערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלתל המלכה  
 מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו  
 מעליו ולא קבל: <sup>ה</sup> ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך  
 אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה  
 ועל-מה-זה: <sup>ו</sup> ויצא התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר  
 לפני שער-המלך: <sup>ז</sup> ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו  
 זאת | פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-גני  
 המלך ביהודיים (פיהודים קרי) לאבדם: <sup>ח</sup> ואת-פתשגן  
 כתב-תדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות  
 את-אסתר ולהגיד לה ולצנות עליה לבוא אל-המלך

לְהַתְחַנֵּן לּוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָּנָיו עַל־עַמּוּהוּ: ט וַיָּבֹא הַתֶּגֶף וַיִּגָּדַר  
 לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכָי: י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתְּךָ וַתִּצְוֶנָהוּ  
 אֶל־מְרַדְּכָי: יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים  
 אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצַר  
 הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְכַד מֵאֲשֶׁר  
 יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׂרְבִיט הַזֶּהב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי  
 לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: יב וַיִּגִּידוּ לְמְרַדְּכָי אֶת  
 דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: יג וַיֹּאמֶר מְרַדְּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אַסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי  
 בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים: יד כִּי אִם־  
 תִּחְרַשׁ תַּחְרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רִיחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים  
 מִמְּקוֹם אַחֵר וְאֵת זְבִית־אֲבוֹךָ תֹּאבְדוּ וְכִי יוֹדַע אִם־לָעֵת  
 כְּזֹאת תִּגְעַת לְמַלְכוּת: טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־  
 מְרַדְּכָי: טז לֵךְ כְּנֹס אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן  
 וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה

איש יהודי

אסתר המלכה און מרדכי הצדיק, זייער זאך  
 איז לעבן באחדות און זיין בשלום

חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה זָאגן (בְּרָכוֹת נח.): אויפ'ן פֿסוק (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א כט, יא):  
 "לֵךְ ה' הַמְּמַלְכָה" - זו מלחמת עמלק; איז מוהרא"ש מסביר, אז דורךדעם  
 וואס מיר רעדן פונעם אייבערשטן, מען שמועסט פונעם אייבערשטן, מען  
 דערציילט פאר אלעמען אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט און ער  
 איז קעניג אויף דער וועלט, מיט דעם אליינס מעקט מען אויס עמלק  
 וואס וויל אריינברענגען ספיקות אין די אמונה.

אויך זאלסטו זיך פארנעמען אפצולאזן אלע מחלקת'ער און נישט האבן  
 צוטון מיט קיינעם אויף די וועלט; דו גיי אויף דיין וועג און לאז א

יזום נס־אני ונַעֲרַתִי אֲצוּם בֵּן וּבִכֵּן אֲבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר  
לֹא־כָרַת וְכֹאֲשֶׁר אֲבָרַתִי אֲבָרַתִי: <sup>ז</sup> וַיַּעֲבֹר מֶרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ  
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

ה א וַיְהִי א בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד  
בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ  
יּוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת:  
ב וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר  
נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׂרְבִיט הַזֶּהָב  
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִיט: <sup>ג</sup> וַיֹּאמֶר  
לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי  
הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֵן לָךְ: <sup>ד</sup> וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב  
יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לּוֹ:  
ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִחֲרֹן אֶת־הֶמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר  
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:  
ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה תִּנּוּן מַה־שְּׂאֵלְתְךָ וַיִּנָּתֵן

איש יהודי

צווייטן גיין אויף זיין וועג, דיינע דיבורים מיט א צווייטן זאלן נאר זיין  
דיבורי התחזקות, זוף נישט וואו דו קענסט יענעם אונטעררייסן וכיו. מיט  
דעם וועסטו אויסמעקן די קליפה פון 'המן' און 'עמלק' וואס זייער גאנצע  
זאך איז נאר (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפרד", - מאכן מחלקת  
און קריגערייען צווישן אידישע קינדער, אבער אסתר המלכה און מרדכי  
הצדיק, זייער זאך איז (אסתר ד, טז): "לך פנוס את כל היהודים", גיי געם  
צוזאם אלע אידן, דערפאר איז יעצט די ריכטיגע צייט זאלסט אפלאזן  
אלע חשבונות וואס דו האסט מיט אנדערע און זאלסט נאר מחזק זיין  
א צווייטן.

לָךְ וּמַחֲבֹקֵי עַד־חֲצֵי הַמְּלָכוֹת וְתַעֲשֶׂה: ז וְתַעַן אֶסְתֵּר  
וְתֹאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי: ח אִם־מִצְאֵתִי הֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ  
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לְתַתְּ אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִי  
יָבֹוא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמַחֲר  
אַעֲשֶׂה בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: ט וַיֵּצֵא הָמֶן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב  
לֵב וּבְרֹאוֹת הָמֶן אֶת־מֶרְדֵּכִי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם

איש יהודי

מען דארף מתפלל זיין מען זאל

זוכה זיין צו בעטן יעדע זאך דעם אייבערשטן

א מענטש וואס לעבט מיט אמונה, ער גלייבט און ווייסט אז דער  
אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים, דעמאלט וועט ער  
זיכער בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס ער דארף, אזוי ווי  
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סב): "ובאמת, אם ה'יה  
יודע האדם ידיעה בלב שלם, ש'מלא כל הארץ כבודו', והקדוש ברוך  
הוא עומד בשעת התפילה, ושומע התפילה, ודאי ה'יה מתפלל בהתלהבות  
גדול, וה'יה מדקדק מאד לבון את דבריו", ווען א מענטש וואלט ווען  
געוויסט ביי זיך קלאר אז דער אייבערשטער שטייט נעבן אים בשעת ער  
דאווענט און ער הערט צו יעדעס ווארט וואס ער בעט, וואלט דער מענטש  
געדאווענט אזוי ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט מכוון געווען יעדע  
איינציגע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס ארויס.

אויף דעם אליינס דארף מען אויף מתפלל זיין, אז מען זאל זוכה זיין  
צו בעטן יעדע זאך פונעם אייבערשטן. מען זעט ווי דוד המלך בעט דעם  
אייבערשטן (תהלים כז, ד): "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שכתי בבית  
ה' כל ימי חיי", רבוננו של עולם איך בעט דיר איין זאך, איך זאל מיין  
גאנץ לעבן גאר גיין צו דיר, זיך גאר ווענדן צו דיר, איך זאל לעבן מיט  
אמונה אין דיר; אזוי דארפן מיר בעטן דעם אייבערשטן (אסתר ה, ז): "שאלתי  
- ובקשתי", איך בעט דיר אז איך זאל קענען בעטן און דאווענען.

וְלֹא־זַע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל־מַרְדֳּכַי חֶמֶה: וַיִּתְאַפֵּק  
הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת־הַכֵּיֹו וְאֶת־זֶרֶשׁ  
אִשְׁתּוֹ: « וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָזוֹ  
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים  
וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: » וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֵף לֹא־הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה  
עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־  
לְמַתָּר אֲנִי קְרוֹאֶלָה עִם־הַמֶּלֶךְ: « וְכֹל־זֶה אֵינְנו שׁוֹה לִי

## איש יהודי

די ארבעט פון א איד איז ווייטער אנגיין מיט תורה ותפלה

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, המן האט דאך געהאט אלעס אויף דער וועלט; געלט, הייזער און קינדער, אמשורוש האט אים זייער גרויס געמאכט, איז ער דאך געווען זייער רייך און גרויס, אויב אזוי פארנוואס איז אים אנגעגאנגען אז מרדכי בוקט זיך נישט פאר אים, עד כדי כך אז ער האט געזאגט (אסתר ה, יג): "וכל זה איננו שוה לי", עס איז מיר גארנישט ווערד מיין גאנצע רייכטום, ווען איך זע אז מרדכי ביקט זיך נישט פאר מיר; וואס האט אים אזוי געארט?!

האב איך געטראכט אז די גאנצע רייכטום פון המן און צמלק איז דאך פון עבירות פון אידן, וואס זיי ווארפן אראפ דעם איד רחמנא לצלן; און זייערע קינדער איז דאך אויך פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, וואס זיי ווארפן אראפ אידישע קינדער אין די עבירה, אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וויסנדיג, גאר ער גייט ווייטער אן; ער קומט ווייטער אין שול און דאוונט שחרית, מנחה, מעריב, און ער כאפט אריין אביסל לערנען, בפרט א בלאט גמרא, שרייט ער: "וכל זה איננו שוה לי", עס איז אים גארנישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, ווייל ער ווארפט אראפ א מענטש גאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן, נו, אז ער זעט אז מרדכי געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

בְּכַל־עֵת אֲשֶׁר אָנִי רֹאֵה אֶת־מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: <sup>ד</sup> וְתֹאמַר לוֹ זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וְכַל־אֲהַבְיוּ יַעֲשׂוּ־עֵינַי נְכֵחַ חַמְשִׁים אַמָּה וּבְבִקְרָא | אֹמַר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מֶרְדֵּכִי עָלָיו וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

ו א בְּרִילָה תְהוּא נְרֵדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא אֶת־סֹפֵר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי תַיְמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: <sup>ב</sup> וַיִּמְצֵא כְּתוּב אֲשֶׁר הִנִּיד מֶרְדֵּכִי עַל־בְּנֵי־נָא וְתַרֵּשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ: <sup>ג</sup> וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וַגְּדוּלָּה לְמֶרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתָּיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר:

איש יהודי

דאס דארפֿסטו מיט נעמען פון פורים, און זאגן: "איך וועל נאכמאכן מֶרְדֵּכִי הצדיק! איך געב זיך נישט אונטער פאר'ן יצר הרע, זאל זיין וואס זאל זיין"; רוב מענטשן לאזן אפ תורה ותפלה נאר צוליב דער סיבה, ווייל דער יצר הרע ברענגט אריין אין זיי א שולד געפיל, און מאכט זיי טראכטן שטענדיג פון זייערע עבירות, און ער מישט זיי אויף פסדר ספרים וואס שרייבן אז אויב מען האט געטון דאס און דאס, קען מען שוין נישט תשובה טון, וכדומה.

דערפאר בעט איך דיר זייער, טייערער ליבער חבֿר: אחי, חזק וְאַחֲז עֲצֻמָּה! ברודער שטארק זיך און ווער נישט צעפאלן; קום אין שול דאנווענען דריי מאל א טאג, אפילו דו ביסט צעבראכן אויף שטיקלעך, און עפן אויף א גמרא יעדן טאג, אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט; פאלג דעם הייליגן רבי'ן, וואס נאר ער קען אונז העלפן און נאר ער פארשטייט אונז.



ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצֵר זֶה־הַמֶּן כֹּא לַחֲצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ  
 הַחַיְצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לַתְּלוֹת אֶת־מֶרְדֵּכִי עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־  
 חָבִין לוֹ: ה וַיֹּאמְרוּ גַעְרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו חֲנָה הַמֶּן עֹמֵד  
 בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: ו וַיָּבֹא הַמֶּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ  
 מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּן  
 בְּלִבּוֹ לֵמִי וַחֲפֵץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: ז וַיֹּאמֶר  
 הַמֶּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ח יָבִיאוּ  
 לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּם אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו  
 הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן בְּתֵר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: ט וְנָתַן הַדְּבָר  
 וְהַסּוּם עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרִתָּמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־  
 הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּם  
 בְּרִחוּב הָעִיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו בְּכַה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ  
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ: י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן מָה־רָקָה אֶת־הַדְּבָר  
 וְאֶת־הַסּוּם בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב  
 בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: יא וַיִּקַּח  
 הַמֶּן אֶת־הַדְּבָר וְאֶת־הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מֶרְדֵּכִי וַיַּרְכִּיבֵהוּ  
 בְּרִחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו בְּכַה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ  
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ: יב וַיֵּשֶׁב מֶרְדֵּכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן נִדְתָּף  
 אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וַחֲפּוּי רֹאשׁ: יג וַיִּסְפַּר הַמֶּן לְדָרָשׁ אֲשֶׁתּוֹ  
 וּלְכָל־אֶהְיָוִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְדָרָשׁ  
 אֲשֶׁתּוֹ אִם מִזְרַע תִּיהוּדִים מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר תַּחֲלוֹת לְנַפְּל  
 לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפְּוֹל תִּפְּוֹל לְפָנָיו: יד עוֹדֵם מִדְּבָרִים  
 עָמוּ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהַלּוּ לְהַבִּיא אֶת־הַמֶּן אֶל־  
 הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

ז א וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לְשִׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ב וַיֹּאמֶר  
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה תַּיִן מִה־שָּׁאֲלֶתְךָ  
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִּי וּמִה־בִּקְשֶׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת  
וְתַעֲשׂ: ג וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם־מְצָאתִי חַן  
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתֵּן־לִי נַפְשִׁי בְּשִׁאֲלָתִי  
וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ  
וּלְאַבֵּד וְאֵלֹהֵי לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין  
הַצֵּר שׁוּה בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר  
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מְלָאוּ  
לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: ו וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן  
הִרְעֵה הַזֶּה וְהָמָן נִבְעֵת מִלְּפָנֶי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ז וְהַמֶּלֶךְ

איש יהודי

שְׁטַענְדִּיג רַעְדֵן צוים אייבערשטן

מען זעט אין די מגילה אז ווען אַחשורוש האט געפֿרעגט אַסתר: "ווער  
איז דער וואס וויל דיר אומברענגענען?" האט אַסתר געזאָגט (אַסתר ז, ו):  
"איש צר וְאוֹיֵב הָמָן הִרְעֵה הַזֶּה", זאָגן חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (מגילה טז).  
אז אַסתר האט געוויזן אויף אַחשורוש: 'דו ביסט דער רשע וואס וויל  
אומברענגען די אידן!' איז געקומען אַ מְלָאָךְ און אַנוועק געדריינדט איר  
האַנט צו הָמָן און אַחשורוש האט פֿאַרשטאַנען אז זי זאָגט עס אויף הָמָן;  
אַלע מִפְּרָשִׁים פֿרעגן, לְכַאֲרָה איז זייער שווער צו פֿאַרשטיין וואס אַסתר  
האט דא געטון, זי האלט דאָך געצט אינמיטן רַעְדֵן צו אַחשורוש אליינס?  
נאַר אַסתר האט זיך אזוי צוגעוואוינט צו רַעְדֵן צוים אייבערשטן, אז אָפֿילו  
ווען זי האט גערעדט מיט מענטשן - האט זי גערעדט צוים אייבערשטן.  
עס איז געווען בשעת איר התבודדות ווען זי האט געזאָגט פֿאַר'ן אייבערשטן  
אז דער רשע אַחשורוש וויל אונז הרג'נען און זי האט זיך פֿאַרגעסן אז  
זי רעדט צו אים, ביז דער מְלָאָךְ האט געדאַרפֿט אַנוועק דרייען איר האַנט.

גם בחמתו ממשתה חיון אל־גנת הביתן והמן עמד  
 לבקש על־נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי־בלתה  
 אליו הרעה מאת המלך: ה והמלך שב מִגַּנַּת הביתן  
 אל־בית א משתה חיון והמן נפל על־המטה אשר אסתר  
 עליה ויאמר המלך הֲגַם לִבּוֹשׁ אֶת־הַמְּלָכָה עִמִּי בְּבֵית  
 הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חָפוּ: ט וַיֹּאמֶר תְּרַבּוּנָה  
 אֶחָד מִן־הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הֵעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה  
 הָמֶן לְמָרְדֳּכָי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עִמָּד בְּבֵית  
 הָמֶן גְּבַהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עִלּוּ:  
 וַיִּתְּלוּ אֶת־הָמֶן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הָכִין לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת  
 הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה:

ח א ביזם תהוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה  
 את־בית המן צַרְר היהודיים (היהודים קרי) וּמָרְדֳּכָי  
 בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָהּ: ג וַיִּסֵּר  
 הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהָמֶן וַיִּתְּנָה לְמָרְדֳּכָי  
 וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מָרְדֳּכָי עַל־בֵּית הָמֶן: ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר  
 וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנֵּן־לוֹ

איש יהודי

ווען א מענטש רעדט צום אייבערשטן; ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן  
 אלעס וואס דרוקט אים און אלעס וואס שטערט אים, שפירט מען שוין  
 אויף די וועלט דאס געשמאק פון עולם הבא. דער מח ווערט ריין און  
 לויטער און מען ווערט נישט פארלוירן ווען עפעס שלעכטס פאסירט חס  
 ושלום, ווייל ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מער איינגעקריצט  
 אינעם מענטש די לויטערע אמונה; מען גלייבט אז דער אייבערשטער  
 פירט דער וועלט מיט א פונקטליכער חשבון.

להעביר את־רעת הַמֶּן הָאֲנִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב  
 עַל־הַיְהוּדִים: וַיִּזְשַׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֵת שַׂרְבֹּט הַזֶּהב  
 וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: הַ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ  
 טוֹב וְאִם־מִצָּאֵתִי תֵן לִפְנָיו וְכַשֵּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ  
 וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו וּפְתָב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרוֹם מַחֲשַׁבֶּת  
 הַמֶּן בֶּן־הַמְּלִכָּה הָאֲנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאֹבֵד אֶת־הַיְהוּדִים  
 אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: וְכִי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי  
 בָּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאֶבְרֹן  
 מוֹלְדָתִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה  
 וְלַמְּרָדְכִי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵית־הַמֶּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאַתּוֹ תִּלְווּ  
 עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים (בַּיְהוּדִים קרי):  
 ה וְאַתֶּם כְּתוּבוֹ עַל־הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ  
 וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ  
 וְנִחַתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: ט וַיִּקְרָאוּ סְפָר־הַמֶּלֶךְ  
 בַּעֲתֵי־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִינּוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה  
 וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מְרָדְכִי אֶל־הַיְהוּדִים  
 וְאֵל הָאֲחַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר ׀ מִתְּהוֹ  
 וְעַד־כּוּשׁ שִׁבְעַת עֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה  
 כַּכְתָּבָה וְעַם וְעַם בְּלִשְׁנֹו וְאֶל־הַיְהוּדִים כַּכְתָּבָם וְכַלְשׁוּנָם:  
 וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ וַיְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ  
 וַיִּשְׁלַח סְפָרוֹם בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ  
 הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי הַרְמָבִים: י אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים ׀  
 אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמוּד  
 וְלַחַרֵּג וְלֹאֲבֹד אֶת־כָּל־חַיִּל עִם וּמְדִינָה תְּצַרִים אֶתֶּם טַף

וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוּז: יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמְּלָךְ  
 אַחַשְׁוֵרֶשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ  
 אֶדָר: יג פֶּתַשְׁשָׁן הַכֹּתֵב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה  
 גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלַהֲלוֹת הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים קָרִי) עַתּוּדִים  
 (עַתִּידִים קָרִי) לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנָּקֵם מֵאִיְבֵיהֶם: יד הָרָצִים רֹכְבֵי  
 הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמְּלָךְ  
 וְהָדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה: טו וּמְרֹדְכִי יֵצֵא | מִלְּפָנַי  
 הַמְּלָךְ בְּלִבּוֹשׁ מַלְכוּת הַכְּבֵדָה וְחֹזֵר וְעֹטְרָת זָהָב גְּדוּלָה  
 וְתַכְרִיךְ בּוּיץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר וְהָעִיר שׁוֹשָׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה:  
 טז לַיהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשָׁן וַיִּקָּר: יז וּבְכָל־מְדִינָה  
 וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַתְהַמְּלָךְ וְדָתוֹ  
 מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשָׁן לַיהוּדִים מִשֶּׁתָּה יוֹם טוֹב וְרַבִּים  
 מֵעַמֵי הָאָרֶץ מִתְּהִלָּה בִּי־נֶפֶל פְּתַר־תִּיהוּדִים עֲלֵיהֶם:

טז « וּבְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֶדָר בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר  
 יוֹם כּוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דִּבְרַתְהַמְּלָךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בְּיוֹם  
 אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אִיְבֵי תִּיהוּדִים לְשִׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּוּ הוּא  
 אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ תִּיהוּדִים הַמָּחָה בְּשִׁנְאֵיהֶם: ג נִקְהֲלוּ תִּיהוּדִים  
 בְּעִרְיָהֶם בְּכָל־מְדִינֹת הַמְּלָךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי  
 רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לִפְנֵיהֶם בִּי־נֶפֶל פְּתַרָם עַל־כָּל־  
 הָעַמִּים: ג וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲחַשְׁוֵרְפָּנִים וְהַפְּחֹזֹת וְעַשֵׂי  
 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת־תִּיהוּדִים בִּי־נֶפֶל  
 פְּתַר־מְרֹדְכִי עֲלֵיהֶם: ד בִּי־גְדוּל מְרֹדְכִי בְּבֵית הַמְּלָךְ וְשִׁמְעוּ  
 הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת בִּי־הָאִישׁ מְרֹדְכִי הוֹלֵךְ וְגְדוּל: ה וַיָּבֹאוּ  
 תִּיהוּדִים בְּכָל־אִיְבֵיהֶם מִפְּת־חֶרֶב וְהָרָג וְאִבְדָן וַיַּעֲשׂוּ

בשנאי־הם כרצונם: וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶר  
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ: ז וְאֵת | פֶּרְשֵׁי־הָאָהָב וְאֵת | דְּלָפוֹן וְאֵת |  
אֶסְפֶּתָא: ח וְאֵת | פּוֹרְתָא וְאֵת | אֲדִלְיָא וְאֵת | אֲרִידְתָּא:  
ט וְאֵת | פֶּרְמִשְׁתָּא וְאֵת | אֲרִיסֵי וְאֵת | אֲרִידֵי וְאֵת |  
וַיּוֹתֵא: י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמֶן בְּן־הַמֶּדְתָּא עָרַר הַיְהוּדִים הָרְגוּ  
וְכַבְּדָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר  
הַחֲרוּגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ  
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶר  
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמֶן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת  
הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמַה־שְּׂאֵלְתֶךָ וַיַּגִּתְּן לָךְ וּמַה־בְּקָשְׁתֶּךָ עוֹד  
וְתַעֲשִׂי: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֶן גַּם־מָחָר  
לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת בְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת  
בְּנֵי־הָמֶן יתְּלוּ עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן  
וַהֲנַתְּן דָּת בְּשׁוֹשֵׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמֶן תֵּלֹו: טו וַיִּקְהֲלוּ  
הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים קרי) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה  
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּחֲרְגוּ בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכַבְּדָה  
לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת  
הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ | וְעָמְדוּ עַל־נַפְשָׁם וְנֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וַחֲרוּגֹ  
בְּשֵׁנֵי־אֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וְכַבְּדָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:  
יז בַּיּוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנֹחַ בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ  
וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יח וְהַיְהוּדִים (וְהַיְהוּדִים  
קרי) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשֵׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה  
עָשָׂר בּוֹ וְנֹחַ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה  
וְשִׁמְחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים קרי) הַיֹּשְׁבִים



בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר  
 שְׂמֵחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:  
 כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־  
 כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרְוֶשׁ הַקְּרוּזִים  
 וְהַרְחֹקִים: כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהִזּוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת  
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חַמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה  
 וְשָׁנָה: כב בַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחֲזוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ  
 אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת  
 אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמֵחָה וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ  
 וּמִתְּנֹת לְאֶבְיָנִים: כג וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־חִלְּצוּ  
 לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מֶרְדֳּכָי אֲלֵיהֶם: כד כִּי הָמֵן  
 בֶּן־הַמֶּדֵּתָא הָאֲנָנִי צָרַר כָּל־הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים  
 לְאַבְדָּם וְהַפֵּל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהַטֵּם וּלְאַבְדָּם: כה וּבִבְרָאָה  
 לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אָמַר עַם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הִרְעָה  
 אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּגָדוֹ  
 עַל־הָעֵץ: כו עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם  
 הַפּוֹר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמִהֲרָאוּ עַל־

## איש יהודי

אז מען דאווענט אין א סידור האט מען נישט קיין שלעכטע מחשבות  
 שטארק דיר צו דאווענען שחרית, מנחה מעריב מיט מנזן אין דאווען  
 אין א סידור פון אינעווייניג; צדיקים האבן געטייטשט, עס שטייט אין  
 די מגילה (אסתר ט, כה): "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה"; אז מען  
 דאווענט אין א סידור איז דאס א סגולה מען זאל מכון זיין פירוש  
 המילות און אלע פרעמדע מחשבות זאלן אוועק גיין. אז די וועסט דאווענען  
 מיט מנזן וועסטו האבן פרנסה בשפע.

כָּכָה וְכֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: כו קִיָּמוּ וּקְבֹל (וּקְבֹלוּ קְרִי) תִּיהוּדִים |  
עֲלֵיהֶם | וְעַל־זֶרַעַם וְעַל כָּל־הַגִּלּוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר  
לְהַיּוֹת עֲשׂוּיִם אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם וּבְזִמְנָם  
בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשׂוּיִם בְּכָל־  
דְּוֹר וְדְוֹר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר  
וַיָּמֵי הַפְּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ תִּיהוּדִים וְזָכְרָם  
לֹא־יִסּוּף מְזֻרְעִים: כט וְתַכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל  
וּמְרִדְכֵי תִיהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוָהּ לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת הַפָּרִים  
הַזֹּאת הַשְּׁנִית: לו וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־תִּיהוּדִים אֶל־שֶׁבַע  
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַרִי שָׁלוֹם  
וְאַמֶּת: לא לְקַיֵּם אֶת־יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר  
קָיָם עֲלֵיהֶם מְרִדְכֵי תִיהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ  
עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרַעַם דְּבַרִי הַצּוֹמֹת וְזַעֲקָתָם: לב וּמֵאֵמֶר  
אַסְתֵּר קָיָם דְּבַרִי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר:

י א וַיִּשְׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁרֵשׁ (אַחַשְׁוֵרוּשׁ קְרִי) א מִם עַל־הָאָרֶץ  
וְאֵי תַיָּם: ב וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְוָהּ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלָּת  
מְרִדְכֵי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הִלּוּאֵתָם בְּתוֹנִיִם עַל־סֵפֶר  
דְּבַרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפָרָם: ג כִּי | מְרִדְכֵי תִיהוּדִי  
מִשְׁנֵה לְמַלְכֵי אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לִיהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֲחִיו  
דָּרַשׁ מִזֶּכֶר לְעִמּוֹ וְדָבַר שָׁלוֹם לְכָל־זֶרְעוֹ:



## ברכה אחר קריאת המגילה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָרַב אֵת  
 רִיבֵנוּ. וְהַדָּן אֵת דִּוְנֵנוּ. וְהַנּוֹקֵם אֵת נַקְמָתֵנוּ.  
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. וְהַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ  
 מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַנּוֹפֵרֵעַ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל  
 מִכָּל צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

בשחרית מתחילין שושנת יעקב.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֵצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים: בְּקוֹם  
 עֲלֵינוּ אָדָם רָשָׁע. נִצָּר זְדוֹן מְזַרֵעַ עַמְלֵק: גָּאָה  
 בְּעֲשָׂרוֹ וּבְכֶרֶה לוֹ בּוֹר. וּגְדֹלְתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכַד: דְּמָה  
 בְּנַפְשׁוֹ לְלֶכֶד וְנִלְכָד. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה: הֶמֶן  
 הַיְדוּדֵי אֵיבַת אָבוֹתָיו וְעוֹרֵר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים: וְלֹא  
 זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל. כִּי בְחַמְלָתוֹ עַל אֶנְג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם  
 רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק. וְנִלְכָד טָמֵא בִיְדֵי טְהוֹר: חֶסֶד גָּבַר  
 עַל שְׂגִיַת אָב. וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלָבוֹ  
 מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמָיו. וַיִּתְמַכֵּר לְעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי  
 אֵל. בְּסִפּוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכָרָם: כְּרֵאוֹת מְרִדְכֵי כִּי יֵצֵא  
 קֶצֶף וְדָתִי הֶמֶן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשָׁן: לְבַשׁ שֶׁק וְקִשֵׁר מִסְפָּד  
 וְגִזַּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר: מִי זֶה יַעֲמֵד לְכַפֵּר שְׂגִיגָה  
 וְלִמְחַל חַטָּאת עוֹן אָבוֹתֵינוּ: גִּן פָּרַח מְלוּלָב. הֵן הַדְּרָסָה

עֲמֵדָה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים: סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהֶמֶן לְהִשְׁקוֹתוֹ  
 יַיִן חֲמַת תַּנְיָנִים: עָמַד בְּעֶשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ. עָשָׂה לוֹ  
 עֵץ וְנָתַלָּה עָלָיו: פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְל. כִּי פוֹר  
 הֶמֶן נִהְפָּךְ לְפוֹרְנוֹ: צַדִּיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע. אוֹיֵב נִתֵּן  
 תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוּרִים וְלִשְׁמַח בְּכָל  
 שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֵת תְּפִלַּת מְרֹדְכִי וְאֶסְתֵּר. הֶמֶן וּבְנָיו  
 עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

שׁוֹשְׁנֵת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת מְרֹדְכִי:  
 תִּשְׁוֹעַתֶם הִיִּית לְנִצָּח. וְתִקְוֹתֶם בְּכָל יוֹר וְדוֹר:  
 לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קְנוּיָךְ לֹא יִבָּשׁוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצָּח כָּל

איש יהודי

אז מען פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן זעט מען אפגענע ניסים

מען דארף שטענדיג חזר'ן אז אלעס וואס מען דארף זאל מען זיך נאר  
 ווענדן צום אייבערשטן, און חזר'ן: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא  
 יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל. ואין ראוי להתפלל לזולתו". עס איז  
 א שאד זיך צו פארלאזן אויף א בשר ודם, און ווען א מענטש איז  
 שטארק, ער פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן העלפט אים דער אייבערשטער  
 און ער זעט ניסים גלויים; דאס זינגען מיר פורים: "להודיע שכל קניך  
 לא יבשו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך", און מען זינגט עס נאכאמאל  
 און נאכאמאל און נאכאמאל: להודיע, להודיע, להודיע... ווייל מען וויל  
 אז דער מענטש אליין וואס זינגט דעם ניגון (אזוי ווי מען זאגט אין  
 אראמיש: "קרנינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא") - זאל דאס אריינגעמען  
 ביי זיך אין קאפ: שכל קניך לא יבשו - אלע וואס האפן צום אייבערשטן  
 און האבן אמונה וועלן זוכה זיין צו האבן א ישועה, זיי וועלן נישט  
 פארשעמט ווערן, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך - און אלע וואס בעטן  
 דעם אייבערשטן וועלן זוכה זיין צו אלעס גוטס.

תְּחוּסִים בְּךָ: אָרוּר הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי. בְּרוּךְ מְרַדְכֵי  
 הַיְהוּדִי. אָרוּרָה זָרַשׁ אִשְׁתּוֹ מִפְּחִידֵי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדֵי.  
 אָרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים. וְגַם תִּרְבּוּנָה  
 זְכוּר לְטוֹב:

בליל פורים אומרים כאן ואתה קדוש וכו'. קדיש שלם בלא תתקבל. ובמוצאי שבת אומרים ויהי  
 נועם ואתה קדוש. קדיש שלם בלא תתקבל. למנצח על אילת השחר. ק". ברכו. עלינו. תמצא  
 לעיל אחר תפלת ערבית.



איש יהודי

אז מען לעבט מיטן אייבערשטן האט מען נישט קיין פחדים

דאס וואס איר שרייבט אז איר האט פחדים פון פייער; זייער אסאך  
 מענטשן האבן די סארט פחדים, בפרט קינדער האבן זייער אסאך מאל  
 מורא פון פייער וכדומה. דער יצר הרע ווארפט אן פחדים אויף מענטשן  
 ווייל אזוי וויל ער צעברעכן דעם מענטש. מיר זינגען פורים: "ארוּרָה זָרַשׁ  
 אִשְׁתּוֹ מִפְּחִידֵי", פארשאלטן זאל זיין זרש די ווייב פון המן וואס ער  
 ווארפט פחדים אויף מענטשן; דאס איז די טריק פונעם יצר הרע, ער  
 ווארפט אריין דעם מענטש אין פחדים ביז ער מאכט אז דער מענטש  
 זאל ווערן א דעפּרעסטר מענטש. אבער א מענטש וואס לעבט מיטן  
 אייבערשטן, אים קען מען נישט אריינװארפן אין פחדים, ווייל ער ווייסט  
 אז עס קען גארנישט פאסירן קיין שלעכטס, נאר אלעס קומט פונעם  
 אייבערשטן.





# מכתבים



א זאמלונג פון שיינע  
געדאנקען אויף די מגילה,  
מיט געקליבענע בריוו  
פון ספרי איש אמונות  
און עצתו אמונה





## תוכן הענינים

### ענין שבת שקלים

- א** נאר מיט נאך א איד איז מען גאנץ.....מג
- ב** זוף זיך נישט אפצורעדן, מאך פרייליך אין שטוב.....מה

### ענין שבת זכור ומחית עמלק

- ג** 'יעדע זאך וואס איך טו, האט דער אייבערשטער א נחת רוח פון דעם'...מט
- ד** מען קען זיך שטענדיג צוריק קערן צום אייבערשטן.....נא
- ה** א פשר'ן פורים און א פרייליכן פסח.....נו
- ו** ארויסנעמען פון זיך אלע ספיקות ובלבולים.....סא
- ז** ווי אזוי קענען מיר אויסמקן עמלק?.....סד
- ח** בעטן יעדע זאך דעם אייבערשטן.....עב
- ט** זוכה זיין צו זיין שטענדיג צוגעקלעבט צום אייבערשטן.....עה

### ענין תענית אסתר

- י** יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן טוט אויף.....עז
- יא** אז מען איז פרייליך - ווערן אלע צרות אויס.....פ
- יב** ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מער איינגעקריצט אינעם מענטש די לויטערע אמונה.....פז
- יג** די מעשה פון די מגילה איז זייער מחזק צו בעטן שטענדיג דעם אייבערשטן אלעס וואס מען דארף.....צב
- יג** אויסנוצן ריכטיג דעם טאג פון תענית אסתר.....צו
- יד** מען קען היינט פועל'ן גרויסע ישועות.....ק

מחצית השקל..... קג

### הכנה לימי הפורים

**טו** איז דער יום טוב פורים נאר פאר עשירים און נישט פאר אַרעמעלייט? .. קד  
**טז** וואס זענען די מנהגים פון פורים? און א שאלה וועגן הפצה..... קח  
**יז** ווי אזוי צו גיין נאך געלט פורים און אויסנוצן דעם טאג ריכטיג..... קיז  
**יח** אכטונג געבן אויף א צווייטן און ארויסהעלפן א צווייטן איד..... קיט  
**יט** ארויסווייזן הפרת הטוב פאר די מתנכים און מתנכות פון די קינדער..... קכג  
**כ'** אז מען פאלגט דעם רבי'ן קען מען זיין אמת'דיג פרייליך פורים..... קכח  
**כא** נוצן אויס דעם יום טוב פורים פאר שלום און קירוב לבבות..... קלב

### יום הפורים

**כב** בעט היינט פאר דיר און פאר אלע אידישע קינדער..... קלה  
**כג** לויף צום הייליגן רבי'ן הערן זיינע עצות..... קלח  
**כד** מען קען היינט פאררעכטן וואס מען האט געזינדיגט אין בין אדם לחברו... קלט  
**כה** אז מען איז פרייליך קען מען זיך שטענדיג אויפפרישן..... קמא  
**כו** מוותר זיין אויף די פורים סעודה פאר פיבוד אב ואם..... קמג

### ענין שושן פורים

**כז** ארויסנעמען א דבוק..... קמו  
**כח** שושן פורים איז אויך פורים..... קמח  
**כט** זע דו זאלסט נישט זיין א רחמנות נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט..... קנא  
**ל** וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט..... קנז  
**לא** מען דארף טרינקען א גאנץ יאר..... קנט  
**לב** שטעל אהער א שיינע פלעי אויף שושן פורים..... קס

## ענין שבת שקלים

### א

#### נאר מיט נאך א איד איז מען גאנץ

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת משפטים, שקלים, שנת תשע"ז לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

די וואך שבת איז זייער א גרויסער שבת, עס איז די לעצטע וואך פון שובבי"ם; מען קען די וואך אלעס מתקן זיין. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיח:): "אמר רבי יוחנן כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו", ווער עס היט שבת איז מען אים מוחל אלע זיינע עבירות; בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט האבן א שיינעם שבת און דו זאלסט זיין פרייליך. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות שמחה, סימן א): "בלשארם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שכלבו שלם לאלקיו", ווען א מענטש איז פרייליך און ער טוט די מצות פרייליכערהייט, איז א סימן אז ער האט גישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

אויך ליינט מען די וואך פרשת שקלים; בזמן שבית המקדש הי' קיים האט יעדער איד געדארפט ברענגען א מחצית השקל. עס ווערט געברענגט דער טעם, פארנוואס עפעס דוקא א האלבע שקל? נאר דאס קומט צו ווייזן אז א איד

דארף זיך שטענדיג האלטן האלב און וויסן אז נאר מיט  
נאך א איד איז ער גאנץ.

קודם הייבט זיך עס אן אז א בחור איז האלב, ווילאנג ער  
האט נאכנישט געטראפן זיין זיווג איז ער א פלג גוף  
און ווען ער האט חתונה ווערט ער אן 'אדם השלם'. נאכדעם  
דארף מען האבן שלום בית, ווייל אז מען קריגט זיך מיט  
די ווייב איז מען א צעפלויןגענער מענטש און מען האט  
נישט קיין מח.

**אמאל** איז דער רבי געזעצן ביים טיש מיט תלמידים,  
אינמיטן האט ער זיך אנגערופן: "ווי וואנט זיך צו  
קומען צו מיין טיש איינער וואס האט נישט קיין ריינע  
מחשבות?!" און דער רבי האט זיך אויפגעשטעלט און מער  
נישט געוואלט בלייבן זיצן ביים טיש. האט זיך דער אינגערמאן  
אויפגעשטעלט און צוגעגאנגען צום רבינ'ס צימער און  
אנגעהויבן וויינען, ביז דער רבי האט ווייטער ממשיך געווען  
די תורה.

**וואס** איז אייגנטליך געווען די מעשה מיט דעם אינגערמאן?  
פלעגט מוהרא"ש שטענדיג דערציילן, אז דער  
אינגערמאן האט זיך אביסל צעאמפערט מיט זיין ווייב בעפאר  
ער איז געקומען צום רבי'ן, און דער רבי האט שוין נישט  
געוואלט זיצן מיט אים, ווייל אז מען קריגט זיך אין שטוב  
האט מען נישט קיין מח, מען ווערט אים מענטש און  
נאכדעם פאלט מען אראפ אין א טיפע גרוב. דערפאר אז

מיר שטייען יעצט אין שבת שקלים בעט איך דיר זאלסט  
 שטענדיג געדענקען וואס די הייליגע חכמים זאגן (ירושלמי ברכות  
 ט. ח): "אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא  
 איש, ואי אפשר לשניהן בלא שכינה", א מאן קען נישט  
 זיין אן א ווייב, און א פרוי קען נישט זיין אן דעם מאן,  
 און ביידע פון זיי - דער מאן מיט זיין ווייב, קענען נישט  
 זיין אן דעם אייבערשטן.

די וואך שבת בענטשט מען ראש חודש אדר. חכמינו זכרונם  
 לברכה זאגן (תענית כט.): "אמר רב יהודה משמיה דרב:  
 "כשם שמשונכנס אב ממעטין בשמחה, כך משונכנס אדר  
 מרבין בשמחה"; דערפאר זאלסטו שוין פון היינט אנהייבן  
 בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט שטענדיג זיין פרייליך.  
 א פרייליכו שבת.



## ב

זוף זיך נישט אפצורעדן, מאך פרייליך אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת משפטים-שקלים, מברכים אדר, כ"ד שבט, שנת תשע"ח  
 לפרט קטן

לקבוד... גרו יאיר

די וואך שבת איז די לעצטע וואך פון שובבי"ם און מען  
 קען די וואך שבת אלעס פאררעכטן. דערפאר זאלסטו  
 זען צו זיין פרייליך שבת, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר)

חלק ב', סימן יז): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת", א מענטש דארף זיין זייער פרייליך שבת; ווען א מענטש איז פרייליך פארברענט ער אלע קליפות און משחיתים. די גאנצע זאך פונעם סמ"ך מ"ם איז 'וויינען און קלאנגן, אבער ווען א מענטש איז פרייליך האט ער נישט קיין שום שליטה אויף אים, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קה, לד-לה): "אנכי אשמח בה', יתמו תפאים מן הארץ", אז א מענטש איז פרייליך היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע עבירות.

דערפאר בעט איך דיר זייער זאלסט זיין פרייליך שבת, קריג זיך נישט אין שטוב מיט דיין ווייב און קינדער; אנשטאט זוכן ווי דו קענסט זיך אפרעדן, דאנק ענדערש דעם אייבערשטן אז דו האסט א ווייב און קינדער.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פראשית רבה יז, ד): פארנואס האט דער אייבערשטער נישט גלייך באשאפן חנה צוזאמען מיט אדם הראשון, פארנואס איז אדם הראשון באשאפן געווארן איינער אליין און ערשט שפעטער האט אים דער אייבערשטער געברענגט א ווייב? נאר: "צפה הקדוש ברוך הוא שהוא עתיד לקרות עליה תגר, לפיכך לא בראה לו עד שתבעה בפיו", דער אייבערשטער האט געוויסט אז אדם הראשון וועט זיך אפרעדן וכו' האט ער געווארט ווילאנג ער וועט עס בעטן.

דערמאן זיך ווען דו ביסט געווען א בחור ווי דו האסט געוויינט אז דו ווילסט חתונה האבן, דו האסט

אלעם פֿרובירט צו קענען טרעפֿן א שידוך; יעצט ווען דער אייבערשטער האט דיר געהאלפֿן, האסט חתונה געהאט, פֿארנוואס זאלסטו זיך זוכן צרות? פֿארנוואס זאלסטו זוכן ווי מען קען זיך אפֿרעדן?! בעסער גיי אהיים העלפֿן אביסל אַנגרייטן פֿאר שבת, געב אפֿאר גוטע ווערטער, מאך פֿרייליך: - וועט אלעס ווערן גוט.

די וואך שבת ליינט מען פֿרשת שקלים; די מצוה פֿון שקלים לערנט אונז אז א איד דארף זיך שטענדיג האלטן האלב און וויסן אז נאר מיט נאך א איד איז ער גאנץ. קודם הייבט זיך עס אן אז א מענטש ווען ער איז א בחור איז ער האלב, ווייל ווילאנג ער האט נאך נישט געטראפֿן זיין זיווג איז ער א פֿלג גוף, ערשט ווען ער האט חתונה ווערט ער אן 'אדם השלם'; נאכדעם דארף מען שטענדיג געדענקען אז איד אליינס בין האלב און מיין ווייב איז האלב - צוזאמען זענען מיר גאנץ, ווען ביידע האלטן זיך אייניג אז ביידע זענען האלב און נאר צוזאמען איז מען גאנץ - דעמאלט איז דא א גאנצע שטוב.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי פֿרכות ט, ח): "אי אפֿשר לאיש בלא אשה, ואי אפֿשר לאשה בלא איש, ואי אפֿשר לשניהן בלא שכניה", א מאן קען נישט זיין אן א ווייב און א פֿרוי קען נישט זיין אן דעם מאן און ביידע פֿון זיי - דער מאן מיט זיין ווייב, קענען נישט זיין אן דעם אייבערשטן.

דער סמ"ך מ"ם מאכט א מענטש טראכטן: 'צוזאמען זענען מיר גאנץ, אבער איך בין זעכציג און דו ביסט פערציג', דאס איז ס'זעכציג און מ'פערציג, צוזאמען איז עס הונדערט; דער סמ"ך מ"ם זוכט נאר ווי מען קען מאכן פירודים צווישן מאן און ווייב. אדער מאכט ער איינעם טראכטן 'איך בין מ'פערציג און דער אנדערער איז ס'זעכציג', דאס איז דער סמ"ך מ"ם.

דאס בעטן מיר די וואך ביי די יוצר לשבת שקלים (יוצר למוסף): אור פניך עלינו אדון נשא - "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל שוין זוכה זיין צו לעבן מיט דיר, דעמאלט וועל איך שטענדיג געדענקען אז איך בין נאר א מחצית השקל, איך וועל געדענקען אז איך דארף לעבן בשלום מיט יעדן איינעם, איך וועל זיין א ותרון אין שטוב און איך וועל זיין א סבלן".

א פרייליכן שבת.





## ענין שבת זכור ומחייית עמלק

### ג

'יעדע זאך וואס איך טו, האט דער  
אייבערשטער א נחת רוח פון דעם'

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת ויקרא - שבת זכור, ה' אדר ב', שנת תשע"ו לפרט קטן  
לקבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען יעצט פאר שבת זכור ווען מיר האבן א מצות  
עשה אויסצומעקן עמלק; עמל"ק איז בגימטריא ספ"ק,  
ווייל דער עיקר פון עמלק איז אריינצופרענגען ספיקות אינעם  
מענטש - דער מענטש זאל טראכטן אז דער אייבערשטער  
איז נישט מיט אים און אז ער דארף אים נישט, אזוי ווי  
עס שטייט (שמות יז, ז): "היש ה' בקרבנו אם אין"; און מיר  
דארפן אויסמעקן עמלק און ארויסנעמען פון זיך די אלע  
ספיקות ובלבולים וכו', נאר גלייבן אינעם אייבערשטן און  
אויך האבן אמונה אין זיך, שטענדיג טראכטן 'יעדע זאך  
וואס איך טו, האט דער אייבערשטער א נחת רוח פון דעם';  
בפרט ווען א מענטש האט שכל און ער רעדט זיך אויס  
זיין הארץ צום אייבערשטן - קען מען זיך נישט פארשטעלן  
וואס עס טוט זיך אפ אין הימל און וואס פאר א רעש עס  
ווערט דערפון, אלע קליפות און מקטריגים ווערן פארברענט  
פון דעם.

זע צו זיין פרייליך און מאך פרייליך דיין ווייב; דאס איז א מצוה פונקט ווי אלע אנדערע מצות און דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק אז עס זאל זיין אנגעצויגן אין שטוב, בפרט ערב שבת וואס דעמאלט ווערט ער אינגאנצן משוגע - ווען ער זעט אז עס קומט שבת און דער מאן און ווייב גייען האבן א שיינעם שבת זכור, וועגן דעם טוט ער אלע פעולות אז מען זאל זיך צעקריגן און מען זאל בלאזן איינער אויפ'ן צווייטן.

זע צו גיין שבת אין שול - אפילו דו שטייסט אויף שפעט, און זוך א מנין וואו דו קענסט הערן ליינען די קריאה פון זכור, זיי נישט מזלזל אין דעם ווייל עס איז א דאורייתא. אבער פון די אנדערע זייט זעט מען מענטשן וואס ווערן אנגעצויגן, זיי לויפן ארום פון איין שול צום צווייטן און זענען פול מיט חומרות און מרה שחורות זכור, דארף מען וויסן אז דאס אלעס קומט פונעם יצר הרע, וואס פארגינט נישט אז א מענטש זאל טון א מצוה פרייליכערהייט, ווייל שמחה פארברענט אלע קליפות. און מוהרא"ש זאגט אז א מענטש קען זיך מעסטן צי ער איז אין די קדושה צי נישט; אויב איז ער פרייליך, איז א סימן אז ער איז אין די קדושה.

א פרייליכן שבת.



## ד

## מָעַן קָען זײַ שְׂטענדיג צוריק קערן צום אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת תצוה, שבת זכור, י"ב אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן  
לקבוע ... גרו יאיר

מיר גייען אריין אין זייער א גרויסער שבת - שבת פרשת  
זכור, ווען מיר האבן א מצוה אויסצומעקן עמלק.  
דערפאר זאלסטו זען צו קומען אין שול שבת אינדערפרי  
און אויסהערן דאס ליינען. מוהרא"ש זאגט אז דערפאר ליינט  
מען פרשת זכור פאר פורים, ווייל איינמאל מען מעקט אויס  
עמלק ווערט מען פרייליך און מען קען טאנצן און שפרינגען.

וואס איז עמלק? עמלק באטרעפט אזויפיל ווי ספ"ק; דאס  
זענען די אלע ספיקות וואס א מענטש האט: וועל  
איך נאך האבן א תקנה? 'קען איך נאך תשובה טון?'  
'דער אייבערשטער דארף מיר נאך האבן?' 'צי ווערן מיינע  
תפילות אויך אנגענומען?' דאס אלעס און נאך - ברענגט  
עמלק אריין אינעם מענטש. דערפאר דארפן מיר אויסמעקן  
אלע ספיקות און מיר דארפן וויסן איינמאל פאר אלעמאל  
אז מיר קענען זיך צוריק קערן צום אייבערשטן, אפילו מען  
איז אראפגעפאלן וואו מען איז אראפגעפאלן.

מוצאי שבת גייט מען ליינען די מגילה; זאלסטו זען אז דיין  
ווייב זאל אויך קומען אין שול הערן די מגילה. אויב  
דו האסט גאר קליינע קינדער קענסטו זיי נישט ברענגען  
אין שול ווייל זיי קענען שטערן דעם גאנצן שול פון יוצא

זיין קריאת המגילה, זאלסטו טרעפן פאר דיין ווייב א פלאץ וואו זי קען הערן קריאת מגילה.

**מוהרא"ש** פלעגט נאכזאגן פון צדיקים אז עס לוינט זיך אראפצוקומען אויף די וועלט און ליידן וואס מען ליידיט - זיבעציג יאר, אז מען זאל זוכה זיין צו הערן איינמאל קריאת המגילה.

**בנוגע** טרינקען פורים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה א:) "תביב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך אז מען זאל טרינקען פורים (אורח חיים סימן תרצה, סעיף ב); מוהרא"ש פלעגט אונז שטענדיג מזהיר זיין מען זאל טרינקען מיט א מאס, נישט זיך אנטרינקען אזוי שטארק אז מען זאל ווערן שיפור ווי לזט און פארפאסן דאווענען מנחה, מעריב און ברכת המזון וכו' וכו'.

**ביינאכט** - מוצאי שבת איז בכלל נישט קיין מצוה צו טרינקען און אויך נישט קיין שכל'דיגע זאך. מען זעט בחורים טרינקען זיך אן די ערשטע נאכט און ווערן אזוי שיפור אז זיי האבן נישט קיין פורים נאכדעם. דערפאר בעט איך דיר זייער זאלסט בכלל נישט טרינקען די ערשטע נאכט, נאר לייג דיך שלאפן פרי זאלסט קענען אויסנוצן אביסל פורים צופרי ווען דער מוח איז נאך קלאר - צו דאווענען און צו לערנען דיניע שיעורים.

פורים איז זייער א גרויסער טאג, מען דארף לערנען און דאווענען, און אז מען גייט שלאפן טויזנט אזייגער שטייט מען אויף צוויי טויזנט אזייגער, דערפאר מוצאי שבת איז נישט קיין צייט פון טרינקען נאר מען מאכט א סעודה און מען גייט שלאפן צייטליך.

וזאזיל איז דעם וואס נוצט אויס אזא טאג ווי עס דארף צו זיין; מען לערנט שיעורים פסדרן און מען איז זיך מתבודד, מען גייט ארום טראגן משלוח מנות פאר די עלטערן און פאר די ווייב'ס עלטערן, און מען טאנצט און מען שפרינגט. עס איז פדאי צו דאווענען מנחה נאכמיטאג נאך פאר מען וואשט זיך צו די סעודה, שפעטער מאכט מען א סעודה און מען טרינקט אפאר פוסות ביז מען ווערט פרייליך.

זייסן זאלסטו אז איינער וואס שלאגט פורים איז נישט קיין שיפור, נאר א שגג; ער וויל א גאנץ יאר שלאגן, נאר א גאנץ יאר האט ער מורא אז מען וועט אים ארעסטירן, מאכט ער זיך א חשבון אז ער וועט ווארטן אויף פורים, ער מאכט זיך ווי ער איז שיפור און ער שלאגט און פירט זיך אויף ווי א וואנזיניגער חי'; איינער וואס איז טאקע שיפור וועסטו זען וויינען און רעדן צום אייבערשטן, אדער וועט ער טאנצן און זיך דרייען ביז ער פאלט אראפ, אדער כאפט ער א מענטש, ער נעמט אים ארום און שרייט: "איך האב דיר ליב וכו' וכו'".

דאס זעלבע זאלסטו זאגן פאר דיין ווייב און אויב דו האסט גרויסע טעכטער - פאר זיי אויף, ווען איינער רעדט מנולות און ער לויפט נאך פרויען אום פורים איז ער נישט שיכור און דאס איז נישט פאני און קיוט, נאר דער איז א מנול, א שגג און מסוכן. זיי דארפן וויסן אז פון אזא מענטש דארף מען אנטלויפן, ווייל ער וויל רעדן מיט דיין ווייב וכו' אדער מיט דייע טעכטער א גאנץ יאר, נאר ער ציטערט אז מען וועט זיך דערוויסן ווער ער איז, מפילא געבט ער אכטונג, אבער פורים האט ער נישט קיין מורא ווייל מען וועט זאגן אז ער איז געווען שיכור וכו'. מען טאר נישט זיין נאריש, מען דארף זיין פארזיכטיג.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות, סג): "תניא, רבי אומר, לעולם לא ירבה אדם רעים בתוך ביתו"; א אינגערמאן וואס האלט נאך די חתונה און ער האט נאך קליינע קינדער וכו' דארף אכטונג געבן נישט צו איינלאדענען נאך א קאפל ביי זיך אין שטוב, ווייל עס קומט נישט ארויס קיין גוטס פון דעם. איך רעד נישט ווען מען פרעגט א דיין וכו'. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות חתון, סימן י): "מי ששומר את עצמו מכללן וגם לדור שני זוגות בבית אחד, על ידי זה זוכה לחתנותא פהנים, ובני אדם חשובים גדולים", דער וואס געבט אכטונג נישט צו געכטיגן און נישט צו וואוינען צוויי פארפעלקער אין איין הויז - וועט האבן חשוב'ע קינדער; ווייל אז מען פירט זיך בצניעות און איידל האט מען וואוילע קינדער, און אז מען פירט זיך פראסט האט מען נאכדעם צער פון די קינדער.

די הייליגע חכמים זאגן (סוכה נו:): "אמרי אינשי: שותא דינוקא בשוקא - או דאבוה או דאימיה", וואס א קינד רעדט איז דאס אדער וואס ער האט געהערט פון זיין טאטע אדער וואס ער האט געהערט פון די מאמע; נאך זאגן חז"ל (מדרש תנחומא, וישלח, ז) אויפ'ן פסוק (בראשית לד, א): "ותצא בת לאה" - ולא בת יעקב? אָאָא על שם יציאתה נקראת בת לאה, שאף היא יצאנית היתה, שנאמר (בראשית ל, טז): ותצא לאה לקראתו; ועליה משלו המשל: באמה - בתה"; אז א קינד זעט זיין טאטע פריידט זיך מיט מצות וועט ער אויך זיין אן ערליכער איד, א קינד וואס זעט ווי זיין טאטע קומט אין שול שבת און ער פריידט זיך שבת, ער זינגט מיט ביים דאווענען און ער איז פרייליכער שבת, וועט דאס קינד אויך ווארטן צו האפן א שיינע שטוב און פראווען א שיינעם שבת.

מוזיקרא"ש זאגט אז רוב רבם פון די קינדער וואס לאזן אלעס אפ, שולדיג אין דעם זענען די עלטערן; אונדאי איז די אטמאספערע אז די סיסטעם טויג נישט און אז די חדרים טויגן נישט, אפער דאס איז אלעס תירוצים, ווייל עלטערן זענען שטערקער ווי א סיסטעם, עלטערן זענען שטערקער פון אלעמען; נאר וואס דען? דער טאטע'ס קאפ איז נישט דא, ער זוכט ווי ער קען אהיים ברענגען פרנסה און עס גייט אריבער וואך נאך וואך וואס ער פארגעסט פון זיינע קינדער, ער פארגעסט אז עס איז דא א תכלית, אז עס איז דא א בית הקברות, אז עס איז דא א מלאך מיט טויזנט אויגן, ער גייט נישט אין שול און ער עפנט נישט

אויף קיין אידיש ספר, נאכדעם שרייט מען אז די סיסטעם טויג נישט. אודאי זענען דא אסאך זאכן וואס מען דארף נאך מתקן זיין, דאס וואס מלמדים שלאגן און דערנידערן וכו' וכו', אבער יעצט רעד איך נישט צום מלמד, יעצט רעד איך צו דיר, וואס דו דארפסט טון פון דיין זייט אז דו זאלסט קענען זאגן: "דינו לא שפכו את הדם הזה, ועינינו לא ראו", - איך האב געטון אלעס פאר מיינע קינדער.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי שטארק חינוך האט א השפעה לטוב ולרע; איך זע עם צענדליגער מאל א טאג ביי די קינדער און ביי די בחורים. זיי טוען זאכן און זיי כאפן נישט אז זיי טוען דערמיט נאך זייערע עלטערן, און דאס זעלבע פארקערט - איך קען זאגן פאר א בחור נאכאמאל און נאכאמאל אז מען דארף אפגיין נעגל וואסער, און איך פועל נישט, ווייל אז דער קינד איז אויפגעוואקסן אן דעם, איז זייער שווער צו פועלן ער זאל יא מקפיד זיין אויף דעם און נישט אראפגיין פון בעט אן נעגל וואסער.

מותרא"ש שרייבט (אשר בנחל) אז "נעגל וואסער" איז א יסוד היסודות אין א אידישער שטוב און אין א שטוב וואס די עלטערן גיין אפ די קליינע קינדער נעגל וואסער איז דא קדושה אין דעם שטוב.

די עלטערן וואס רעדן צו די קינדער אז מען דארף זיך פירן בצניעות, און זיי רעדן פון דאס שיינקייט פון צניעות; די קינדער ווען זיי וואקסן אויף גייען זיי ווייטער אנגעטון



בצניעות, אפער די אלע וואס די עלטערן האבן זיי נישט  
 מחנה געווען, נאר פארקערט, די קינדער האבן אויפגעכאפט  
 געגעטיווע געפילן צו קיום המצוות - זיי ווילן אלעס אפלאזן,  
 רחמנא לצלן.

זאלסט האבן א לעכטיגע שבת און א פרייליכן פורים.



ה

א פשר'ן פורים און א פרייליכן פסח

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת תצוה, שבת זכור, י"ב אדר, שנת תשע"ו לפרט קטן  
 מרת ... תחי'

פרויען זענען אויך מחויב צו הערן די מגילה, אזוי ווי חכמינו  
 זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד.): "אמר רבי יהושע בן  
 לוי: נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס",  
 פרויען זענען אויך מחויב צו הערן ליינען די מגילה, ווייל  
 די גס איז אויך געווען מיט זיי; המן הרשע האט געוואלט  
 אויס'הרג'ענען אלע אידן - מענער פרויען און קינדער, האט  
 מרדכי הצדיק צאמגענומען אלע אידן און מען האט געבעטן  
 דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט געמאכט א גס  
 אז עס איז געווארן ונהפוך הוא, מען האט אויפגעהאנגען  
 המן הרשע מיט זיינע קינדער.

אויב איר האט גאר קליינע קינדער זאלט איר זיך איינטיילן  
 מיט אייער מאן אז איר זאלט קענען גיין אין שול

הערן די מגילה, אדער זאל אייער מאן ליינען פאר אייך די מגילה אין שטוב; מען קען נישט ברענגען אין שול קליינע קינדער וואס שטערן, ווייל זיי שטערן דעם גאנצן שול פון יוצא זיין די מגילה.

די מעשה פון די מגילה אליינס איז א מורא'דיגע חיווק צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מען דארף, אפילו עס זעט אויס ווי מען קען שוין גארנישט טון. ווייל די גזירה וואס האט און אחרונה האבן געמאכט איז אויך געווען א גזירה וואס בדרך הטבע וואלט מען גארנישט געקענט טון, דאך האט זיך עס איבערגעדרייט לטובה, בזכות די תפילות פון אידישע קינדער; דערפאר זאלט איר אויך נישט אויפגעבן אויף אייערע בקשות וואס איר דארפט געהאלפן ווערן, נאר איר זאלט בעטן און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס יעדע ווארט טוט אויף אויבן אין הימל, עס מאכט אזא רעש און א טומל. בפרט ווען א פרוי קומט צום אייבערשטן און גיסט זיך אויס איר הארץ, זי בעט פאר אירע קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן און זיי זאלן אויך אויפשטעלן נאר ערליכע דורות - דאס מאכט אויבן אין הימל זייער א גרויסע טומל, דער אייבערשטער אליין הערט זיך צו צו איר געבעט.

די וואך איז שבת זכור וואס מיר האבן א מצוה אויסצומעקן עמלק; עס זענען דא פרויען וואס זענען זייער מקפיד צו

גיין אין שול הערן שבת זכור, אנדערע פרויען וואס קומען  
נישט אן צו גיין אין שול פארלאזן זיך אויף פורים אינדערפרי  
ווען מען הערט ליינען די מגילה, וואס מען קען קומען אפאר  
מינוט פריער און הערן ווי דער בעל קורא ליינט די פרשה  
פון ויבא עמלק.

איך בעט איך זייער, געבט אכטונג אויף צניעות; אפילו  
עס איז פורים און מענטשן זענען פרייליך, מיינט דאס  
אבער נישט אז מען מעג זיך אויפפירן פראסט וכו', עס  
זענען דא מנגלים וואס נוצן אויס פורים פאר זייערע תאוות;  
א גאנץ יאר האט ער מורא צו רעדן מיט א פּרעמדע פרוי  
אדער צוקומען נאנט וכו', ווארט ער אויף פורים און דעמאלט  
מאכט ער זיך ווי ער איז שיפור און ער לאכט צו איך וכו'  
וכו', ממילא אויב איר זעט איינער רעדט צו איך נישט  
איידל, זאלט איר וויסן אז ער איז נישט שיפור, נאר ער  
איז פשוט א מנגל און איר זאלט אנטלויפן פון אים ווי מען  
אנטלויפט פון פייער. און א גאנץ יאר זאלט איר נישט האבן  
מיט אים קיין שייכות.

אויב האט איר גרויסע קינדער - בפרט מיידלעך, דארפט  
איר זיי אויסלערנען אז מיט א פּרעמדע מאן רעדט  
מען נישט, אויב איינער פּרעגט עפעס און מען דארף ענטפערן,  
ענטפערט מען קורץ און שארף וכו'. עלטערן דארפן מחנה  
זיין די קינדער ווי אזוי זיך אויפצופירן, בפרט ווען עס קומט  
פורים וואס איז אזא גרויסע טאג, קומט דער יצר הרע און  
ער פארגינט נישט אז אידישע קינדער קענען זיך אינגאנצן

צוקלעבן צום אייבערשטן, ברענגט ער אז מען זאל נישט וויסן וואס איז פרייליך און וואס איז פארקערט פון פרייליך, וואס איז ערליך און וואס איז פארקערט פון ערליך.

ליידער ליידער זעט מען ווי אינגעלייט פירן זיך אויף זייער נישט איידל; איך געדענק ווען איך בין געווען א בחור, איך פלעג גיין פורים נאך געלט, פלעגט מען זען אין שטובער וואו אינגעלייט פירן זיך אויף נישט ווי עס דארף צו זיין, מיט די אייגענע ווייב ברבים וכו'.

אלעס וואס מען וויל טון קען מען טון ערליכערהייט, איידל און פריוואט; אז איך ווילט פארנווילן מיט אייער מאן - אדרבה ואדרבה, נישט קיין פראבלעם, אבער פארנוואס ארויסשטעלן פיקטשערס וואס זענען פריוואט - אויף סאשעל מידיע וכו' וכו'?! איך מוז איך זאגן אז דער דור איז אזוי געפאלן - נישט נאר ברוחניות, נאר פשוט אין נארמאלקייט; מען דארף היינט רעדן זאכן וואס אמאל האט מען נישט געדארפט רעדן. עס איז אן עקל און א גרויל אז מען שטעלט ארויס בילדער פון מאן און ווייב, אפילו איידעלע בילדער. מענטשן שעמען זיך נישט היינט פון גארנישט, עס איז נישטא קיין בושה, וואס דאס איז דער סימן צי מען איז א ירא חטא, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (נדרים ב.): "תנאי: בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו (שמות ב, ב), בעבור תהיה יראתו על פניכם - זו בושה, לבלתי תחטאו - מלמד שתבושה מביאה לידי יראת חטא", און ווער עס האט מידת הבושה, איז א גוטע סימן.

ווען מען וואונטשט אן א מענטש אין די טעג זאגט מען: "א פרייליכן פורים" און "א בשר'ן פסח", עס זענען דא וואס זאגן אז מען דארף וואונטשן פארקערט: "א בשר'ן פורים" - ווייל פורים איז יעדער פרייליך, אבער עס דארף אויך זיין בשר, אויסגעהאלטן, איידל און ערליך. און אויף פסח זאל מען וואונטשן: "א פרייליכן פסח" - ווייל א בשר'ע פסח האט יעדער איינער, ווייל מען וואשט און מען רוימט און מען קראצט און מען רייבט שוין וואכן פאר פסח, נאר נישט יעדער איז פרייליך פסח, ווייל אסאך מאל פון אזויפיל חומרות ווערט מען אנגעצויגן, וועגן דעם וואונטשט מען א פרייליכן פסח.

א פרייליכן שבת.



### ארויסגעמען פון זיך אלע ספיקות ובלבולים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת תצוה - זכור, ה' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

מיר גייען אריין אין זייער א גרויסער שבת, די וואך איז שבת זכור; מיר גייען זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון מחיית עמלק, אויסמעקן עמלק.

זע צו קומען אין שול שבת אינדערפרי און אויסהערן דאס ליינען, ווייל לויט א טייל פוסקים איז דאס א מצות עשה מן התורה.

עם זענען דא פרויען וואס זענען זייער מקפיד צו גיין אין שול הערן פרשת זכור, נאכדעם זענען דא וואס קומען נישט אן צו גיין אין שול, זיי פארלאזן זיך אויף פורים אינדערפרי ווען זיי קומען אין שול הערן די מגילה, דעמאלט ליינט דער בעל קורא די פרשה פון ויבא עמלק.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות אות שבת, חלק ב סימן א): "השבת נותנת חיים גשמיים גם בן", שבת געבט צו א שטיק לעבן פאר'ן מענטש; א מענטש וואס פריידט זיך מיט'ן שבת ווערט פשוט יונגער און געזונטער. דערפאר זע צו זיין פרייליך און מאך פרייליך דיין ווייב, דורכדעם וועט דיר צוקומען א שטיק לעבן.

געב אכטונג אז עם זאל נישט זיין קיין שום רייבערייען צווישן דיר אין דיין ווייב. וויסן זאלסטו אז דער סמ"ך מ"ם טוט אלעס אויף די וועלט אז שבת זאל זיין עפעס א מחלקה צווישן מאן אין ווייב, ווייל דער הייליגער אריז"ל זאגט (לקוטי תורה, פרשת כי תשא) אז די ראשי תיבות פון די ווערטער (שמות לא, טז): "וְשָׂמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" איז ביאה; צו ווייזן אז שבת דארף מען זען צו זיין צוזאמען וכו'. ווען מאן און ווייב זענען בשלום ווערט דער יצר הרע פארברענט, ער דארף איבערלאזן דעם הויז און זוכן א צווייטע פלאץ וואו צו גיין איבערדרייען, דעריבער זוכט ער פון אלע זייטן ווי ער קען אוועק געמען די ליבשאפט אין שטוב.

מותרא"ש האט געזאגט: פארנוואס לייגט מען אין שולאף צימער א בילד פון די חתונה? ווייל יעדעס מאל מען וועט קוקן אויפ'ן בילד וועט מען זיך דערמאנען און מען וועט זאגן: "מיר זענען געווען אזוי פרייליך ביי אונזער חתונה און מיר האבן זיך אזוי ליב געהאט, נו פארנוואס זאלן מיר זיך נישט יעצט ליב האבן אזוי, פארנוואס זאלן מיר זיין אזוי פארבישטערט איינער אויפ'ן צווייטן?!"

די וואך מעקט מען אויס עמלק; וואס וויל עמלק? וואס איז עמלק? עמל"ק באטרעפט אזוי ווי ספ"ק, דער עיקר פון עמלק איז אריינצוברענגען ספיקות אינעם מענטש, וועל איך נאך האבן א תקנה? 'קען איך נאך תשובה טון?' דער אייבערשטער דארף מיר נאך האבן? 'ווערן מיינע תפילות אויך אנגענומען?' דאס אלעס און נאך ברענגט עמלק אריין אינעם מענטש, אז דער מענטש זאל טראכטן אז דער אייבערשטער איז נישט מיט אים און אז דער אייבערשטער דארף אים נישט, אזוי ווי עס שטייט (שמות יו, ט): "ה'יש ה' בקרבנו אם און"; און גלייך נאכדעם שטייט "ויבא עמלק".

מיר דארפן אויסמעקן עמלק דורכדעם וואס מיר וועלן ארויסנעמען פון זיך די אלע ספיקות ובלבולים וכו'; מיר דארפן גלייבן אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער איז מיט אונז, ביי אונז און נעבן אונז און ער הערט צו אונזערע תפילות. אזוי אויך דארפן מיר האבן אמונה אין

זיך און שטענדיג טראכטן: 'יעדע זאך וואס איך טו, האט דער אייבערשטער א נחת רוח פון דעם'; בפרט ווען א מענטש האט שכל און ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, קען מען זיך נישט פארשטעלן וואס עס טוט זיך אפ אין הימל און וואס פאר א רעש עס ווערט דערפון, אלע קליפות און מקטריגים ווערן פארברענט פון דעם.

א פרייליכן שבת.



### ווי אזוי קענען מיר אויסמעקן עמלק?

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, זכור, ח' אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן  
לכבוד ... גרו יאיר.

די וואך שבת איז שבת זכור ווען מיר האבן א מצוה פון  
מחית עמלק.

מזרח"ש זאגט אז עמ"ק באטרעפט אזוי ווי דאס ווארט  
ספ"ק, ווייל די גאנצע קליפה פון עמלק איז  
אריינברענגען ספיקות, קשיות און בלבולים אינעם מענטש.  
עמלק וויל אפשוואכן אונזער אמונה אינעם אייבערשטן, מען  
זאל טראכטן אז די וועלט פירט זיך מיט טבע, מקרה און מזל.

די וואך וועלן מיר מקיים זיין די מצוה פון מחית עמלק,  
מיר וועלן אויסמעקן אלע ספיקות, קשיות און בלבולים



דורך דעם וואס מיר וועלן אריינגעמען אין אונז אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער פירט דאס מיט א פונקטליכע השגחה, קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליינס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (חולין ז): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", א מענטש צעקלעמט זיך נישט זיין פינגער אן דעם וואס מען זאל אויסרופן אין הימל פון פאראויס אז פלוגי זאל זיך צעקלאפן זיין פינגער.

דערפאר דארפן מיר זיך צוגעוואוינען צו רעדן נאר דיבורי אמונה; אלע אונזערע דיבורים דארפן זיין פונעם אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות נח): אויפ'ן פסוק (דברי הימים-א כט, יא): "לך ה' הממלכה" - זו מלחמת עמלק; איז מותרא"ש מסביר, אז דורך דעם וואס מיר רעדן פונעם אייבערשטן, מען שמועסט פונעם אייבערשטן, מען דערציילט פאר אלעמען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער איז קעניג אויף די וועלט, מיט דעם אליינס מעקט מען אויס עמלק וואס וויל אריינברענגען ספיקות אין די אמונה.

אויך זאלסטו זיך פארנעמען אפצולאזן אלע מחלקת'ער און נישט האבן צוטון מיט קיינעם אויף די וועלט; דו גיי אויף דיין וועג און לאז א צווייטן גיין אויף זיין וועג, דייע דעם דיבורים מיט א צווייטן זאלן נאר זיין דיבורי התחזקות. זוף נישט וואו דו קענסט יענעם אונטעררייסן וכו'. מיט דעם וועסטו אויסמעקן די קליפה פון 'המן' און 'עמלק' וואס זייער

גאנצע זאך איז נאר (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפרד",  
 - מאכן מחלקת און קריגערייען צווישן אידישע קינדער,  
 אבער אסתר המלכה און מרדכי הצדיק, זייער זאך איז (אסתר  
 ד, ט): "לך פנום את כל תיהודים", גיי נעם צאם אלע אידן;  
 דערפאר איז יעצט די ריכטיגע צייט זאלסט אפלאזן אלע  
 השפונות וואס דו האסט מיט אנדערע און זאלסט נאר מחזק  
 זיין א צווייטן.

בפרט אין שטוב - בעט איך דיר זייער - זאלסטו נישט  
 רעדן אויף קיינעם; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת  
 כג:): "דרחים רבנן הוי לה בגין רבנן", ווער עס האט ליב  
 תלמידי חכמים וועט זוכה זיין צו קינדער תלמידי חכמים,  
 "דמוקיר רבנן הוי לה חתנותא רבנן", און ווער עס איז  
 מכבד תלמידי חכמים וועט זוכה זיין צו איידעמער תלמידי  
 חכמים; ווייל אז קינדער הערן שטענדיג פון זייער טאטע ווי  
 ער איז מחשיב יעדן ערליכער איד וועלן זיי זיך דרייען ביי  
 ערליכע אידן ביז זיי וועלן ווערן ערליכע אידן, אזוי אויך,  
 אז די טעכטער הערן ביים שבת טיש ווי מען רעדט שיין  
 פון אלע ערליכע אידן וועלן זיי וועלן אז זייערע מענער זאלן  
 זיך דרייען ביי ערליכע אידן ביז זיי וועלן אויך זיין ערליכע  
 אידן, מה שאין בן אויב דער טאטע מאכט שטענדיג חזק  
 פון ערליכע אידן, ביי אים איז נאר דא 'זיין ערליכע איד'  
 און א צווייטער איז ביי אים פסול ומפוסל וועלן די קינדער  
 מאכן א צד השוה אז קיינער איז נישט גוט רחמנא לצלן,  
 ביז זיי וועלן לייקענען אין אלצדינג.

דו קענסט דאך אונדאי דעם סיפור וואס מוהרא"ש דערציילט  
 ווי שווער עס איז געווען פאר רבי נתן זכרוננו לברכה  
 צו מקורב ווערן צו חסידות בכלל און צום רבי'ן בפרט,  
 נאכדעם וואס זיין שווער הרב הנאון המפורסם רבי דוד צבי  
 אויערבאך זכר צדיק לברכה פלעגט כסדר חזק מאכן פון  
 חסידים. רבי דוד צבי איז געווען זייער א גרויסער מענטש  
 און האט געדינט אלס רב אין דריי גרויסע שטעט אין  
 אוקרעינא: שאריגראד, קרעמניץ און מאהליב. דער רבי האט  
 אמאל געזאגט פאר רבי נתן: "דיין שווער איז א צדיק",  
 אזוי אויך האט דער הייליגער רבי ברוכל פון מעזיבוזש  
 זכותו יגן עלינו געזאגט אויף אים: "וואו ער גייט, גייט אליהו  
 הנביא מיט מיט אים"; מיט דעם אלעם פלעגט ער האפן  
 א מנהג אז יעדן טאג האט ער געמאכט א סעודה מיט אלע  
 קינדער און איידעמער, זין און טעכטער, און גערעדט צו זיי  
 קעגן חסידים, ווייל ער - דער גרויסער מענטש, רבי דוד  
 צבי - האט געהערט פונעם גרויסן צדיק דער הייליגער רבי  
 פנחס'ל קאריצער זכותו יגן עלינו, ער איז געפארן צו אים  
 און צוגעזען זיין הייליגע עבודת השם, איין זאך האט אים  
 אפער זייער געשטערט, אז ער האט געהערט ווי די חסידים  
 דארט רעדן מיט געשפעט אויפן הייליגן צדיק רבי מיכל  
 מזלאטשוב זכותו יגן עלינו, האט ער ביי זיך געטראכט:  
 'לאמיר פארן צו דעם צדיק, ווען ער האט צוגעזען די עבודה  
 פון רבי מיכל זלאטשובער האט ער ביי זיך געטראכט אז  
 די עבודה געפעלט אים, אפער עס האט אים זייער געארט

אז זיינע מענטשן רעדן אויף רבי פנחס'ל קאריצער זכותו יגן עלינו, עס האט אים זייער געשטערט פארנוואס מען דארף רעדן איינער אויפ'ן צווייטן; איינער האלט פון דעם צדיק, אדער איינער איז א תלמיד פון דעם צדיק, פארנוואס דארפסטו אוועק מאכן דעם אנדערן וועג?! און אזוי אויך די אנדערע, פארנוואס מאכסטו חזק פון זיי?! האט ער געמאכט א צד השוה און מחליט געווען אז ביידע זענען נישט; דאס האט אים געמאכט ער זאל רעדן און אנווארענען זיינע קינדער און איידעמער אוועק צו שטיין פון חסידים.

דאס וועט געשען ביי זיינע קינדער אויב דו וועסט רעדן טאג און נאכט קעגן דעם און יענעם, דאס וועט ברענגען אז זיינע קינדער וועלן מחליט זיין וואס רבי נתן'ס שווער האט מחליט געווען און זיי וועלן חס ושלום אלעס אפלאזן. דעריבער בעט איך דיר, יעצט שבת זכור מעק אויס עמלק, לאז דורך אפ פון די פלומרישע מצות וואס דער סמ"ך מ"ם רעדט דיר איין: 'עס איז א מצוה צו רעדן אויף אים', 'עס איז א מצוה צו קריגן אויף אים'; אז דו האסט געטראפן א וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן איז דאך גוט, פארנוואס דארפסטו וויי טון א צווייטן?! וואס דארף דיר אנגיין וואס יענער טוט?! זיי קלוג; א קלוגער מענטש קוקט אויף זיך. דאס לעבן איז דאך אזוי קורץ, עס איז נישטא קיין צייט צו זיין פארנומען מיט דעם און מיט יענעם.

דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "אין מיינע יונגע יארן האב איך געטראכט אז איך

וועל פאררעכטן די גאנצע וועלט, שפעטער האב איך געזען אז איך קען נישט פאררעכטן די גאנצע וועלט האב איך געטראכט אז כאטשיג מיין שטאט וועל איך פאררעכטן, שפעטער ווען איך בין עלטער געווארן האב איך געזען אז איך קען נישט פאררעכטן מיין שטאט, האב איך געטראכט אז איך וועל פאררעכטן מיין משפחה, אבער ווען איך בין נאך מער עלטער געווארן האב איך געזען אז איך קען נישט קיינעם פאררעכטן, איך וועל בלויז פרובירן מיר אליינס צו מתקן זיין".

מוזרא"ש פלעגט אסאך חזרין די מעשה מיט אונז פדי אריינצופרענגען אין אונז אז מיר זאלן לעבן מיט זיך און נישט זיין פארנומען מיט א צווייטן; על פי רוב די אלע מענטשן וואס זענען פארנומען מיט א צווייטן, זיי טראגן און ברענגען א גאנצן טאג לשון הרע פון איינעם צום צווייטן, די זענען זייער ווייט פונעם אייבערשטן.

מען דארף זייער אכטונג געבן זיך נישט אריינצומישן אין א צווייטן'ס לעבן און זיכער נישט וויי טון א צווייטן, ווייל אז מען טוט וויי א איד באצאלט מען נאכדעם א טייערע פרייז. ביים שבת טיש זאלסטו נאר רעדן מיט דייע קינדער גוטס אויף אידישע קינדער און קיינעם נישט אנוועק מאכן, וועלן זיי בלייבן ערליכע אידן.

יעצט ווען מיר קומען גענטער צום יום טוב פורים איז די ריכטיגע צייט זיך אייבערצופעטן איינער מיטן צווייטן;

אז דו האסט א שכן מיט וועם דו האסט א נפוח אָדער א סכסוך זאלסטו יעצט פורים ארויפגיין צו אים מיט א משלוח מנות און זיך איבערבעטן מיט אים, אזוי איך אויב דו האסט איינער אין דיין משפחה מיט וועם דו ביסט צוקריגט - א טאטע, א שווער, א ברודער, א שוואגער וכדומה - איז יעצט פורים די ריכטיגע צייט זיך צו איבערבעטן מיט א משלוח מנות, מיט א טענצל.

מוהרא"ש פלעגט אונז שטענדיג אנווארענען מיר זאלן גוט וויסן אז אויב מיר זעען איינעם שלאגן אום פורים - אז דער איז נישט קיין שיכור, נאר א רוצח! ווען איינער הייבט הענט, שלאגט אָדער טשעפעט איז ער נישט קיין שיכור נאר א פשוט'ער רוצח. א שיכור איז דער וואס נעמט ארום יענעם מיט ליבשאפט, א שיכור איז דער וואס וויינט זיך אויס צום אייבערשטן: "רבונז של עולם, העלה מיר! איך וויל זיין אן ערליכער איד, העלה מיר איך זאל ליב האבן אידישע קינדער, איך זאל קוקן גוט אויף אידישע קינדער, העלה מיר איך זאל טון נאר חסד מיט אלע אידן".

איך האף אז דו וועסט אָננעמען מיינע ווערטער וואס איך שרייב דיר פון הארץ ארויס. איך האב צוגעזאגט פאר מוהרא"ש ביי די לוויה צוויי זאכן: איינס, אז איך וועל נישט מאכן קיין מחלקת צווישן תלמידי היכל הקודש און איך וועל נישט האבן קיין שום שייכות מיט מחלקת. צווייטנס, אז איך וועל אים מפרסם זיין פאר די גאנצע וועלט; געלויבט

דעם אייבערשטן אז ביידע זאכן בין איך מקיים און מיט'ן  
אייבערשטנס הילף וועל איך ווייטער אנהאלטן די הבטחה.

תלמידי היכל הקודש דארפן זיך ליב האבן איינער מיט'ן  
צווייטן; יעדער איינער איז בארעכטיגט צו האבן  
זיין דעה און יעדער איינער זאל נעמען זיין חזוק פון וואו  
ער שפירט אז ער באקומט חזוק, אבער מען דארף זיך  
נישט פיינט האבן. תלמידי היכל הקודש זענען ערליכע אידן,  
אזוי ווי מוהרא"ש זאגט (ארח אפים, פרק ה) אז תלמידי היכל  
הקודש זענען די צדיקי הדור וואס לעבן מיט'ן אייבערשטן;  
דארף מען זיך ליב האבן איינער מיט'ן צווייטן און קוקן גוט  
אויף א צווייטן.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט אמאל געזאגט  
פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה:  
"אן ערליכער איד איז זייער שווער צו זיין, לאמיר כאטש  
ליב האבן אן ערליכער איד, לאמיר כאטש מקנא זיין אן  
ערליכער איד און נישט קריגן אויף אים"; ווייל ווען א  
מענטש וויל זיין אן ערליכער איד און ער קוקט ארויף  
ערליכע אידן, דאס אליינס וועט אים צוברענגען אז ער זאל  
אויך זיין אן ערליכער איד.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן,  
סימן קיט): "עס איז א גרויסע מדרגה, ווען א מענטש  
זעט אז ער האט נאכנישט מצליח געווען צו זיין ערליך און  
הייליג, אז ער זאל פארגינגען א צווייטן איד ער זאל זיין

עַרְלִיךְ און הייליג"; ווען א מענטש האט א געפיל צו ערליכע אידן, ער האט ליב א תלמיד חכם, דאס אליינס וועט אים צופרענגען אז ער זאל זיין א תלמיד חכם.

זאלסט האבן א פרייליכע שבת.

איך שיק דיר א פריוו פאר דיין ווייב, געב איר עס איבער פאר שבת.



## ח

### בעטן יעדע זאך דעם אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, זכור, ח' אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תחילת

די וואך שבת איז "שבת זכור" וואס איז זייער א גרויסער שבת, מיר האבן דעם שבת א מצוה אויסצומעקן עמלק.

בנוגע אויב פרויען דארפן הערן פרשת זכור; עס זענען דא פרויען וואס זענען זייער מקפיד צו גיין אין שול הערן פרשת זכור, ווידעראום זענען דא פרויען וואס קומען נישט אן צו גיין אין שול, פארלאזן זיי זיך אויף פורים אינדערפרי ווען מען גייט הערן די מגילה, וואס דעמאלט קען מען קומען אפאר מינוט פריער און הערן ווי דער בעל קורא ליינט די פרשה פון ויבא עמלק.



דער עיקר דארף מען אויסמעקן עמל"ק דורך ארויסגיין פון אלע ספיקות און קשיות אויף די אמונה; עמל"ק ברענגט אריין א קאלטקייט אינעם מענטש, אזוי ווי ביי עמל"ק שטייט (דברים כה, יח): "אשר קרה בדרך"; טייטשן די צדיקים, אז עמלק קילט אפ דעם מענטש און ברענגט אריין אין אים מחשבות אז די וועלט פירט זיך מיט טבע, מקרה און מזל.

אויף דעם זענען דא די הייליגע צדיקים וואס האלטן מלחמה מיט עמל"ק, זיי זענען מגלה ומפרסם דעם אייבערשטן און ברענגען אריין אין אונז א שטארקע אמונה, מיר זאלן גלייבן אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט און עס איז נישטא קיין טבע, מקרה און מזל, נאר אלעס אויף דער וועלט איז דער אייבערשטער. דער אייבערשטער איז אין יעדע זאך - אין דומם, צומח, חי, מדבר - אלעס איז נאר א פארשטעלאכץ פונעם אייבערשטן, און אז אלעס וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט אז ווען ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט ער זיך צוגעוואוינט נישט צו בעטן פון קיינעם קיין טובות - נאר פונעם אייבערשטן; ווען ער האט געדארפט עפעס בעטן פון איינעם האט ער קודם געזאגט שטילערהייט: "הייליגער באשעפער" און נאכדעם ממשיך געווען הויך אויפ'ן קול: "קענט מיר העלפן וכו'?" יענער האט געטראכט אז ער בעט דאס פון אים, אבער מוהרא"ש האט גערעדט צום

אייבערשטן. איינמאל איז ער גענאנגען קויפן מילך און די מילך איז געלעגן ביי די פלאץ וואו דער געשעפטס מאן איז געשטאנען און ער האט דאס געדארפט בעטן פונעם געשעפטס מאן, האט זיך מוהרא"ש אנגערופן - אזוי ווי שטענדיג: "אייבערשטער, קענסט מיר געבן א פלעשל מילך?" דער געשעפטס מאן קוקט אויף מוהרא"ש מיט גרויסע אויגן און פֿרעגט אים: "וואס זאגסטו?...". האט זיך מוהרא"ש גלייך געכאפט אז ער האט פארגעסן צו זאגן דאס ווארט 'אייבערשטער' שטילערהייט; עד פֿרי פֿך האט ער זיך צוגעוואוינט צו רעדן שטענדיג נאר צום אייבערשטן.

אזוי זאלט איר טון, יעדע זאך וואס איר דארפט זאלט איר נאר בעטן דעם אייבערשטן; בפרט ווען איר צינדט ליכט זאלט איר בעטן אלע אייערע בקשות. עס זענען דא פֿרויען וואס זאגן תחנונות בשעת הדלקת הנרות; עס זענען דא פֿרויען וואס ביי זיי פֿירט מען זיך צו זאגן א ספעציעלע קאפיטל תהלים און עס זענען דא פֿרויען וואס זאגן בכלל נישט קיין תחנונות וכו', נאר זיי בעטן דעם אייבערשטן אויף זייער אייגענע שפראך; יעדער זאל זיך פֿירן מיט זיינע מנהגים, אבער ווען איר ענדיגט זאגן אייערע תחנונות וכו' לייגט ארויף די הענט אויף אייערע אויגן און בעטס דעם אייבערשטן אויף אייער שפראך אלעס וואס איר דארפט - וועט איר זען א ישועה.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט געבעטן זיין ווייב און טעכטער אז ווען זיי צינדן אן די שבת לעכט זאלן זיי בעטן:

"רבוננו של עולם, אזוי ווי איך ציגד אן די שבת לעבט און איך מאך ליכטיג דא אין שטוב, אזוי זאלסטו אריינשיינען אין אלע אידן די ליכט פונעם הייליגן רבי'ן"; דאס זעלבע זאלט איר אויך בעטן: "רבוננו של עולם, אזוי ווי איך ציגד אן די שבת לעבט און איך מאך ליכטיג אזוי זאלסטו ליכטיג מאכן פאר אלע אידן. העלף ארויס אלע וואס מוטשען זיך מיט שוועריקייטן, מאך ליכטיג פאר מיין מאן און קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן, זכו' זכו'".

איר זאלט האבן א פרייליכן שבת.



## ט

### זוכה זיין צו זיין שטענדיג צוגעקלעבט צום אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תצוה-זכור, י' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן  
לקבול ... גרו יאיר

דער שבת איז זייער א גרויסער שבת, שבת זכור, ווען מיר גייען מקנים זיין די מצוה פון אויסמעקן עמלק; זאלסטו זען צו קומען דאווענען שבת אינדערפרי, זאלסט זיין ביים ליינען און אויסהערן דאס ליינען כדי דו זאלסט קענען יוצא זיין די מצוה פון מחית עמלק.

בנוגע פרויען; עס זענען דא פרויען וואס זענען זייער מקפיד צו גיין אין שול הערן פרשת זכור, נאכדעם זענען דא וואס קומען נישט אן צו גיין אין שול, זיי פארלאזן זיך

אויף פורים אינדערפרי ווען זיי קומען אין שול הערן די מגילה, דעמאלט ליינט דער בעל קורא די פרשה פון ויבא עמלק.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין פטור צו ווערן פון עמלק, פון די ספיקות וואס עמלק ברענגט אריין אין אונז; עמלק איז בגמטריא ספק, עמלק ברענגט אריין אינעם מענטש ספיקות: 'וועל איך נאך האבן א תקנה?' 'קען איך נאך תשובה טון?' 'דער אייבערשטער דארף מיר?'

אזוי אויך זאלן מיר זוכה זיין צו די קדושה פון מרדכי הצדיק וואס איז געזעצן שטענדיג בשער המלך, ער איז געווען דבוק צום אייבערשטן.

פורים נאכמיטאג וועט זיין א סעודה אין ישיבה און שושן פורים וועט אויך זיין א סעודה מיט א פארשטעלונג פון איינע פון דעם רבינ'ס מעשיות.

א פרייליכן שבת.



## ענין תענית אסתר



יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן טוט אויף

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, תענית אסתר, י"ג אדר ב', שנת תשע"ו לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

עם ווערט געברענגט פון צדיקים (ספר יסוד יוסף, פרק א): "יום זה מסוגל מאד להזכיר זכות מרדכי ואסתר, וכל מי אשר צריך לבקש רחמים על איזה דבר שצריך להתפלל עליו, יקח פנאי לעצמו ביום זה של התענית אסתר, ויאמר תחילה מזמור על אילת השחר (תהלים, כב), שדרשו חכמינו זכרונם לברכה על אסתר, ואחר כך יערוך תפלתו על בקשת צרכיו, ויזכר זכותם שבזכותם יעתר לו השם יתברך ברוך הוא, ויפתח שערי רחמים לתפלתו", ווער עס דארף א ישועה זאל זאגן קאפיטל כ"ב און בעטן פונעם באשעפער וואס ער וויל, אויך זאל ער דערמאנען מרדכי הצדיק און אסתר המלכה און ער וועט ער זיכער געהאלפן ווערן.

דערפאר זע אויסצונוצן דעם טאג מיט תורה ותפלה; אפילו דו ביסט פארזאגט מיט דיינע ענינים און דו דארפסט ערלעדיגן טויזנט זאכן, דאך כאפ ארויס אפאר ווערטער צום אייבערשטן.

מָעַן קָען זײַךְ נִישְׁט פֿאַרשְׂטעלן וואס יעדעס ווארט וואס  
 מָעַן רעדט צום אייבערשטן טוט אויף, בפרט אז א  
 מענטש טוט תשובה און ער איז זיך מתנדה איז אים דער  
 אייבערשטער גלייך מוחל.

חַבְּמִינּוּ זְכוּרֵנּוּ לְבָרָכָה זְאֵנָן (מגילה יג:): "אסתר המלכה היתה  
 עומדת מחיקו של אחשוורוש, וטובלת, ויושבת בחיקו  
 של מרדכי", זאנט דער הייליגער רבי נתן אז דאס גייט  
 ארויף אויף יעדן איד; אפילו א מענטש איז שוין אראפגעפאלן  
 אין שמוציגע עבירות, ער ליגט שוין אינעם שוים פון אחשוורוש,  
 דאס הייסט ער פאלט אראפ אין פנים הברית, אין הוצאת  
 זרע לבטלה רחמנא לצלן וכו' וכו', זאל ער טון וואס אסתר  
 המלכה האט געטון: "טובלת" - גיי אין מקנה, אזוי ווי דער  
 רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קמא): דאס ערשטע איז מקנה,  
 "ויושבת בחיקו של מרדכי" - און לויף צו מרדכי הצדיק,  
 - דער הייליגער רבי, וואס ער איז מרדכי הצדיק וואס איז  
 מכניע עמלק אין יעדן דור, הער דעם קול וואס דער רבי  
 שרייט: "גיוואלד, קיין יאוש איז נישט פארהאנען!" נאר  
 יעדער קען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, און יעדער קען  
 אנהייבן פונדאסניי.

אז מָעַן הערט אזא דיבור מיין איד אז דו וועסט שוין האבן  
 אן אנדערע פורים, ווייל די גאנצע סיבה פארוואס דו  
 גייסט ארום צעבראכן איז נאר ווייל דער סמ"ך מ"ם ברענגט  
 דיר שטענדיג אריין שלעכטע מחשבות, דו זאלסט טראכטן

אז דו ביסט שוין פארפאלן, ער זאגט דיר: 'דו וועסט שוין קיין ערליכער איד נישט זיין וכו' וכו', אבער אז מען זעט אזא גמרא, אז אפילו מען פאלט אראפ אזוי געמיין קען מען נאכאלץ זוכה זיין צו תשובה און צו זיין ביי מרדכי הצדיק, ווערט מען שוין פרייליך.

קוק די חסד וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר, דו האסט זוכה געווען חתונה צו האבן און דו ביסט שוין נישט קיין פלג גוף, געדענק ווי דו האסט צאם גענוינט צום באשעפער ווען דו ביסט געווען א בחור אז דו ווילסט חתונה האבן, און יעצט אז דו האסט שוין חתונה געהאט, פארנוואס זאלסטו נישט דאנקען און לויבן דעם באשעפער?!

מוזקרא"ש האט געזאגט אז ערליכע אידן ברסלב'ער חסידים פלעגן יעדן טאג - ווען זיי זענען אויפגעשטאנען צופרי - דאנקען דעם אייבערשטן אז זיי האבן חתונה געהאט.

געדענק וואס רבי נתן האט געזאגט: "ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן געבט אים דער אייבערשטער נאך גוטס".

א גוטן טאג און א גרינגע תענית.





## אז מען איז פרייליך - ווערן אלע צרות אויס

בעזרת ה' ותברך - יום ה' פרשת תצוה, י"א אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

היינט איז 'תענית אסתר' - א תענית צבור; דער טעם איז צו ווייזן אז ווען א איד האט א צרה רחמנא לצלן און מען בעט דעם אייבערשטן העלפט דער אייבערשטער.

יעדן טאג איז א גרויסער טאג צו בעטן דעם אייבערשטן, אבער עס איז דא טעג וואס עס איז מסוגל מער ווי אנדערע צייטן; היינט איז זייער א גרויסער טאג, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים (יסוד יוסף, פרק א) אז אין דעם היינטיגן טאג זאל מען זאגן דעם קאפיטל וואס אסתר המלכה האט געזאגט ווען זי איז אריין צו אחשוורוש, זי האט געזען אלע עבודה זרה'ס און זי האט זיך דערשראקן, האט זי אנגעפאנגען צו זאגן דעם קאפיטל (תהלים, כב): "קלי קלי למה עזבתני" (עס זענען דא וואס זאגן אז זי אליינס האט מתברר געווען דעם קאפיטל), און נאכדעם זאל מען זיך אויסגיסן דאס הארץ צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך וועט מען זען גרויסע ניסים.

דער מנהג איז אז מען געבט א מחצית השקל פאר צדקה וואס דאס איז א זכר למקדש; ווייל ווען דער בית המקדש איז געשטאנען האט יעדער איד געדארפט ברענגען א מחצית השקל און דאס איז גענאנגען פאר די קרבנות,



אָפּער היינט אז מיר האָבן נישט דעם בית המקדש געבן  
מיר א מחצית השקל פאר צדקה.

דער מנהג איז אז מען געבט דריי מחצית השקל פאר יעדן  
מענטש; פאר זיך, און אז מען האט חתונה געהאט  
געבט מען פאר די ווייב אויך דריי האלבע דאלערס, און  
פאר יעדן קינד. דערפאר בעט איך אלע מיינע טייערע  
תלמידים וואס וואוינען דא און די וואס וואוינען אין בארא  
פארק אדער אין קרית יואל, מען זאל היינט געבן דעם  
מחצית השקל דייקא אין די שול וואו מען דאוונט, אזוי  
וועט מען קענען מצליח זיין מיט אלע בתי מדרשים.

מוהרא"ש האט מיר אמאל געזאגט: "יואל, איך זע אז די  
אלע וואס האבן נאר טענות אויפ'ן שול אין  
וויליאמסבורג וכו', ווען עס קומט צו באצאלן די לעקטער  
אדער די רענט איז קיינער נישט דא דיר צו העלפן; א  
גאנצע וואך ווען דו מוטשעסט זיך - אזוי זאגט מוהרא"ש  
- טראכט קיינער נישט פון דיר, אפער ווען עס קומט שבת  
און די ביזנעס איז פארמאכט, טרעט מען אויף דיינע גערון".  
און מוהרא"ש האט מיר דעמאלט געזאגט נאר שיינע זאכן  
וכו' (ביי א צווייטע געלעגנהייט וועל איך שרייבן דערנוועגן).  
זעט מען אז אויב מען וויל אז דער בית המקדש זאל מצליח  
זיין דארף יעדער צולייגן א האנט און מחזק זיין די גבאים;  
וואויל איז דעם וואס האט א חלק אין בויען א בית המקדש  
אויפ'ן הייליגן רבינ'ס נאמען.

רבי לוי יצחק בענדער זכרוננו לברכה האט דערציילט פאר מוהרא"ש, אז אין אומאן ווען מען פלעגט ארומגיין נאך געלט פאר קמחא דפסקחא, ווען איינער האט געזאגט אז ער האט נישט קיין געלט צו געבן, האט מען אים גלייך פארשריבן אויף די ליסט פון די מענטשן וואס מען דארף זיי געבן קמחא דפסקחא און ווען יענער האט געזאגט: "איך בין נישט קיין נצרך", האט מען אים געזאגט: "אדער געבסטו אדער נעמסטו". דאס זעלבע בעט איך דיר זייער, עס קומט פורים און אידישע קינדער טיילן צדקה פאר יעדן איינעם, אפילו מען איז פארנומען רוב טאג צו גיין מיט די משפחה שיקן משלוח מנות פאר די עלטערן וכו', דאך קען מען אויך אריינשטופן צייט אביסל צו גיין נאך געלט. בעט איך דיר זייער זאלסט גיין אביסל נאך געלט, "אדער פאר דיר, אדער פאר מיר"; "אדער געבסטו, אדער נעמסטו".

מוהרא"ש האט אונז שטענדיג מחזק געווען אז עס איז נישט קיין בושה צו גיין נאך געלט, א בושה איז צו זיין א "לוה רשע ולא ישלם" (תהלים לו, כא); אז מען זעט אז מען קען נישט דעקן די חודש'ליכע הוצאות, בפרט יעצט פאר פסח וואס מען דארף האפן געלט אויף יום טוב, מען דארף מצות, וויין פאר ד' בוסות, פיש און פלייש, קליידער פאר די גאנצע משפחה, און קוים וואס מען קען דעקן יעדע וואך - זאל מען גיין נאך געלט. פארשטייט זיך אז מען דארף נישט ווערן א נצרך לבריות, ווען מען גייט נאך געלט דארף מען נישט ווערן אים מענטש און נאכלויפן

עשירים, נאר מען זאגט: "איך גיי נאך געלט פאר אן ארימע משפחה", ווילסטו געבן איז גוט, און אז נישט איז נאך בעסער. עס איז סאך א גרעסערע בושה צו זיין א גנב אדער צו ניצן קרעדיט קארד'ס און זיין אנגעזעצט פון קאפ ביז פיס.

אויב די האסט שפע און די דארפסט נישט גיין נאך געלט פאר דיר, בעט איך דיר אז די זאלסט גיין נאך געלט פאר מיר; נישט פאר מיר פערזענליך, נאר פאר אונזער מוסד. עס קומט יעצט פסח און איך דארף באצאלן פאר אלע מלמדים, טיטשערס און אלע איינגעשטעלטע וואס זיי ארבעטן אזוי געטריי און אזוי איבערגעגעבן פאר אונזערע קינדער. אין הקומץ משביע את הארי, ואין הבור מתמלא מחוליתו - די הוצאות דעקן זיך נישט פון שבר לימוד; אפילו אלע עלטערן זאלן צאלן שבר לימוד וואלטן מיר אויך נישט געקענט דעקן די הוצאות, פל שכן אז נישט יעדער צאלט און מוהרא"ש האט אנועק געשטעלט א תקנה פאר מיר אז איך טאר נישט קוקן צי די עלטערן צאלן יא צי זיי צאלן נישט; אזוי ווי די פריערדיגע צדיקים האבן געזאגט, און הרב הקדוש מסאטמאר זכותו יגן עלינו האט אויך אזוי געזאגט, אז מען טאר נישט אהיים שיקן א קינד אויב מען צאלט נישט, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (גדים פא): "הזהרו בכני עניים, שמהן תצא תורה".

דער עיקר זאלסטו זען אז אין שטוב זאל זיין א פרייליכע לופט, א פרייליכע אטמאספער; ווייל אז מען איז פרייליך - ווערן אלע צרות אויס.

מוֹתֶרָא"ש פֿלעגט זאָגן אז מען זאל גיין לְכֹל הַפְּחוֹת אַיִן  
מָאל אַ חוֹדֶשׁ אִין שְׁפִיטָאל צו טון די מצוה פון  
בִּיקוּר חוֹלִים. הַכְּמִינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה זְאֲנָן (גדרים לש:); אָמַר  
רַב: "כָּל הַמְּבַקֵּר אֶת הַחוּלָה נִיצוּל מְדִינָה שְׁל גִּיהֶנָם", ווער  
עם איז מְבַקֵּר חוּלָה ווערט נִיצוּל פון גִּיהֶנָם; מוֹתֶרָא"ש  
פֿלעגט זאָגן אז חוץ די מצוה וואס מען איז מְקַיֵּים בִּיִּים  
בִּאֲזוּכָן אַ חוּלָה, ווערט דער מְעַנְשׁ פֿרִייליך און ער האט  
מֶער נִישׁט קיין טענות אויפ'ן אִיבֶּעֶרֶשְׁטן, ווייל ער הייבט  
אָן צו זען אז עס איז נִישׁט אזוי געפֿערליך, ער ווערט פֿרִייליך  
אז ער איז געזונט.

דו קענסט זיך נִישׁט פֿאַרשטעלן וואס אידישע קינדער מאכן  
געבעד מיט, יעדער האט זיך א פֿעקל צרות. אזוי ווי  
דער רַבִּי זְאֲנָט (ליקוטי מוֹתֶרָא"ש, חלק ב', סימן קיט): "שָׁכַל בְּנֵי הָעוֹלָם  
כְּלָם מְלֵאִים יְסוּרִים, וְאִין גַּם אֶחָד שְׁיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם תְּזֶה,  
וְאִפְּלוּ הָעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים אִין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם תְּזֶה כָּלֵל",  
עס איז נִישׁטא וועם מְקַנָּא צו זיין און ווער עס איז מְקַנָּא  
אַ צווייטן איז א פֿשוט'ער שוטה, ווייל ווען דו זאלסט וויסן  
וואס יענער מאכט מיט - וואלסטו געדאנקט דעם אִיבֶּעֶרֶשְׁטן  
אויף אלעס וואס דו האסט.

יֶאֱרֶן צוּרִיק בֵּין אִיךְ געווען א מלמד; קינדער נאטורליך  
שעמען זיך נִישׁט אזוי שטארק צו דערציילן וואס זיי  
טראכטן, מען קען הערן פון זיי פונקטליך ווי אזוי זייער מִחַ  
אַרבעט. פֿלעג איך הערן זייער אסאך ווי קינדער רעדן זיך  
אויס צו מיר אז זיי זענען מְקַנָּא דעם און דעם אינגל, זיי

פֿלעגן זאגן: "א שאד אז איך בין נישט געבוירן געווארן אין מיין חבר'ס הויז, ער האט אזא גוטע טאטע, דער האט א בעסערע מאמע, דער האט אלעס וכו' וכו'". פֿלעג איך זיי מסביר זיין אז בעסער ווי דו האסט - קען נישט זיין, ווייל דער אייבערשטער האט באשאפן דער וועלט און פֿירט יעדע זאך, דאס זאגן מיר אין דעם ערשטן אני מאמין: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", און דאס דארף מען האלטן אין איין חזרן.

דאס זעלבע דארף מען שטענדיג חזרן אז אלעס וואס מען דארף זאל מען זיך נאר ווענדן צום אייבערשטן, און חזרן: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל. ואין ראוי להתפלל לזולתו". עס איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף א בשר ודם, און ווען א מענטש איז שטארק און ער פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן העלפט אים דער אייבערשטער, און ער זעט ניסים גלויים; דאס זינגען מיר פורים: "להודיע שכל קניך לא יבשו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך", און מען זינגט עס נאכאמאל און נאכאמאל און נאכאמאל: "להודיע, להודיע, להודיע...". ווייל מען וויל אז דער מענטש אליין וואס זינגט דעם ניגון (אזוי ווי מען זאגט אין אראמיש: "קרײַנא דאיגרתא איהו ליהוי פֿרוונקא") - זאל דאס אריינגעמען ביי זיך אין קאפּ: שכל קניך לא יבשו - אלע וואס האפן צום אייבערשטן און האפן אמונה וועלן זוכה זיין צו האפן א ישועה, זיי וועלן

נישט פארשעמט ווערן, ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך -  
און אלע וואס בעטן דעם אייבערשטן וועלן זוכה זיין צו  
אלעם גוטס.

דוד המלך זאגט (תהלים מב, יא): "ברצח בעצמותי חרפוני צורכי  
באמרם אלי כל היום איה אלקיך", זיינע שונאים פלעגן  
אים כסדר טשעפען און שטעבן מיט שפיז ווערטער, זיי  
פלעגן אים פרעגן יעדן טאג: דוד המלך, דו ביסט דאך  
פארנומען צו רעדן פונעם אייבערשטן מיט יעדן איינעם, פאר  
יעדן איינעם זאגסטו אז מען זאל נאר רעדן צום באשעפער,  
"איה אלקיך" - פארנוואס ווערסטו נישט געהאלפן?! אבער  
דוד המלך האט ווייטער געגלייבט אינעם אייבערשטן און  
צו זיך געזאגט: "מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי  
לאלקים", פארנוואס ביסטו אזוי צוגעלייגט און צעבראכן?  
האף צום הייליגן באשעפער; דאס איז וואס א מענטש דארף  
טון, ווייטער האפן צום אייבערשטער, ווייטער מתפלל זיין  
און ווארטן אויף די ישועה.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב:): וואס זאל א מענטש  
טון אז ער האט געבעטן דעם אייבערשטער און ער  
האט נאכנישט געזען א ישועה? ער זאל נאכאמאל בעטן  
דעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כו, יד): "קנה אל  
ה', חזק וינאמן לבדי, וקנה אל ה'".



## יב

**ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מער איינגעקריצט  
אינעם מענטש די לויטערע אמונה**

בעזרת ה' יתברך - יום ד' כי תשא, י"ג אדר, תענית אסתר, שנת תשע"ח לפרט קטן  
לקבוד ... גרו יאיר

היינט איז א פאסט טאג; מיר פאסטן פרי צו ווייזן אז ווען  
א איד האט א צרה רחמנא לצלן און מען בעט  
דעם אייבערשטן, העלפט דער אייבערשטער.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס תפלה איז; אלעס קען  
מען פועל'ן מיט תפלה. ווען א מענטש האט א שטארקע  
אמונה, ער גלייבט אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט,  
עס איז נישט דא קיין טבע, מקרה און מזל, נאר אלעס אויף  
דער וועלט איז דער אייבערשטער; דער אייבערשטער איז  
אין יעדע זאך - אין דומם, צומח, חי, מדבר - אלעס איז  
נאר א פארשטעלאכץ פונעם אייבערשטן, אזא מענטש ווען  
ער האט א צרה ווענדט ער זיך נאר צום אייבערשטן און  
ער איז ער זוכה ארויסצוקריכן פון אלע זיינע צרות.

מוזרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט, ווען ער איז געווען  
א אינגערמאן האט ער זיך צוגעוואוינט נישט צו  
בעטן פון קיינעם קיין טובות - נאר פונעם אייבערשטן; ווען  
ער האט געדארפט עפעס בעטן פון איינעם האט ער קודם  
געזאגט שטילערהייט "הייליגער באשעפער" און נאכדעם  
ממשיך געווען הויך אויפ'ן קול: "קענסט מיר העלפן וכו'?"

יענער האט געטראכט אז ער בעט דאס פון אים, אבער באמת האט ער נאר גערעדט צום אייבערשטן. איינמאל איז מוהרא"ש געגאנגען אין געשעפט קויפן מילך, די מילך איז געווען אונטער דעם פלאץ וואו דער געשעפטס מאן איז געשטאנען און מוהרא"ש רופט זיך אן: "אייבערשטער, קענסט מיר געבן א פלעשל מילך?" דער געשעפטס מאן קוקט אויף מוהרא"ש מיט גרויסע אויגן און פֿרעגט אים: "וואס זאגסטו?...". האט זיך מוהרא"ש גלייך געכאפט אז ער האט פארגעסן צו זאגן דאס ווארט 'אייבערשטער' שטילערהייט; ער פֿדי פֿך האט ער זיך צוגעוואוינט צו רעדן שטענדיג נאר צום אייבערשטן.

מען זעט אין די מגילה אז ווען אחשוורוש האט געפֿרעגט אסתר: "ווער איז דער וואס וויל דיר אומברענגען?" האט אסתר געזאגט (אסתר ג' ו'): "איש צר ואיבֿ הִמן הָרע הַזה", זאגן די הייליגע חכמים (מגילה סו:). אז אסתר האט געוויזן אויף אחשוורוש: 'דו ביסט דער רשע וואס וויל אומברענגען די אידן!' איז געקומען א מלאך און אַוועק געדרייט איר האנט צו הִמן און אחשוורוש האט פארשטאנען אז זי זאגט עס אויף הִמן; אלע מפרשים פֿרעגן, לכאורה איז זייער שווער צו פארשטיין וואס אסתר האט דא געטון, זי האלט דאך יעצט אינמיטן רעדן צו אחשוורוש אליינס?! נאר אסתר האט זיך אזוי צוגעוואוינט צו רעדן צום אייבערשטן, אז אפילו ווען זי האט גערעדט מיט מענטשן - האט זי גערעדט צום אייבערשטן. עס איז געווען בשעת איר התבודדות ווען זי



האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן אז דער רשע אחשורוש וויל אונז הרג'ענען און זי האט זיך פארגעסן אז זי רעדט צו אים, ביז דער מלאך האט געדארפט אוועק דרייען איר האנט.

זען א מענטש רעדט צום אייבערשטן; ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס דרוקט אים און אלעס וואס שטערט אים, שפירט מען שוין אויף דער וועלט דאס געשמאק פון עולם הבא. דער מח ווערט ריין און לויטער און מען ווערט נישט פארלוירן ווען עפעס שלעכטס פאסירט חס ושלום, ווייל ווי מער מען רעדט צום אייבערשטן ווערט מער איינגעקריצט אינעם מענטש די לויטערע אמונה; מען גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פונקטליכער חשבון.

זע אז דיין ווייב זאל אויך הערן די מגילה; פרויען זענען אויך מחויב מיט קריאת המגילה ווייל זיי זענען אויך געווען אין די ביטערע גזירה פון המן (מגילה ד.) און זענען געראטעוועט געווארן; אויב דו האסט גאר קליינע קינדער זאלסטו זיך איינטיילן מיט דיין ווייב אז זי זאל אויך קענען גיין אין שול הערן די מגילה, אדער זאלסטו ליינען די מגילה פאר דיין ווייב אין שטוב (פארשטייט זיך אז מען דארף קענען גוט די עברי, אז נישט איז מען נישט יוצא). מען קען נישט ברענגען אין שול קליינע קינדער וואס שטערן די גאנצע שול פון יוצא זיין די מגילה.

פורים נאכמיטאג וועט אס ירצה ה' זיין א סעודה אין ישיבה פאר אלע תלמידים. נאכדעם וועט מען טאנצן

צוואמען, מיר וועלן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די ניסים וואס ער טוט מיט אונז. אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן וואס ראטעוועט אונז פון המן - פונעם סמ"ך מ"ם וויל אונז נאר אויסרייסן פון די וועלט און יענע וועלט, מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן וואס לערנט אונז אויס אז מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן און אים בעטן יעדע זאך וואס מיר דארפן.

זע צו קומען צו די סעודה מיט דיין משפחה, זיך פרייען צוואמען אויף די גרויסע חסד וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונז אז מיר זענען נישט קיין מתנגדים אויפ'ן רבי'ן און מיר רייסן נישט די ספרים פון הייליגן רבי'ן, כל שכן אז מיר האבן א חלק אין הפצה, פארשפרייטן די הייליגע ספרים פון רבי'ן.

פורים איז א צייט פון "משפחה ומשפחה" (אסתר ט, כח); איך בעט דיר זייער זאלסט זיך נישט קריגן מיט דיין ווייב וואו צו גיין פורים וכו' וכו', נאר זיי מותר און געבן נאך וכו'. דער סמ"ך מ"ם וויל נאר אז מען זאל זיך קריגן; זיין זאך איז ווען ער קען מאכן א קריגעריי צווישן מאן און ווייב, בפרט ווען עס קומען הייליגע טעג זוכט ער נאר ווי ער קען מאכן א מחלקה, זאלסט זיך זען צו היטן דערפון ווייל דער רבי זאגט (ספר המידות, אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה, שם השטן".

זאלסט זען אויסצוניצן דעם טאג פאר שלום; זיך איבערבעטן  
 איינער מיט'ן צווייטן און זע צו בעטן דעם אייבערשטן  
 עס זאל זיין שלום צווישן אידישע קינדער. דער אייבערשטער  
 האט נישט ליב ווען אידן קריגן זיך, מחלקת איז א זאך  
 וואס אלע דערלייגן דערפון. יעדער וואס האט שייכות מיט  
 מחלקת צאלט א טייערע פרייז, איבערדעם דארף מען  
 שטענדיג האלטן קאפ זיך נישט צו קריגן מיט קיינעם און  
 זען אז מען זאל נישט ווערן אריינגעדריידט אין א קריגעריי.

פורים איז א טאג פון תפלה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן  
 (ירושלמי מגילה א, ד): "כל הפושט יד - נותנים לו", וואס  
 א איד בעט פונעם אייבערשטן אין דעם הייליגן טאג פורים  
 - געבט מען אים; דאס האט מרדכי הצדיק אונז אויסגעלערנט,  
 אז ווען א מענטש האט א צרה זאל ער גיין צום אייבערשטן  
 און מתפלל זיין אויף זיין צרה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה  
 זאגן (מגילה יב): "תנא בקץ על שמו נקראו", מרדכי הצדיק  
 ווערט אנגערופן מיט אסאך נעמען: "בן יאיר", ווייל ער האט  
 ליכטיג געמאכט פאר אידישע קינדער מיט זיינע תפילות;  
 "בן שמעי", ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן  
 און דער אייבערשטער האט צוגעהערט זיינע תפילות; "בן  
 קיש", ער ווערט אנגערופן בן קיש, ווייל קיש איז א לשון  
 פון קלאפן, "שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו", ער האט  
 געקלאפט אויף די טירן אויבן אין הימל מען זאל אים  
 עפענען, מען זאל רחמנות האבן אויף די אידן - און מען  
 האט אים געעפענט.

אסאך מאל שפירט א מענטש ווי אלעס איז שוין פארמאכט,  
אלע טויערן אין הימל זענען פארמאכט פאר אים  
און די גזירה איז שוין גע'חתמ'עט; מיט דעם אלעס טאר  
מען נישט אויפגעבן, מען דארף געדענקען וואס מ'רדכי הצדיק  
האט געטון ווען די גזירה פון המן הרשע איז נגזר געווארן,  
"שהקיש על שערי רחמים ונפתחו לו", ער האט געקלאפט  
אויף די טירן פון הימל ביז מען האט אים געעפנט.

מוצאי שבת איז דא אין ישיבה א שושן פורים סעודה, זע  
צו קומען מיט דיין ווייב און קינדער זיך מחזק זיין  
מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות.

א גרינגע תענית, א פרייליכן ליכטיגן פורים און א שמחת תמיד.

איך שרייב דיר א בריוו פאר דיין ווייב, געב איר דאס  
איבער נאך פאר פורים.



## יג

די מעשה פון די מגילה איז זייער מחזק צו בעטן שטענדיג  
דעם אייבערשטן אלעס וואס מען דארף

בעזרת ה' יתברך - יום ד' כי תשא, י"ג אדר, תענית אסתר, שנת תשע"ח לפרט קטן

מרת ... תחי'

מיר שטייען שוין פאר דעם גרויסן טאג פורים; די גאנצע  
נס פון פורים איז בזכות אסתר המלכה, פון דעם קען

מען זען צו וואס א פרוי קען צוקומען, אז איין פרוי קען ראטעווען גאנץ פלל ישראל. דערפאר זענען פרויען אויך מחויב צו הערן די מגילה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד.): "אמר רבי יהושע בן לוי: נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס", פרויען זענען אויך מחויב צו הערן די מגילה צוליב דעם וואס די נס איז אויך געווען מיט זיי, ווייל המן הרשע האט געוואלט אויס'הרג'ענען אלע אידן - מענער פרויען און קינדער, און מרדכי הצדיק האט צאמגענומען אלע אידן, מען האט געבעטן דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט געמאכט א נס אז עס איז געווארן: "ונהפך הוא", מען האט אויפגעהאנגען המן הרשע מיט זיינע קינדער און אלע אידן זענען געראטעוועט געווארן.

די מעשה פון די מגילה אליינס איז א מורא'דיג חיזוק צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס מען דארף, אפילו עס זעט אויס ווי מען קען שוין גארנישט טון, אזוי ווי עס איז געווען ביי די גזירה וואס המן און אחשוורוש האבן געמאכט, עס איז געווען א גזירה וואס בדרך הטבע וואלט מען גארנישט געקענט טון, אבער בזכות די תפילות פון אידישע קינדער האט זיך עס איבערגעדרייט.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן טוט אויף אויבן אין הימל, עס מאכט אזא רעש און א טומל. בפרט ווען א פרוי קומט צום אייבערשטן און גיסט זיך אויס איר הארץ, זי בעט פאר

אירע קינדער אז זיי זאלן זיין ערליכע אידן און אז זיי זאלן אויך אויפשטעלן נאר ערליכע דורות - דאס מאכט אויבן אין הימל זייער א גרויסע טומל און דער אייבערשטער אליינס הערט זיך צו צו איר געפעט.

פורים איז זייער א הייליגער טאג, פורים איז א צייט וואס מען קען פועלן גרויסע ישועות. איז יעצט ווען מיר שטייען אין אזא הייליגע טאג דארפן מיר זיך פארנעמען אז מיר גייען מוסיף זיין קדושה, מוסיף זיין בצניעות; איך פֿרעג אייך: "וויילט איר גוטע קינדער? וויילט איר ערליכע דורות?" קוקט וואס דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים", א פרוי וואס פירט זיך איידל און צניעות'דיג וועט זוכה זיין צו גוטע קינדער; ווער פון אונז דארף נישט קיין ישועה? יעדנס הארץ איז אנגעפילט מיט ווייטאג, אידישע קינדער זענען אזוי צעבראכן און דערשלאגן. מענטשן דארפן פרנסה, מענטשן מוטשען זיך מיט געזונט, מיט שידוכים, יעדנס קאפ טוט וויי; אויב איר וועט זיך פארנעמען צו גיין בצניעות וועט איר זען וואונדערליכע זאכן וואס דער אייבערשטער וועט טון מיט אייך, מיט אייער מאן און קינדער.

נאכדעם וואס מוהרא"ש איז נסתלק געווארן בין איך געגאנגען מנחם אבל זיין די רעביצין עליה השלום; זי איז שוין געווען זייער שוואך פון איר ביטערע מחלה ה' ירחם, האט זי מיר געזאגט מיט איר גאנצע כח די ווערטער:

"איך בעט דיר, האלט אן די קהילה; מיין מאן וועט דיר  
נישט מוחל זיין אויב דו וועסט אפלאזן די קהילה וכו'"; איך  
בין דארט געשטאנען מיט מיין ווייב תחילי, זי האט געוויינט  
און מיר געבעטן איך זאל ווייטער אנהאלטן די קהילה וואס  
מוהרא"ש האט אויפגעשטעלט.

דעריבער שרייב איך אייך אז איר זאלט זיך בארעכענען  
ווי אזוי איר גייט אנגעטון וכו', ווייל עס גייט  
מיר אין לעבן אז די תלמידי הישיבה זאלן אויפשטעלן  
ערליכע שטובער. ווען איך וועל ארויפקומען אויבן אין הימל  
ווייל איך קענען ווייזן פאר מוהרא"ש ווי שיינ די תלמידים  
האבן זיך געפירט.

אין דעם זכות וואס איר וועט אכטונג געבן אויף צניעות  
וועט איר זוכה זיין צו ערליכע קינדער, בנים ובני בנים  
עוסקים בתורה. עס וועט מקוים ווערן ביי אייך וואס חכמינו  
זכרונם לברכה זאגן (סוטה י:): "כל בלה שיהיא צנועה בבית  
חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים וכו'", אמן.

א שמחת תמיד.



## יג

## אויסנוצן ריכטיג דעם טאג פון תענית אסתר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, תענית אסתר, י"ג אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן  
לקבוד ... גרו יאיר

היינט פאסטן מיר און עס איז א גרויסער טאג; דער  
היינטיגער טאג איז מסוגל צו פועל'ן גרויסע ישועות.

עס ווערט געברענגט פון צדיקים (ספר יסוד יוסף, פרק א) אז ווער  
עס דארף א ישועה זאל זאגן קאפיטל כ"ב פון ספר  
תהלים, דערנאך זאל ער בעטן דעם אייבערשטן אז אין זכות  
פון מרדכי הצדיק און אסתר המלכה זאל ער זוכה זיין צו  
געהאלפן ווערן, וועט דער אייבערשטער העלפן און ער וועט  
זיכער קריגן א ישועה.

מען טוט זיך אן בגדי שבת פאר מען קומט אין שול  
דאווענען מנחה-מעריב; פאר מנחה פירט מען זיך צו  
געבן א מחצית השקל, מען געבט דריי האלבע דאלער'ס  
פאר יעדן קאפצאל; פאר זיך, פאר די ווייב און פאר די  
קינדער. זע צו געבן די מחצית השקל אין רבינ'ס בית  
המדרש, וועט דאס זיין חשוב אזוי ווי דו געבסט דאס אין  
בית המקדש.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לג.): "כל אדם שיש בו  
דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו", ווער עס  
האט שכל און ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט



איז ביי אים אזוי ווי דער בית המקדש איז שוין אויפגעבויט; ווער ברענגט אריין אין אונז שכל מיר זאלן וויסן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט? דער הייליגער רבי, זאלסטו זען צו געבן דעם מחצית השקל דייקא ביים רבינ'ס שול. נישט נאר דעם מחצית השקל נאר אלע דיינע צדקות און מעשרות זאלסטו געבן פאר'ן הייליגן רבינ'ס פלאץ.

**בשעת** דו געפסט דעם מחצית השקל זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אונז אידן, מיר זאלן שוין פטור ווערן פונעם יצר הרע; דער מחצית השקל וואס מיר געבן איז מסוגל צו ווערן געראטעוועט פונעם יצר הרע, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדקה, חלק ב', סימן יט): "על ידי גתינת שקלים ניצול מיצר הרע";  
בעט:

"רבוננו של עולם, אין דעם זכות וואס איך געב דעם מחצית השקל העלה מיר ארויס אז איך זאל געראטעוועט ווערן פונעם יצר הרע, אזוי ווי די רבי זאגט (ספר המדות אות צדקה, חלק ב', סימן יט): "על ידי גתינת שקלים ניצול מיצר הרע", און איך זאל זוכה זיין צו שמירת עינים און שמירת המחשבה.

רבוננו של עולם, העלה מיר אז איך זאל אלעמאל געדענקען אז איך בין נאר האלב און איך דארף צוקומען צו נאך א איד, און זאל זוכה זיין צו מכניע זיין די קליפה פון המן עמלק וואס זייער גאנצע זאך איז נאר מחלקת און זוכה זיין צו אלע ברכות און ישועות וואס קומען אין זכות פון

די מצות וואס מען איז מקיים אין דעם הייליגן יום טוב פורים. בזכות רבינו נחמן בן פינא, ובזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם ז"ל, זכותם יגן עלינו".

נאך מעריב וועלן מיר זוכה זיין צו הערן די מגילה; בשעת'ן ליינען די מגילה איז זייער א גרויסע צייט. עס איז מסוגל צו פועל'ן אלע ישועות - אנגעהויבן מיט שידוכים, פרנסה, קינדער וכו', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד:): "עיניהם של עניים נשואות במקרא מגילה", די אויגן פון די אידן, וואס מיר זענען אזוי צעבראכן און צעריסן, יעדנ'ס הארץ איז פארנווייטאגט, ווער דארף נישט קיין ישועה? אידישע קינדער גייען אריבער זייער אסאך שוועריקייטן; אידישע קינדער דארפן רפואות, אידישע קינדער ווארטן צו געהאלפן ווערן מיט קינדער, פרנסה, נחת, וכו' - אלע קוקן מיר ארויס און מיר ווארטן צו הערן די מגילה צו געהאלפן ווערן מיט אלע ישועות.

מען קלאפט ביי המן אריינצוברענגען אין די קינדער זיי זאלן פיינט האבן דעם המן הרשע, אבער עס פעלט נישט אויס צו איבערדרייען דעם שול; מוהרא"ש פלעגט אויפשרייבן אונטן פון זיין שיד די צוויי ווערטער 'המן' 'ס"מ' און קלאפן בשעת מען זאגט המן.

איך וועל זיך זייער פרייען אז דו וועסט קומען פורים נאכמיטאג אין ישיבה וואו מיר וועלן זיך צוזאמקומען אלע אינאיינעם אויסשרייען: "להודיע, להודיע, להודיע, שכל

קנין לא יבשו, ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך", מיר האבן  
 א רבי וואס מוטיגט אויז מיר זאלן ווייטער האפן און גלייבן  
 אינעם אייבערשטן און אלע וואס דערהאלטן זיך וועלן ביים  
 סוף זען גרויסע וואונדער.

אזוי אויך וועט מוצאי שבת פארקומען א סעודה לכבוד  
 שושן פורים מיט א שיינע פארשטעלונג וואס די  
 בחורים און אינגעלייט וועלן אויסשפילן דערביי א מעשה  
 פון הייליגן רבי'ן, וויל איך דיר בעטן דו זאלסט קומען מיט  
 דיין ווייב און קינדער; אסאך פחות לייגן מיר אריין אין  
 דעם נאר פאר אונזערע קינדער אז זיי זאלן אויפואקסן  
 מיט'ן רבי'ן; געב א קוק וואס איז געשען אין די פאר יאר  
 זייט מיר האבן מוסדות פאר אונזערע קינדער, אלעס האט  
 זיך געטוישט; עס וואקסט אויף א נייע פרישע דור וואס  
 לעבט מיט'ן אייבערשטן אן קיין שום דריידלעך, א דור  
 וואס לעבט מיט'ן רבי'ן; אלע קינדער - אינגלעך, מיידלעך  
 און בחורים זענען עוסק אין פארשפרייטן די הייליגע אמונה  
 פאר די גאנצע וועלט.



## יד

### מען קען היינט פועל'ן גרויסע ישועות

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת כי תשא, י"ג אדר, תענית אסתר, שנת תש"פ לפרט קטן  
לכבוד ... גרו יאיר

היינט איז א גרויסע טאג צו פועל'ן ישועות; עם ווערט  
געברענגט אין ספרים הקדושים (יסוד יוסף, פרק א) אז  
אינעם היינטיגן טאג זאל מען זאגן דעם קאפיטל וואס אסתר  
המלכה האט געזאגט ווען זי איז אריין צו אחשוורוש אין  
פאלאץ, זי האט זיך דערשראקן זעענדיג אלע עבודה זרה'ס,  
האט זי אנגעפאנגען זאגן דעם קאפיטל (תהלים, כב): "קלי קלי  
למה עזבתני", (עם זענען דא וואס זאגן אז זי אליינס האט  
מחבר געווען דעם קאפיטל). דערנאך זאל מען זיך אויסגיסן  
דאס הארץ צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך וועט  
מען זען גרויסע ניסים.

מען קומט אין שול מיט בגדי שבת; פאר מנחה געבט מען  
דעם מחצית השקל, מען פירט זיך צו געבן דריי האלבע  
דאלערס. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות צדקה, חלק ב',  
סימן יט): "על ידי נתינת שקלים ניצול מיצר הרע", דורך געבן  
די שקלים ווערט מען ניצול פונעם יצר הרע; איז בשעת דו  
געבסט די שקלים זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אז דו  
זאלסט געראטעוועט ווערן פונעם יצר הרע.

בשעת מען ליינט די מגילה איז א צייט וואס אלע הימלען  
זענען אפן, מען קען זוכה זיין צו פועל'ן גרויסע

ישועות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה יד): "קריתא זו הילא", די מגילה וואס מיר הערן, דאס איז אזוי ווי מיר זאגן הלל צום אייבערשטן; מען קען זוכה זיין צו געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

פרויען זענען אויך מחויב מיט קריאת המגילה ווייל זיי זענען אויך געווען אין די ביטערע גזירה פון המן (מגילה ד.) און זענען געראטעוועט געווארן; אויב דו האסט גאר קליינע קינדער זאלסטו זיך איינטיילן מיט דיין ווייב זי זאל אויך קענען גיין אין שול הערן די מגילה, אדער זאלסטו ליינען די מגילה פאר דיין ווייב אין שטוב; מען קען נישט ברענגען אין שול קליינע קינדער וואס שטערן די גאנצע שול פון יוצא זיין די מגילה.

היינט נאכט איז נישט קיין מצוה צו טרינקען, היינט נאכט מאכט מען נישט קיין גרויסע סעודות, דער עיקר מצוה פון סעודת פורים איז מארגן; ענדערש זאלסטו זיך לייגן פרי און אויפשטיין פרי אז דו זאלסט קענען לערנען דינע שיעורים פסדרן און זיך מתבודד זיין. וואויל איז דעם וואס נוצט אויס דעם גרויסן טאג פורים מיט תפלה והתבודדות, ער גייט אביסל שפאצירן און גיסט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן און אונז ראטעווען פון המן וואס וויל אונז הרגענען, ער וויל אונז אראפוארפן אין עבירות.

מארגן, פורים נאכמיטאג, וועט מען זיך צוזאמקומען אין ישיבה דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די

ניסים וואס ער טוט מיט אונז; אויף די גרויסע גם וואס מיר  
האבן זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן וואס ראטעוועט  
אונז פון הקמן - פונעם סמ"ך מ"ם וואס וויל אונז נאר  
אויסרייסן פון די וועלט און פון יענע וועלט, מיר דארפן  
דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן  
פונעם הייליגן רבי'ן וואס לערנט אונז אויס אז מיר זאלן  
רעדן צום אייבערשטן און אים בעטן יעדע זאך וואס מיר  
דארפן.

איך וועל זיין אין שטוב פורים נאכמיטאג.

א פרייליכן פורים.



## מחצית השקל

### א תפילה צו זאגן פאר'ן געבן "מחצית השקל"

רבוננו ש'ל עולם, אין דעם זכות וואס איך געב דעם מחצית השקל העלף מיר ארויס איך זאל געראטעוועט ווערן פונעם יצר הרע אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות צדקה, חלק ב', סימן יט): "על ידי נתינת שקלים ניצול מיצר הרע", און איך זאל זוכה זיין צו שמירת עינים און שמירת המחשבה.

רבוננו ש'ל עולם, העלף מיר אז איך זאל אלעמאל געדענקען אז איך בין נאר האלב און איך דארף צוקומען צו נאך א איד; איך זאל זוכה זיין צו מכניע זיין די קליפה פון המן עמלק וואס זייער גאנצע זאך איז נאר מחלוקת, און זוכה זיין צו אלע ברכות און ישועות וואס קומען אין זכות פון אלע מצוות פון דעם הייליגן יום טוב פורים.

בזכות רבינו נחמן בן פיגא, ובזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב, זכותם יגן עלינו.



## הקנה לימי הפורים

### טו

איז דער יום טוב פורים נאר פאר עשירים און נישט פאר ארעמעלייט?

#### שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ויישר ב"ח פאר די טייערע שיעורים.

איך וויל פֿרעגן א שאלה, כאטש איך זעם זיך אביסל; איך זשפיר אז דער יום טוב פורים איז נישט פאר מיר נאר עס איז מער א יום טוב בלויז פאר עשירים, זיי פראווען גרויסע סעודות און פארזאמלונגען, טיילן אסאך געלט; עס זעט מיר אויס ווי דער יום טוב איז עפעס נאר פאר זיי און נישט פאר פשוט'ע אידן, וואס האלט איר וועגן דעם?

#### תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פרה, מכרכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס ביסטו מקנא א צווייטן? עס איז נישט דא וועם צו מקנא זיין, בפרט א גביר; וואס ווייסטו וואס אן עושר מאכט מיט? מענטשן מיינען אז דער וואס האט עשירות -



דער איז גליקליך. אבער דער אמת איז אז אויף די עשירים איז די גרעסטע רחמנות, ווייל זיי האבן נישט קיין טאג און קיין נאכט, זיי לעבן שטענדיג אין פחדים וכו'. זיי האבן נישט קיין חברים, ווייל אלע וואס שמייכלען צו זיי דארפן נאר זייער געלט, קומט אויס אז זיי האבן נישט קיין אמת'ע חברים וכו' און זיי שפירן דאס זייער גוט.

גלייב מיר, עס איז א גרויסע רחמנות אויף עשירים; שלמה המלך זאגט (קהלת ה, יא): "מתוקה שנת העבד, אם מעט ואם הרבה יאכל", אן ארעמאן שלאפט גוט, ער האט נישט קיין דאגות וכו', "והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון", אבער דער עושר קען נישט שלאפן בינאכט צוליב זיינע דאגות.

עס איז זייער נאריש צו מקנא זיין א צווייטן; דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער: "עס איז נישט דא וועמען צו מקנא זיין; אויב מקנא זיין, דארף מען מקנא זיין אן ערליכער איד, און אויב ביסטו דער ערליכער איד - זאגט ער פאר זיין תלמיד רבי נחמן - בין איך דיר מקנא".

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): "איזהו עשיר - השמח בחלקו", ווער איז אן עושר? - א צופרידענער מענטש; דער וואס דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף וואס ער האט און ער קוקט נישט אויף א צווייטן.

פורים איז א יום טוב פאר יעדן איד, בפרט פאר מענטשן וואס ווארטן אויף א ישועה; מען זעט וואס דער

אייבערשטער קען טון, ממש וואס דער רבי זאגט (עין עלים לתרופה, מכתב יא): "ויש ענין שנתהפך הכל לטובה", עם קען אויסזען פאר'ן מענטש אז אלעס איז פארמאכט, אלעס איז דערנאך, און פלוזלינג ווערט א ישועה וואס מען האט זיך גארנישט געקענט פארשטעלן פאר דעם; פורים ווייזט אונז אז עם איז נישט דא קיין יאוש.

מיר האבן א רבי וואס האט אונז געגעבן א מתנה וואס הייסט 'התבודדות', א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען זיך אויס צו רעדן זיין הארץ צום אייבערשטן. ווען א מענטש פאלגט דעם רבין, ער זוכט זיך אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, ער דערציילט אים אלעס וואס שטערט אים - דער מענטש לעבט אן אנדערע סארט לעבן, ער איז אן אמת'ער עושר. ער איז רייך ווייל ער לעבט מיטן אייבערשטן און דער אייבערשטער וועט אים אלעס געבן, ווייל דער אייבערשטער האט זייער ליב ווען א מענטש דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצה.) אז דער אייבערשטער ענטפערט פאר אן ארעמאן שנעלער ווי ער ענטפערט פאר דעם גרעסטן צדיק. און ווען דוד המלך האט געזען דאס חשיבות פונעם ארעמאן'ס תפלה האט ער אויסגעטון די בגדי מלכות, זיך געזעצט אויף דער ערד און געבעטן דעם אייבערשטן (תהלים פו, א): "תפלה לדוד, תטה ה' אזנך עיני", הייליגער באשעפער העלף מיר, הער אים מיין געבעט, "כי עני ואביון אני", ווייל איך בין

אזוי ווי אן אַרעמאן; זעט מען פון דעם אז דער אייבערשטער  
איז זייער נאנט צו א מענטש וואס איז ביי זיך צעבראכן וכו'.  
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין  
אלע ענינים.

### אכטונג געבן נישט אראפצונעמען פון די צניעות אום פורים

... לגבי דיין ווייב אז זי וויל זיך פארשטעלן מיט א שייטל  
וכו'; עס איז נישט כדאי פאר פרויען בכלל זיך צו פארשטעלן  
אום פורים, בפרט אז זי וויל אויסטון איר טיכל - דאס איז  
זיכער נישט כדאי. פורים קומט אראפ זייער א גרויסער אור,  
עס איז א צייט פון מוסיף זיין קדושה, א צייט פון שמחה  
און המתקת הדינים, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו, חלק  
א, סימן י): "כְּשֵׁי שֶׁ חָס וְשָׁלוֹם דִּינִים עַל יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי רְקוּדִים  
וְהַמְחָאֵת כֶּף אֶל כֶּף נַעֲשֶׂה הַמְתַּקַּת הַדִּינִין", דורך פאטשן אין  
טאנצן נעמט מען אראפ אלע דינים פון אידן; פורים קומט  
אראפ אזא ליכטיגקייט וואס וועט בלייבן אויף לעתיד לבוא.  
דערפאר איז נישט כדאי אראפצונעמען פון זיך צניעות; אז  
דיין ווייב וועט שפירן אז דו שעצט איר וועג ווי אזוי זי  
גייט אנגעטון א גאנץ יאר און אז דו פרייסט זיך מיט איר  
צניעות, וועט זי זיך נישט זוכן אויסצוטון איר צניעות.



## טז

וואס זענען די מנהגים פון פורים? און א שאלה וועגן הפצה?

## שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וישר פת פאר די שיעורים און חיזוק וואס איך באקום פון איך.

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך שוין דער יום טוב פורים, אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שרייבן אביסל מנהגים ווי אזוי זיך צו פירן אום פורים?

איך האב איך געוואלט פרעגן, אזוי ווי איך גיי ארום הפצה, איך בין מפיץ די קונטרסים, וויל איך וויסן אויב איך זאל קודם בעטן צדקה און נאכדעם געבן א קונטרס, אדער זאל איך קודם געבן דעם קונטרס און נאכדעם בעטן צדקה?

וישר פת.

## תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן וואס איז אונז מעורר, משמח און מתחזק אז מיר זאלן נישט קוקן אויף דעם וואס דער יצר

הָרַע וּוּאָרְפֹּט אַוּנֹז אַרְאָפּ וְכוּ' און מיר זאלן נישט אויפגעבן  
חס ושלום, נאר שטענדיג אנהייבן פונדאסניי.

יעצט קומט דער הייליגער יום טוב פורים ווען מען גייט  
זוכה זיין צו הערן די מגילה; מען זאגט נאך פון  
צדיקים אז בשעת קריאת המגילה עפענען זיך אויף אלע  
הימלען און מען קען זוכה זיין צו גרויסע ישועות. ווייל  
יעדעס מאל עם שטייט אין די מגילה דאס ווארט 'המלך'  
סתם איז דאס מרמז אויפ'ן מלך מלכי המלכים הקדוש  
ברוך הוא, וועלן מיר טאקע זוכה זיין צו (אספר ב, ג): "ויפקד  
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו", דער אייבערשטער  
וועט אונז פוקד זיין מיט אלע ערליי ישועות ברוחניות  
ובגשמיות. בשעת'ן ליינען די מגילה איז זייער מסוגל צו  
פועל'ן שידוכים, פרנסה, קינדער וכו', אזוי ווי חכמינו זכרונם  
לברכה זאגן (מגילה ד:): "עיניהם של עניים נשואות במקרא  
מגילה", די אויגן פון די אידן, וואס מיר זענען אזוי צעבראכן  
און צעריסן - יעדער איינער איז א עני אויף זיין אופן -  
קוקן ארויס און מיר ווארטן אלע צו הערן די מגילה צו  
געהאלפן ווערן דערביי מיט אלע ישועות.

מזרחא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט א מורא'דיגע  
מעשה וואס דער ספינקא רבי דער בעל אמרי  
יוסף זכותו יגן עלינו פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח ביים  
צווייטן סדר נאכט. עם איז געווען א איד וואס איז געזיצן  
די צווייטע נאכט פסח נאכן סדר און געטראכט צו זיך: 'איך  
האב שוין געענדיגט דעם סדר, די גאנצע הגדה און אויך

שיר השירים, וואס נאך קען איך זאגן עפעס לויב און דאנק פאר'ן אייבערשטן? איז אים בייגעפאלן, אז אזוי ווי דער גס פורים ווען מען האט אויפגעהאנגען המן הרשע איז דאך געווען דעם צווייטן טאג פסח, וועט ער יעצט ליינען די מגילה לבבוד דעם גרויסן גס.

אזוי האט ער געטון, ער האט געליינט די מגילה; ווען דער איד האט געענדיגט ליינען די מגילה האט ער דערזען פאר זיך שטיין א נשמה פון יענע וועלט, האט דער איד געפרעגט די נשמה: "וואס ווילסטו פון מיר און וואס פאר א שייכות האסטו מיט מיר אז דו קומסט צו מיר?" האט די נשמה אנגעפאנגען צו דערציילן וואס טוט זיך אויבן אין הימל. אז עס זענען דא נשמות אויבן אין הימל וואס זענען שוין אריבער דעם גיהנום און זיי זענען נאך אלץ נישט זוכה אריין צו קומען אין גן עדן ביז זיי וועלן האבן א ספעציעלער זכות. און יעדעס יאר ווען מען ליינט די מגילה עפנט מען אויף די טירן פון גן עדן, דעמאלט איז א צייט וואס אלע נשמות קענען אריינגיין אין גן עדן. אפאר חדשים פאר פורים קומען צו גיין טויזנטער און צענדליגער טויזנטער נשמות ביים טיר פון גן עדן ווייל זיי ווילן שוין זוכה זיין צו קענען אריינגיין אין גן עדן, אבער וויבאלד עס נעמט נישט מער ווי אפאר שעה ווי לאנג מען ליינט די מגילה, איז נישט דא גענוג צייט אז אלע נשמות זאלן קענען אנקומען אין גן עדן, דארפן זיי ווארטן אויפ'ן קומענדיגן יאר ווען מען ליינט די מגילה.

זאגט די נשמה ווייטער: "איך פֿרוביר שוין אפֿאר יאר זיך  
 צו שטעלן ביים טיר פון גן עדן פֿרי צו קענען אריינגיין,  
 אָבער אלעמאל פֿארמאכט זיך די טיר פֿונקט פֿאר איך גיי  
 אריין; די יאר האב איך זיך שוין פֿמעט אריינגעכאפט, אָבער  
 ממש פֿאר מיר האט זיך די טיר פֿארמאכט! האב איך זיך  
 בארעכנט אז איך גיי נישט אוועק פון דא ביזן קומענדיגן  
 יאר, זאל זיין וואס זאל זיין. אזוי ווי איך שטיי דא און  
 ווארט אויפֿן קומענדיגן פורים, הער איך פֿלוזלינג ווי איינער  
 ליינט די מגילה, האב איך אָנגעפֿאנגען צו קלאפֿן אויפֿן  
 טיר פון גן עדן אז מען זאל מיר עפענען די טיר, איז געקומען  
 דער מלאך וואס איז ממונה צו זיין דער שומר הפֿתח און  
 מיך געפֿרעגט פֿארוואס איך קלאפֿ, האב איך געזאגט: 'וואס  
 הייסט, איך הער ווי מען ליינט די מגילה און איך וויל  
 אריינגיין אין גן עדן', האט מיר דער מלאך געזאגט: 'אמת  
 טאקע אז איינער ליינט די מגילה, אָבער יעצט איז פֿסח  
 ביינאכט, יעצט איז נישט די צייט אריין צו גיין אין גן עדן,  
 דו דארפֿסט ווארטן אויפֿן קומענדיגער יאר פורים', איך  
 האב מיך אָבער נישט געלאזט און צוריק גע'טענה'ט: 'וואס  
 איז א נפֿקא מינה צי עס איז פֿסח צו פורים? וויבאלד מען  
 ליינט די מגילה דארף מען מיר אריין לאזן! איך האב  
 געשריגן און גע'טענה'ט ביז מען איז געקומען פון בית דין  
 של מעלה זען וואס די קולות זענען, נאכֿן אויסהערן ביידע  
 צדדים האט בית דין של מעלה געזאגט אזוי: 'יעצט איז  
 טאקע נישט די צייט ווען מען קען אריינלאזן אין גן עדן,

אָפּער אויב דו וועסט גיין צו דער איד וואס ליינט די מגילה  
און ער וועט פסק'נען אז מען דארף דיר אריין לאזן אין גן  
עדן, וועט מען דיר אריינלאזן."

האט די נשמה געבעטן דעם איד: "איך בעט איך, געבט  
מיר רשות אריין צו גיין אין גן עדן איך זאל שוין  
מתוקן ווערן". האט דער איד געזאגט: "איך געם אויף מיר  
דעם תפקיד דיר צו מתקן זיין און גיי זאג פאר'ן בית דין  
של מעלה אז מען זאל דיר אריין לאזן אין גן עדן."

ער פאן המעשה וואס דער בעל אמרי יוסף זכותו יגן עלינו  
פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח; די וואס האבן געהערט  
די מעשה האבן שוין אליינס פארשטאנען אז די מעשה האט  
פאסירט מיט אים אליין.

זעט מען פון די מעשה - האט מוהרא"ש אויסגעפירט, אז  
בשעת מען ליינט די מגילה קען מען זוכה זיין אריין  
צו גיין אין גן עדן. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט)  
אז דער גן עדן איז אויף די וועלט; ווען א מענטש איז זוכה  
צו לעבן מיט אמונה, ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער ווייסט  
אז אלעס איז דער אייבערשטער - דאס איז גן עדן. צו דעם  
איז מען זוכה ווען מען ליינט די מגילה.

אין די מגילה זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך. המן האט  
דאך געהאט אלעס אויף די וועלט; פבור, געלט, הייזער  
און קינדער, אחשוורוש האט אים גרויס געמאכט און אים  
געשטעלט אלס שר אויף אלע זיינע מדינות, פארוואס איז



אים אַנגעגאַנגען אז מ'רדכי בוקט זיך נישט פאר אים?! ה'מן האט געזאגט (אסתר ה, יט): "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ", עס איז מיר נישט ווערד מיין גאַנצע רייכטום ווען איך זע מ'רדכי זיצן ביים טויער פון קעניג; וואס האט אים אזוי געארט? וואס האסטו מיט מ'רדכי? דער גאַנצער לאַנד געבט דיר אפּ כבוד, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך וכו'?! נאר וואס דען, ה'מן דאס איז דער יצר הרע, ער ווערט ריך פון עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, ער וויל נאר אז דער איד זאל זיך מייאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וואוסנדיג, נאר ער גייט ווייטער אן; דער איד קומט ווייטער אין שול דאווענען שחרית, מנחה, מעריב און באפט אריין אביסל לערנען, בפרט א בלאט גמרא; ער זעט דעם איד "יושב בשער המלך" ער קומט ווייטער צוריק אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵה לִי!" עס איז אים נישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מכשיל אידישע קינדער, וויל ער איז מכשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מכשיל - נאר וויל ער וויל ער זאל אויפגעבן און ווען ער זעט אז מ'רדכי, דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

דאס דארפן מיר מיטנעמען פונעם יום טוב פורים; מיר דארפן שרייען (אסתר ג, ב): "וּמֶרְדֵּכִי לֹא יָכַרַע וְלֹא

ישתתחה"; איך גיי זיך נישט אונטערנעבן פאר הזמן הרשע  
און איך גיי נישט אויפגעבן! איך גיי ווייטער קומען אין שול  
דריי מאל א טאג, אפילו איך זע אויס ווי אזוי איך זע אויס.  
איך געב זיך נישט אונטער פאר'ן יצר הרע, זאל זיין וואס  
זאל זיין; מענטשן לאזן אפ תורה ותפילה נאר ווייל דער  
יצר הרע ברענגט אריין אין זיי א שולד געפיל, ער מאכט  
זיי שטענדיג טראכטן פונעם עבר.

בנוגע ווי אזוי צו גיין הפצה וכו'; עס איז נישט קיין נפקא  
מינה צי דו בעטסט קודם צדקה צי דו געבסט קודם  
א ספר. ווי אזוי עס איז דיר באקוועמער אזוי זאלסטו טון.

איין זאך בעט איך דיר און איך בעט עס פון אלע וואס  
גייען הפצה: "שטופ נישט קיין ספרים פאר איינער  
וואס דארף עס נישט און זיכער נישט סתם לייגן אין שול'ן  
וכו", וואס דאס ברענגט נאר א זלוול אויפ'ן רבי'ן און מיר  
ליידן שוין גענוג וכו'. אז דו גייסט "הפצה" דארף מען בעטן  
צדקה; עס איז נישט דא אזא זאך ווי געבן ספרים בתנ"ס  
און זיכער נישט לייגן אין שול'ן אדער ביי הייזער בתנ"ס,  
אדער געבן פאר א קינד ביים טיר און אוועק לויפן ווען דו  
ווייסט נישט צי די עלטערן ווילן א ספר.

אזיב דו גייסט הפצה און איינער איז דיר מבזה, זאלסטו  
גארנישט ענטפערן; דריי זיך ארויס פון אים און גיי  
ווייטער. אז דו גייסט הפצה און איינער לאכט פון דיר, דו  
גיי ווייטער; שטעל זיך פאר אז א מענטש הערט די גייעס

אז זיינע נומערן זענען די געוויינער נומערן פון די לאטערי, ער ווערט געוואר אז ער איז געווארן א מיליאנער איבער נאכט; אזא מענטש האט נישט קיין צייט זיך אנצוטון געהעריג, ער כאפט זיינע קליידער, ער טוט עס אן פארקערט וכו' און לויפט אפנעמען זיין געלט... אויפ'ן וועג טרעפן אים מענטשן, מען זעט ווי ער גייט אנגעטון מיט אן איבערגעדרייטע רעקל, מיט א צעקוועטשטע הוט וכו'; מען הייבט אן לאכן פון אים. וואס טראכט דער מענטש? אים גייט אן ווי אזוי מען קוקט אויף אים? ער גייט יעצט אפנעמען זיין געלט, ער ווערט א מיליאנער, עס אינטערעסירט אים בכלל נישט צי מען לאכט צי מען וויינט.

אזוי זאלסטו טראכטן ווען דו גייסט הפצה; קוק אויף דיר, ווער האט דיר געברענגט צום רבי'ן? ווער האט דיר געגעבן לעבן? נאר די ספרים וואס א מפיץ האט דיר געגעבן ווען ער האט דיר געטראפן ווי דו ביסט געלעגן אין דיין מרה שחורה און דיר דורכדעם געראטעוועט וכו'. און אפילו די וואס זענען געבוירן געווארן ביי ברסלב'ע עלטערן; ווי אזוי איז דיין טאטע געווארן א ברסלב'ער? ווי אזוי איז דיין ראש ישיבה אנגעקומען צום רבי'ן? נאר דורך הפצה!

בעסער איז ווען מען זאגט: "דא האט איר א שיינע מתנה", און ווען יענער נעמט די מתנה בעט מען: "איר האט עפעס פאר צדקה?" און אויב יענער וויל נישט נעמען דעם ספר פרעגט מען: "איר האט עפעס פאר צדקה?" אבער

אז דיר איז גרינגער צו בעטן קודם צדקה, טו ווי אזוי עס  
איז דיר גרינגער.

דער אייבערשטער זאל אונז העלפן מיר זאלן ווייטער קענען  
האבן די זוכה צו העלפן א צווייטן איד און מיר זאלן  
האבן א חלק אין די גאולה שלימה. מאך דיר א השבון,  
אז משיח קומט היינט און וועט דיר פֿרעגן: "וואס האסטו  
היינט געטון אז איך זאל קענען קומען?" ווי גרויס וועט זיין  
די בושא ווען מען וועט אים נישט האבן וואס צו ענטפערן.  
אבער אז מען גייט פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס עצות  
פאר אידישע קינדער וועלן מיר זיך נישט דארפן שעמען.  
מיר וועלן אים זאגן: "משיח, איך בין היינט ארום געגאנגען  
אין שולן און אין הייזער מיט ספרים וואס זענען מחזק אויף  
אמונה פשוטה"; "משיח, איך האב היינט מפיץ געווען  
קונטרסים פאר בחורים. אז נאך א בחור זאל אנטון תפילין,  
נאך א בחור זאל וויסן אז ער האט נאך א וועג צוריק צום  
אייבערשטן"; "משיח, היינט האב איך געגעבן סידים וואס  
ענטהאלט ניגונים פון אמונה, אז נאך א איד זאל וויסן אז  
עס איז נישט עק וועלט ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי  
ער וויל".

שטארק דיר און זיי ממשיך מיט דיין הייליגע ארבעט,  
וועסטו זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן.

א פרייליכן פורים און א שמחת תמיד.



## יז

ווי אזוי צו גיין נאך געלט פורים און אויסנוצן דעם טאג ריכטיג

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ו שבט, שנת תשע"ה לפרט קטן

לקבוד מינע טייערע תלמידים ... און ... גרם יאר

איך האף אז דאס יאר וועט איר מיר אויך העלפן אזוי ווי  
פאר יאר מיטן צאמגעמען די בחורים פורים און ארום  
גיין נאך געלט פאר די ישיבה.

איר ווייסט דאך אז ביי אונז אין ישיבה שיקט מען נישט  
איהיים קיין בחורים וואס צאלן נישט שׁכר לימוד; די  
ישיבה שטייט שוין צען יאר און מיר האבן נאך קיינמאל  
נישט אוועק געשיקט אדער פארשעמט א בחור וואס קיינער  
צאלט נישט קיין שׁכר לימוד פאר אים און איך זינק אין  
חובות נאר פאר די בחורים. איך קוק ארויס אז איר וועט  
זיין די ריכטיגע שלוחים מיר צו העלפן.

היינט צו טאגס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן  
חיזוק פון די ישיבה, דערפאר דארפט איר זיך שוין  
זעצט מסדר זיין צו מאכן א ליסטע וואו איר זאלט ארויף  
גיין פורים אביסל טאנצן און פרייליך מאכן, אדער זינגען  
שטייטע ווארעמע ניגונים - אין שטובער וואו מען וועט איך  
אויפגעמען בסכר פנים יפות.

איך וויל אז אלע בחורים וואס גייען צוזאמען נאך געלט  
זאלן גיין אנגעטון איידל און זיך אויפפירן איידל. איך

הער זאגן אז די בחורים קויפן שוין איין פארשטעלאכטיג פאר פורים, זעט אז די בחורים וואס קומען מיט מיט אייך זאלן גיין אנגעטון איידל, אלע זאלן גיין אנגעטון די זעלבע וכו' מיט אן איידעלע פארשטעלאכטיג. פורים קומט ארויס די אמת ווער דער מענטש איז, מען ווייזט ווי אזוי מען וויל גיין א גאנץ יאר, נאר א גאנץ יאר שעמט מען זיך וכו'; אז מען טוט זיך אן פראסט וכו' ווייזט דאס אז דער מענטש איז נישט איידל. דערפאר בעט איך אייך זייער איר זאלט שטיין דערויף אז די וואס קומען מיט די תבורה קענען נאר קומען אויב זיי גייען אנגעטון איידל, עס האט מיר זייער ווי געטון פאר יאר צו זען ווי די בחורים גייען ארום אנגעטון פראסט.

**געדענקט** וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, סימן סט):  
 "מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע", ווער עס האט ליב דעם צדיק, דארף אכטונג געבן עס זאל נישט ארויסגיין א שלעכטע נאמען אויפ'ן צדיק.

**נאך** א זאך בעט איך ענק; געמט נישט ארויף אויפ'ן באס בחורים וואס לערנען נישט ביי אונז אין ישיבה. ביי אונז איז פורים א הייליגער טאג, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ער): "כי בתחילתה היו כל התחלות מפסח וכו', ועכשיו, ולא סיים", און רבי נתן זאגט אויף דעם אז ער האט פארשטאנען פון רבי'ן אז היינט זענען אלע התחלות פון פורים; ווייל אז מען איז זוכה און מען פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן, מען פריידט זיך אז מען איז א איד,

מָעַן פֿרײַדט זיך מיט אַלע גוטע נְקוּדוֹת וואס מָעַן האַט,  
דעמאלט קען מָעַן מאַכן א פֿרײַשע התחלה.

עס זענען דא וואס מיינען אז פורים איז א טאג פון הוללות,  
א טאג וואס מָעַן קען טון זאכן שלא על פי תורה; דערפאר  
זאלסטו זען אז קיין שום פֿרעמדער בחור זאל זיך נישט געפונען  
אויפ'ן באם - (משלי יד, י): "ובשמחתו לא יתערב זר".

איך בענטש ענק אז בזכות וואס איר העלפט מיר איך זאל  
ווייטער קענען ממשיך זיין מיט די ישיבה און די  
מוסדות וכו' - זאלט איר טרעפן בקרוב אייער שידוך און  
אויפשטעלן א שיינע שטוב לשם ולתפארת.



## יה

אכטונג געבן אויף א צווייטן און ארויסהעלפן א צווייטן איד

געזת ה' ותברך - יום ד' פרשת ויקרא, ו' אדר ב', שנת תשע"ו

לקבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען יעצט בעפאר דעם הייליגן יום טוב פורים;  
מותרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט יעדעס יאר איבער'תוּרן  
וואס עס שטייט אין תיקוני זוהר (תיקון בא, נו): "פורים אתקריאת  
על שם יום הכפורים", יום כפור איז אזוי ווי פורים; זעט  
מָעַן פון דעם אז פורים איז גרעסער פון יום כיפור, ווייל  
מָעַן רופט אן 'יום כיפור' וואס דאס איז די הייליגסטע טאג  
פון יאר - כ'פורים אזוי ווי פורים.

דאָרף מען פארשטיין, ווי אזוי קען זיין אז פורים איז הייליגער ווי יום כיפור? ענטפערט מוהרא"ש זכרוננו לברכה אז יום כיפור זיצט א איד א גאנצן טאג אין בית המדרש מיט'ן קיטל און טלית - אזוי ווי א מלאך און ער דאווענט א גאנצן טאג; דאס איז טאקע זייער חשוב, אבער מען קען נישט וויסן ווי דער מענטש האלט אין בין אדם לחבירו. מה שאין פן פורים, ווען מען איז עוסק צו שיקן משלוח מנות ומתנות לאביונים און מען פריידט זיך איינער מיט'ן צווייטן; מען עסט, מען טרינקט זיך אן און מען נוצט אויס די שמחה צו פארמערן שלום, דאס איז נאך מער חשוב ווי איינער וואס איז עוסק בינו לבין קונו בתורה ותפלה.

מוהרא"ש האט דערציילט אז אמאל פלעגט זיין דער סדר אז עס זענען געווען מוסר זאגערס וואס זיי פלעגן ארומגיין אין די שטעט און דערפער זאגן מוסר דרשות, נאך די דרשה פלעגן זיי אראפלייגן א שיסל און דער עולם פלעגט אריינלייגן געלט. איינמאל איז א מוסר זאגער אנגעקומען צום שטאט ווילנא און דער הייליגער ווילנער גאון זכותו יגן עלינו האט אים געבעטן ער זאל אים אויך זאגן מוסר, האט דער מוסר זאגער געזאגט פאר'ן גאון: "א קונץ צו זיין א ווילנער גאון... אז מען זיצט א גאנצן טאג אנגעטון מיט טלית ותפילין און מען לערנט, אודאי קען מען זיין א גאון, לאמיר זען אז דער רבי זאל קומען אין מארק ארבעטן און אכטונג געבן נישט צו בא'גנב'ענען א צווייטן, און נישט צו פארשעמען א צווייטן, דאס איז א קונץ".



א ס'מן פון א תלמיד היכל הקודש איז אז ער געבט אכטונג  
אויף א צווייטן און עס גייט אים אין לעבן אז זיין חבר  
זאל אויך האבן א גוט לעבן, דאס איז ביי אים עבודת השם  
פונקט ווי לערנען און דאווענען.

מוהרא"ש האט דערציילט, מען האט אמאל געפרעגט א  
ברסלב'ער חסיד וואס ער האט אינזין ביי 'עטיפת  
טלית', האט ער געענטפערט מיט א פשטות, ער האט אינזין  
אז זיין שכן זאל נישט כאפן א שמיים פון זיין ציצית... זעט  
מען פון דעם אז מען דארף אכטונג געבן אויף א חבר.

איין יאר ראש השנה ווען מוהרא"ש איז געגאנגען צום  
רבינ'ס ציון נאכן דאווענען איז געווען א שרעקליכער  
געדערענג און מען האט געדארפט אכטונג געבן אויף  
מוהרא"ש, עס איז אויסגעקומען אז אנשי שלומינו האבן  
געשטופט אנדערע מענטשן און מען האט צוריק געשטופט  
ביז עס איז געווארן א גאנצע גערודער. האט מוהרא"ש  
געזאגט ביי די דרשה מיטל נאכט, אז חכמינו זכרונם  
לברכה זאגן (יומא פה:): "עבירות שבין אדם לחבירו אין יום  
הפיפורים מכפר עד שירצה את חבירו", און מוהרא"ש  
האט געזאגט זייער שארף, עס קלינגט מיר נאך אין די  
אויערן ביז היינט: "אז מען טשעפעט א צווייטן וועט נישט  
נוצן גארנישט ביז מען וועט יענעם איבערבעטן, און אויב  
נישט - וועסטו נישט האבן קיין תשובה, אפילו תיקון  
הכללי וועט נישט נוצן".

דערפאר לאמיר זיך פארנעמען און זען ווי אזוי מען קען  
 יענעם העלפן, נישט ווי אזוי מען קען זיצן און  
 רעדן ליצנות איינער אויפ'ן צווייטן און יענעם בארעדן. איך  
 וויל אז מיינע תלמידים זאלן טון חסד איינער מיט'ן צווייטן;  
 עס זענען דא אינגעלייט אין היכל הקודש - תלמידים פון  
 ישיבה, וואס האבן נישט אויף שבת צו מאכן; וואויל איז  
 דער וואס העלפט א צווייטן און פרובירט יענעם ארויסצוהעלפן.

מוהרא"ש האט דערציילט אז יארן צוריק האט דער וואס  
 האט געפירט די ברסלב'ער שטיבל אין  
 וויליאמסבורג, זיך אפגעערעדט פאר אים אז ער האט נישט קיין  
 מניין. מוהרא"ש האט אים מתוק געווען אז מען דארף אנגיין  
 אפילו עס איז שווער און מוהרא"ש האט אים געוויזן אויף א  
 קינדער באס וואס איז דעמאלט אריבערגעפארן דארט, אז נאך  
 אביסל וועלן ארום פארן באסעס אויפגעשריבן דערויף: "תלמוד  
 תורה ברסלב", האט אים יענער געזאגט: "איר חלומ'ט בהקיץ,  
 עס וועט קיינמאל נישט זיין אזא זאך". אבער ברוך השם אז  
 דער חלום איז מקוים געווארן און מיר האבן שיינע מוסדות  
 וואו מיר קענען מחנך זיין אונזערע קינדער מיט'ן רבינ'ס עצות.

איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיר האלטן שוין דא, מיר  
 האבן אזא שיינע חדר, אזא ישיבה און אזא סקול.  
 נעכטן איז פארגעקומען א פלעי פון די תלמידות פון אונזער  
 סקול "בית פיגא"; זיי האבן פארגעשטעלט די מעשה פון  
 דער "חכם און תם" (סיפורי מעשיות, מעשה ט), און יעדער וואס  
 איז דארט געווען איז ארויס פון התפעלות.

דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רט): "אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן", און רבי נתן שרייבט (שם) אז דער רבי האט עס געזאגט מיט א מורא'דיגע ברען און מיט א התלהבות; זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון מחנה זיין די קינדער שוין פון יונגווייז אן צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, ברוך השם מיר האבן זוכה געווען אז מיר קענען מחנה זיין אונזערע קינדער זיי זאלן לעבן מיט'ן רבי'ן און זיך פירן אזוי ווי דער רבי האט געוואלט.

א גוטן טאג.



## יט

ארויסווייזן הכרת הטוב פאר די מחנכים און מחנכות פון די קינדער

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת תצונה, ח' אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען שוין ווייניגער ווי א וואך צו פורים, דארפן מיר זיך אנגרייטן צום הייליגן יום טוב.

מזרח"ש פלעגט זאגן בעפאר יעדע יום טוב, אז פונקט ווי א בעל הבית געט פאר זיינע ארבעטער א

באנום לכבוד יום טוב, אזוי דארפן מיר געמען נאך א שיעור לכבוד יום טוב אלס א באנום; פאר פורים איז פרי צו לערנען מסכת מגילה, פאר פסח מסכת פסחים און אזוי יעדע יום טוב. עס איז אן אנדערע יום טוב ווען מען לערנט

פונעם יום טוב, בפרט ווען מיר גייען הערן ליינען די הייליגע  
מגילה און אויב מען לערנט בעפאר דעם די גמרא און  
מדרש, איז עס אן אנדערע מגילה.

**פארקעם** נישט פון דייע קינדער און זע צו געבן א טיפ  
פאר זייערע מלמדים, טיששערס און באס  
דרייווערס. קלוגע עלטערן געבן בסדר טיפס פאר אלע וואס  
טוען מיט זייערע קינדער, בפרט פורים און חנוכה; ווייל ווען  
דער מלמד אדער טיששער זעט אז מען שעצט און מען  
אנערקענט זייער ארבעט, ארבעטן זיי מער מיט הארץ.

עלטערן וואלטן ווען געדארפט געבן יעדן ראש חודש א  
טיפ פאר'ן מלמד, ווייל ווען א מלמד זעט אז די  
עלטערן אינטערעסירן זיך אויפ'ן קינד געבט דער מלמד מער  
אכטונג אויף דעם קינד. און פארקערט אויך, ווען א מלמד  
זעט אז דער טאטע מאכט זיך נישט וויסנדיג א גאנץ יאר  
פונעם קינד, איז ער אויך מזלול אינעם קינד.

איך בין געווען א מלמד יארן צוריק און איך געדענק די  
הרגשה וואס איך האב געהאט ווען איך האב זיך  
אפגעגעבן מיט א קינד און דער טאטע האט זיך נישט  
וויסנדיג געמאכט א גאנץ יאר פון מיר; איך האב בכלל  
נישט געדארפט דעם טיפ, עס האט מיר נאר געארט 'וואו  
איז די הפרת הטוב; איך ארבעט מיט דיין קינד, איך לייג  
אריין אין אים מיין הארץ און עס אינטערעסירט דיר נישט  
קיין פי הוא זה?! דערפאר איז א מורא'דיגע זאך צו שיקן

מיט דיין קינד בְּסֵדֶר 'מְצוּה צַעֲטְלֵעֵךְ' און צושְרײַבן אפֿאר וואַרײַמע װערטער פֿאַר'ן מְלַמֵּד. די פֿאַר װערטער װאָס די עֲלֻטֶערן שְרײַבן אײַז חֲשׁוּב'ער װי דער גֶרעסְטער טײַפ, װײל אַ מְעַנְטֵש װאָס לײגט אַרײַן זײַן בְּלוֹט און שְׁׁוײַס פֿאַר אַ צװײטן און יענער אײַז דאָס מְכִיר - אײַז דאָס זײער געשְׁמאַק און אַז נײַשט טוט עִם זײער װײ.

מֵאָך זײַ אַ פֿשוט'ער חֲשָׁבוֹן: דו האַסט נײַשט קײן געדולד די פֿאַר שְׁעָה דוּרְכֵּאױם שְׁבֵת צו זײַן מיט דײַנע קײנדער, אָדער װען דײַן װײב בְּעֵט דײַר אַז דו זאַלסט אַכְטוֹנג געבן אױף די קײנדער װײל זײ דאַרף אַרױסגײן וכו', דעמאַלט װערסטו אַזױ גערױעז, און דאָ זײַט אַ מְלַמֵּד אַ גאַנצן טאַג מיט דײַן קײנד און ער װערט גערױעז, נײַשט נאָר מיט אײַן קײנד נאָר מיט אַ גאַנצע בְּתָה. װער רעדט נאָך פֿון שְׁלֵאָגן און אַװעק שְׁטױפֿן; װען דו רעגסט זײַך אױף שְׁלֵאָגסטו דײַן קײנד און דו האַסט נײַשט מוֹרָא אַז אײַנער װעט דײַר פֿאַרְהאַלְטן וכו', אָפֿער דער מְלַמֵּד שְׁלֵאָגט נײַשט, עַל כָּל פְּנִים דאָ בײַ אונז שְׁלֵאָגן נײַשט די מְלַמְדִים, װײל דער רַבִּי האַט געזאָגט: "אַ קײנד שְׁלֵאָגט מְעַן נײַשט", און װען דער מְלַמֵּד שְׁפִירט אַז דער קײנד גערױירט אױם קען ער גאַרנײַשט טון, נאָר גאַבאַמאַל בְּעֵטן דעם אײַבערשטן און גאַבאַמאַל װײַזן אַ שְׁמײַכל.

הַלְנָאִי זאַלן עֲלֻטֶערן זײַך צאַמנעמען און העלפֿן די מְלַמְדִים מְעַן זאַל זײ קענען פֿאַצאַלן צײטליך און מְעַן זאַל זײ קענען העכערן די געהאַלט, בְּדִי דער מְלַמֵּד זאַל האָבן אַבִּיסֵל הֶרְחַבַת הַדַּעַת, ער זאַל זײַן רױאִיג אײַן בְּתָה מיט די

קינדער און נישט האבן קיין דאָגה אז ער קען נישט איינקויפן אויף שבת; מענטשן מיינען אז היינטיגע צייטן איז נישט דא אַזעלכע מעשיות וואס מען ליינט אין די מעשה ביכלעך, אז מענטשן האבן נישט אויף שבת צו מאכן, איך זאג דיר אז היינט זענען דא אינגעלייט וואס האבן נישט די פאר דאלער צו איינקויפן פאר שבת.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מיר זענען דורך די ערשטע פאר יאר; איך האב נישט געהאט קיין איין פרוטה צו צאלן פאר די מלמדים און יעדן ערב שבת פלעגן זיי קומען אין אפים מיר גריסן גוט שבת, זיי האבן געוויסט אז עס איז נישטא קיין איין דאלער אין די ישיבה קאסע, נאר אזוי ווי מיר האבן זייער ערליכע און איידעלע מלמדים האבן זיי נישט געבעטן קיין געלט פון מיר, אבער ווען זיי פלעגן מיר קומען גריסן 'גוט שבת' פלעג איך רויט ווערן פאר בושה יעדע וואך. איך פלעג מיך באהאלטן פרייטאג ווייל איך האב זיי נישט געקענט קוקן אין פנים פאר בושה, איך פלעג וויינען צום אייבערשטן איך זאל זיי קענען באצאלן.

דערפאר אז מען שיקט א משלוח מנות פאר דעם מלמד און פאר די טיטשער, פאר'ן מנהל און פאר די מנהלת און מען שיקט אן הכרת הטוב בריוו מיט א טיפ, איז א סימן אז די עלטערן ווילן אז די קינדער זאלן מצליח זיין.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א מתנה דער אייבערשטער האט אונז געגעבן אז מיר האבן א פלאץ

וואו מיר קענען מ'חנך זיין אונזערע קינדער אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט; די קינדער קומען אין חדר מיט א שמחה, מען לערנט מיט זיי אמונה פשוטה און מען לייגט אריין אין זיי יראת שמים, די מלמדים און טיששערס זענען ערליכע אידן וואס געבן אכטונג אויף די קינדער; מען רייסט נישט אונטער און מען טשעפעט נישט די קינדער.

שטארק דיר און האב הצלחה.



יעצט ווען מיר שטייען פאר'ן יום טוב פורים וואס די אידן האבן נאכאמאל מקבל געווען די הייליגע תורה, אזוי ווי עס שטייט (אסתר ט, כז): "קיימו וקבלו היהודים", איז א צייט וואס דו זאלסט אויף אנהייבן לערנען די הייליגע תורה. איך ווארט צו הערן א סיום פון דיר, ווי דו שטארקסט זיך בלימוד התורה. אין תיקוני זוהר שטייט (תיקון כ"א) "יום כפורים הוא יום כ'-פורים", זעט מען אז פורים איז גרעסער פון יום כיפור; מוהרא"ש זאגט, פאר וואס טאקע איז פורים גרעסער פון יום כיפור? ווייל פורים איז א צייט וואס מען מאכט שלום איינער מיט'ן צווייטן, מען שיקט משלוח מנות איינער פאר'ן צווייטן, מען געבט צדקה פאר ווער עס בעט און מען איז מרבה שמחה, דאס איז חשוב'ער פאר'ן אייבערשטן מער ווי אלצדינג.



## כ'

אז מען פאלגט דעם רבי'ן קען מען זיין אמת'דיג פרייליך פורים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תצונה, י' אדר, שנת תשע"ו לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו אז מיר האפן  
זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן און פון  
זיינע הייליגע תלמידים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קלח): "אם  
הוא מקשר להצדיק, יוכל להתגיש קדושת יום טוב",  
דאס קען מען ממש זען, אז ווען מען ווערט מקורב צום  
הייליגן רבי'ן איז מען זוכה צו שפירן די קדושה פון יום  
טוב; בפרט ווען עס קומט דער הייליגער יום טוב פורים,  
וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עה): "כי בתחילתה  
היו כל ההתחלות מפסח וכו', ועכשיו, ולא סיים", און רבי  
נתן זאגט אויף דעם אז ער האט פארשטאנען פון רבי'ן אז  
היינט זענען אלע התחלות פון פורים; ווייל אז מען איז זוכה  
און מען פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן, מען פריידט זיך אז  
מען איז א איד, מען פריידט זיך מיט אלע גוטע נקודות  
וואס מען האט, דעמאלט קען מען מאכן א פרישע התחלה.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך; ווען עס קומט שמחת  
תורה, מאכט זיך אין אלע שול'ן אז מענטשן טרינקען,  
מען שיכור'ט זיך און דאס שטערט דעם גאנצן בית



המדרש וכו' וכו', וואס איז די סיבה דערצו? זייער פשוט, אז א מענטש האט נישט קיין צדיק וואס שיינט אין אים אריין אז ער קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, ער קען אויך זיין דבוק צום הייליגן באשעפער און ער קען זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיט'ן הייליגן באשעפער - ווערט מען זייער צעבראכן, בפרט אז דער מענטש קוקט זיך אן און ער מאכט זיך א שגעלער חשבון: 'וואס גייט זיין מיט מיר?' עס איז יעצט געווען סליחות, ראש השנה, תשליח, בפרות, יום הקדוש, דער הייליגער יום טוב סוכות, ד' מינים, הושענא רבה, שמיני עצרת און יעצט שטייט ער דא דעם לעצטן טאג - שמחת תורה, בעפאר א לאנגן ווינטער און ער קוקט זיך אן אז ער איז אינגאנצן נאקעט; אן קיין תורה, אן קיין תפלה און אן קיין יראת שמים - ווערט מען זייער צעבראכן, דערפאר נעמט מען זיך צום טרינק.

דאס זעלבע זעט מען אינעם הייליגן יום טוב פורים, אונדאי האבן די הייליגע חכמים געזאגט (מעילה ז): "תניב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", אבער דאס מיינט נישט אז א מענטש דארף זיך אזוי אנשיפורן אז ער זאל נישט דאווענען מנחה, מעריב און נישט בענטשן ברבת המזון; נאר וויבאלד עס ווערט נתגלה אין דעם טאג אזא גרויסער אור, פאסירט דאס זעלבע, אז דער מענטש קוקט זיך אן מיט א מוראדיגע עצבות, מרה שחורה, מיט א יאיש און ער ווערט מוראדיג צעבראכן און ער פארגעסט וואס טוט זיך מיט אים.

אָבער מיר תלמידי היכל הקודש וואס מיר האָבן זוכה געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן ותלמידיו, וואס זיי לערנען אונז אױס אז מיר קענען יא לערנען, און אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט - זאל מען ווייטער לערנען (פּמבאר בשוחות הר"ן, סימן עו), און זיי לערנען מיט אונז אז אפילו מען איז אראפגעפאלן קען מען זיך אויפהייבן און צוריקגיין צום אייבערשטן, דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס - בפרטי פרטיות. און זיי לערנען אונז אױס אז אפילו דער יצר הרע ברענט אין אונז, זאל מען שרייען צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, האב אויף מיר רחמנות; איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל נישט זינדיגן. וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אראפפאלן און יעדעס מאל וואס איך נעם זיך פאר אז איך גיי שוין מער נישט זינדיגן, פאל איך נאכאמאל אראפ זכו זכו".

ממילא ווען עס קומט שמחת תורה דארפן מיר נישט טרינקען און זיך אָנשיכור'ן און צעשטערן דעם בית המדרש, פארקערט גאר, עס איז פאר אונז דאס פרייליכסטע טאג פון יאר, יעדער איז פארנומען צו ציילן זיינע סיומים; דער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו ענדיגן חמשה חומשי תורה - שנים מקרא ואחד תרגום; א צווייטער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו ענדיגן חמשה חומשי תורה מיט רש"י; דער האט געענדיגט תנא דבי אליהו, דער האט געענדיגט אזויפיל און אזויפיל מסכתות פון תלמוד בבלי, דער האט

געענדיגט אזויפיל און אזויפיל מסכתות פון תלמוד ירושלמי וכו' וכו'; דאס זאגט דער רבי: "אם הוא מקשר להצדיק, יוכל להרגיש קדושת יום טוב", ווייל אז מען פאלגט דעם רבי'ן און עס קומט יום טוב פריידט מען זיך מיט'ן יום טוב אליין, מען פריידט זיך נישט מיט טרינקען אדער מיט אנדערע זאכן וכו' וכו'.

דאס זעלבע קען מען זען פורים; ווער עס האט זוכה געווען צו זיין במחצתו פון מוהרא"ש אינעם יום טוב פורים, האט געזען דער חילוק פון תלמידי היכל הקודש. ווי שיין מען האט געטאנצן און ביי יעדע ווינקל האט מען געזען ווי א צווייטער וויינט זיך אויס דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן און מוהרא"ש אליינס, ווי ער איז געזעצן די אלע שעות בשעת'ן טאנצן און נישט אויפגעהערט זיך צו מתבודד זיין צום אייבערשטן, וואס אין אנדערע פלעצער טרינקט מען זיך אן און מען ווערט שיכור ווי לוט וכו' וכו'.

אם ירצה השם פורים פארנאכטס, אום זעקס אזויגער, וועלן מיר זיך צאמנעמען אין ישיבה צו א סעודה און נאכדעם וועלן מיר טאנצן ביז אין די שפעטע נאכט שעות, צו דאנקען און לויבן דעם הייליגן באשעפער אויף די זכיה אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי מענטשן זענען זיך מתי' מיט די דרשות פון ישיבה; וואו איך גיי און וואו איך שטיי שטעלן מיר מענטשן אפ, זיי דאנקען מיר, בענטשן

מיר, קושן מיר און זאגן מיר אז זיי קומען מיר זייער לעבן,  
הלוואי זאלסטו האבן א חלק אין דעם.

הצלחה רבה, א גוטן טאג.



## נא

גוזף אויס דעם יום טוב פורים פאר שלום און קירוב לבבות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, י"ב אדר ב', שנת תשע"ו לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען שוין פאר דעם הייליגן יום טוב פורים, דארפן  
מיר זיין זייער פרייליך; חכמינו זכרונם לברכה זאגן  
(ירושלמי מגילה א, ד): "כל הפושט יד - נותנים לו", וואס א איד  
בעט פונעם אייבערשטן אין דעם הייליגן טאג פורים - געבט  
מען אים; דערפאר דארפסטו זיך זייער פרייען און זען פרייליך;  
צו מאכן אין שטוב.

פורים איז א צייט פון "משפחה ומשפחה" (אסתר ט, כח);  
דערפאר בעט איך דיר זייער אז דו זאלסט זיך גישט  
קריגן מיט דיין ווייב וואו צו גיין פורים וכו' וכו', נאר זיי  
א ותהרן און געב נאך. דער סמ"ך מ"ם וויל נאר אז מען  
זאל זיך קריגן - און פארשטייט זיך אלעס לשם שמים  
רחמנא לצלן.

זאלסט זען אויסצוניצן דעם טאג פאר שלום, זיך איבערבעטן  
איינער מיט'ן צווייטן; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות

מריבה, סימן סו): "במקום מריבה, שם השטן", דארט וואו מען קריגט זיך, דארט איז דער סמ"ך מ"ם; זאלסטו פון דארט אנטלויפן, אפילו מען וועט דיר אייגרעדן אז דאס איז א מצוה, זאג איך דיר און איך בעט דיר: "שטיי ווייט פון די סארט מצות", דו זאלסט נאר זען ווי אזוי דו קענסט העלפן א צווייטן, געבן א גוט ווארט פאר א צווייטן און זאלסט חס ושלום קיינמאל נישט טראגן אדער ברענגען לשון הרע פון איינעם אויפ'ן צווייטן.

רבי נתן האט געהאט שרעקליכע רדיפות פון א געוויסע רבי וואס האט אים נאר געוואלט אויסרייסן פאר נארנישט און פאר נישט, און איינער פלעגט שטענדיג קומען פארציילן די נייעס פאר רבי נתן אז דער האט געזאגט אויף אים אזוי און דער האט אהער געזאגט, האט אים רבי נתן אמאל געזאגט בזה הלשון: "דו ביסט מיין מתנגד, דו מאכסט מיר קראנק! הער שוין אויף מיר צו ברענגען לשון הרע, ווייל איך פערזענליך הער נישט וואס יענער זאגט אויף מיר, נאר ווען דו קומסט און דו ברענגסט מיר די נייעס מאכסטו מיר חלישות הרעת וכו'"; זעט מען פון דעם אז די אלע וואס טראגן און ברענגען - זיי זענען די שקצים און פון זיי דארף מען זיך זייער היטן.

איך בעט דיר זייער שטארק דו זאלסט אכטונג געבן אז דיין ווייב זאל זיך נישט פארשטעלן מיט פריצות חס ושלום. פורים איז זייער א הייליגע טאג, אז מען טוט זיך

אן נישט בצניעות גייט דער באשעפער אוועק פונעם שטוב  
און אז דער באשעפער איז נישט דארט איז זייער ביטער.  
איך האף אז דו וועסט האבן שכל און זיך אויפפירן איידל.  
דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה,  
מזכה לה לבנים הגונים", א פרוי וואס גייט בצניעות וועט  
האבן גוטע קינדער; דארפסטו מער פון א הבטחה פון  
רבי'ן?! איך האף אז דו וועסט זיך נישט שפילן מיט פייער.

עס וועט אם ירצה השם זיין א סעודה פורים נאכמיטאג  
אין ישיבה, זאלסט זען צו קומען מיט דיין ווייב, אבער  
אויב דיין שווער אדער טאטע מאכן א סעודה נאכמיטאג  
זאג איך דיר קום נישט, נאר גיי ענדערש צו דיין משפחה  
און איך האף אז דו וועסט נישט מאכן קיין מחלקת אין  
אזא הייליגער טאג.

מוצאי שבת איז דא אין ישיבה א שושן פורים סעודה, די  
בחורים מאכן א שיינע פארשטעלונג, זע צו קומען  
מיט דיין ווייב און קינדער.

א גוטן טאג.



## יום הפורים

### נב

פֿעט היינט פֿאר דיר און פֿאר אלע אידישע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת צו, חג הפורים, י"ד אדר ב', שנת תשע"ו לפרט קטן  
לקבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען היינט אין אזא הייליגע טאג, פורים, וואס מען  
קען אין דעם טאג פועל'ן אלעס גוטס; זאלסטו זען  
אכטונג צו געבן אז דער טאג זאל נישט אריבערגיין מיט  
נארישקייטן, נאר מיט יראת שמים און זע צו דאווענען מנהג  
פאר דו טרינקסט זיך אן.

זוער עס האט זוכה געווען צו זיין ביי מוהרא"ש פורים האט  
געזען ווי אזוי מוהרא"ש נוצט אויס דעם טאג מיט  
התבודדות; אפילו מוהרא"ש איז געזעצן צווישן דעם עולם,  
האבן זיך זיינע ליפן נישט אויפגעהערט צו שאקלען מיט א  
מזרא'דיגע בענקשאפט צום באשעפער.

זע צו בעטן פאר דיר און פאר אלע אידן, אז אידישע  
קינדער זאלן האבן נאר גוטס; א מענטש כאפט נישט  
אז מיט זיינע קליינע ארעמע פשוט'ע תפילות קען ער העלפן  
אז אידן זאלן ארויסקומען פון שפיטעלער, אז אידן זאלן  
ארויסקומען פון תפיסה און אז אידן זאלן האבן פרנסה.  
אויבן אין הימל זענען דא אסאך מקטריגים אויף אידישע

קינדער וואס האלטן אין איין רעדן שלעכטס אויף אידן, מען דארף מענטשן וואס זאלן מלמד זכות זיין אויף אידישע קינדער און טענה'ן מיט'ן אייבערשטן אז אידן זענען זייער וואויל און גוט; וואויל איז פאר א מענטש וואס קוקט גוט אויף אידן און זוכט א לימוד זכות אויף יעדן איד, בפרט אין דעם היינטיגן טאג.

איך בין געווען פאריגע וואך שבת אין בארא פארק ביי מיין טאטן שליט"א און מיר האבן געגעסן די סעודה אינאיינעם מיט מיין זיידע שליט"א, פלוצלינג קומט אריין צו לויפן אן עלטערער בחור, ער לויפט צו צו מיר און הייבט מיר אן צו דרוקן ביים האלז און שרייט: "יואל, אז דו געבסט מיר נישט א שידוך ביז פורים, הרגע'ע איך דיר", און איך שפיר ווי ער דערווערנט מיר, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן מיט מיין גאנצע הארץ אז ער זאל מיר אפלאזן. עס איז ממש געשען א גס אז ער האט מיר אפגעלאזט און ער איז געלאפן צו מיין זיידע, וואס אזוי ארום האט מען אים ארויסגעטראגן פון דארט. האב איך אריין געטראכט: וואס איז דא געשען? פארוואס איז ער צוגעלאפן צו מיר? איך קען אים נישט און איך האב אים קיינמאל נישט געזען!

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט אז יעדע זאך וואס עס גייט איבער אויף א מענטש איז נישט קיין פערצופאל, נאר אלעס האט א חשבון; האב איך געטראכט צוויי זאכן, איינס אז אפשר טו איך נישט גענוג פאר בחורים



און מען האט מיר געוואלט ווייזן די צער פון א בַּחור - אז ער שרייט ער וויל חתונה האבן און יעדער בַּחור שרייט דאס; צווייטנס, אז איך דארף מער רעדן צו די אינגעלייט זיי זאלן טון פאר בַּחורים, ווייל עס איז די גרעסטע זאך אז מען קען אנטראגן א שידוך, אפילו מען פירט עס נישט אויס.

דערפאר בעט איך דיר, אויב עס פאלט דיר איין א שידוך: טראג עס אן שוין יעצט אום פורים, שטופ עס נישט אפ אפילו פאר איין טאג.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן אז אין דעם זכות וואס דו טוסט פאר א צווייטן, זאלסטו האבן נשפע, ברכה, העלחה וכל טוב סלה, אמן.

א שמחת פורים.



### רחמנות האבן אויף אידישע קינדער

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר ווייסן פון רבי'ן, און מיר ווייסן ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין לעבן. אפילו ווען עס זעט אויס שווער, זאגט אונז דער רבי: "שטופ עס דורך, ווארט אביסל, פארליר זיך נישט, עס וועט באלד אריבערגיין", און אז דער אייבערשטער האט אונז געהאלפן אז מיר ווייסן פון אזא רבי מיט אזעלכע עצות, פארוואס זאלן מיר דאס נישט מפרסם זיין פאר די גאנצע וועלט? פארוואס זאלן מיר זיין סעלפיש און נישט רחמנות האבן אויף נאך א איד?!

מיר האָבן יעצט געדרוקט אַ נייַעם קונטרס אויף אידיש 'אַ פרייליכן פורים', אַ הערליכע קונטרס וואס מוהרא"ש האט געשריבן, ווי אזוי מען זאל אויסנוצן די פורים טעג. מיר האָבן אריינגעלייגט 'מגלת אַסתר', אזוי וועט עס ציען מער מענטשן צו נעמען, ווייל מען זוכט דאָ צו האָבן אַ מגלת אַסתר. ווען דו גייסט ביי די טירן הפצה און גענער געבט דיר צדקה, פֿרעג אים צי ער דארף אַ שיינעם קונטרס אויף פורים מיט מגלת אַסתר, אזוי וועסטו מזכה זיין נאָך אַ איד ער זאל וויסן אז עס איז דא נאָר איין עצה פאר אַלע פֿראַבלעמען: מען זאל רעדן צום אייבערשטן.



## כג

### לויף צום הייליגן רבי'ן הערן זיינע עצות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פי תשא, חג הפורים, י"ד אדר, שנת תשע"ז לפֿרט קטן  
לְכָבוֹד ... גְרוֹ יְאִיר

היינט איז פורים וואס איז זייער אַ גרויסער טאג, עס איז נישטא קיין צייט צו שרייבן בריוו, איך וועל דיר נאָר שרייבן איין דיבור פון רבי נתן זכרוננו לברכה וואס דאס וועט דיר מתי' זיין.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זְאֵנָן (מגילה יג:): "אַסְתֵּר הַמְּלָכָה הִתְהַוָּה עוֹמֶדֶת מַחִיקוֹ שֶׁל אַחַשְׁוֵרוּשׁ, וְטוֹבֵלֶת, וְיוֹשֶׁבֶת בְּחִיקוֹ שֶׁל מְרַדְכֵי", זאגט דער הייליגער רבי נתן אז אפילו אַ

מְעַנְטֵשׁ אִיזוּ שׂוֹיִן אַרְאָפֶּנְפֶּאָלֶן אִיִן שְׂמוּצִינְעַ עֵבִירוֹת, עֵר לִינְט בְּחִיקוֹ שֶׁל אַחַשְׁוֵרוּשׁ, זָאל עֵר טוֹן וּוּאָס אָסְתֵר הַמֶּלֶכָה הָאֵט גֶּעֻטוֹן: "טוֹבֶלֶת" - גַּי אִיִן מִקְנֵה, "וַיּוֹשֶׁבֶת בְּחִיקוֹ שֶׁל מְרַדְבִּי" - און לױף צו מְרַדְבִּי הַצַּדִּיק, צום הייליגן רַבִּין, צו זײַן שׂוֹיִם, הָעֵר דָּעם קוֹל וּוּאָס דָּער רַבִּי שְׂרַיִיט: "גִּינוּאָלֶה, קײן יֵאוּשׁ אִיזוּ גִישְׁט פֶּאַרְהאַנְען!" נָאר יַעֲדֵער קֶען זײַך צוֹרִיק קֶעֶרן צום אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֵן, און יַעֲדֵער קֶען אָנְהַיִבֵן פּוֹנְדֶאַסְנִי.

אַשְׁרֵינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵינוּ, אַ פֶּרִיִלִיכֵן פּוֹרִים.



## נד

מָעַן קֶען הַיִּינְט פֶּאַרְדֶּעכְטֵן וּוּאָס מָעַן  
הָאֵט גֶּעזִינְדִיגְט אִיִן בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר, חַג הַפּוֹרִים, שְׁנַת תַּשְׁע"ח לַפְּרֵט קָטָן

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

עֵס אִיז גִּישְׁט קײן צײַט הַיִּינְט פֶּאַר לֵאנְגַע בְּרִיוּ, הַיִּינְט אִיז זײַער אַ גְרוֹיסְער טָאג; עֵס שְׂטײט אִיִן תִּיקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן כּא, דף נו:); אַז 'יום הפורים' אִיז אַזױ ווי 'יום הפורים'; ווען מָעַן וויל זָאגן דָּער אִיז אַזױ ווי דָּער - "הַקָּטָן נִתְלָה בְּגִדּוֹל" - נְעַמְט מָעַן דָּעם קְלֶענְעֶרן און מָעַן זָאגְט אַז עֵר אִיז ווי דָּער גְרַעסְעֶרער, קוּמְט אױס אַז יוֹם בִּיפּוֹר אִיז אַזױ ווי פּוֹרִים. דֶּאַרף מָעַן דָּאָס פֶּאַרשְׂטײַן, וויל יוֹם בִּיפּוֹר אִיז דָּאָךְ דָּער גְרַעסְטְער טָאג פּוֹן יֵאֵר, אַזױ ווי חֲכַמֵּינוּ זְכַרְנָם לְבִרְכָה זָאגן

(בראשית רבה ג, ח): אויפ'ן פסוק (בראשית א, ח): ויהי ערב ויהי בקר 'יום אחד' - "זה יום הכפורים" וואס אין דעם טאג איז דער אייבערשטער מוחל פאר די אידן אויף אלע עבירות, אבער פון זוהר איז משמע אז פורים איז גרעסער, נאר מוהרא"ש זאגט אז אפילו טאקע יום כיפור איז זייער גרויס, אבער חכמינו זכרונם לברכה זאגן דאך (יומא פה:): "עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו", אויב האט איינער ווי געטון א צווייטן איז יום כיפור נישט מכפר ביז מען בעט יענעם איבער; דאס איז די גרויסקייט פון פורים, אז מען איז עוסק א גאנצן טאג מיט מצות שבין אדם לחבירו וואס דורכדעם בעט מען זיך איבער איינער מיט'ן צווייטן, מיט דעם איז פורים גרעסער פון יום כיפור.

דער אייבערשטער זאל אונז העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו זיין פרייליך א גאנץ יאר און מיר זאלן זיך נישט קריגן מיט קיינעם, מיר זאלן נאר עוסק זיין אין הפצה און צוריק ברענגען אלע אידן צום אייבערשטן, עס זאל שוין מקוים ווערן לתקן עולם במלכות שכי.

א פרייליכן ליכטיגן פורים און א שמחת תמיד.



### אכטונג געבן נישט צו פארשעמען דעם הייליגן רבי'ן

פורים קען מען זען ווי חסיד'ישע בחורים גייען אנגעטון מיט ווייסע קאפלעך וואס טראגט דעם אויפשריפט: "נ' נח' וכו'"; דאס איז א מורא'דיגע בזיון פאר'ן רבי'ן און דאס פארשעמט דעם רבי'ן. עס איז זייער א גרויסער עבירה צו טראגן אזא מלבוש, ווייל דורכדעם איז מען מבזה דעם הייליגן רבי'ן וכו' און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיט): "כל המבזה תלמיד חכם אין לו רפואה למכתו", איינער וואס איז מבזה א תלמיד חכם העלפט נישט פאר אים קיין תשובה. איך האב זייער הנאה געהאט צו הערן פון די בחורים פון ישיבה אז ווען זיי האבן געזען איינעם מיט אזא קאפל זענען זיי שיין צוגעגאנגען צו יענעם און געבעטן מיט שיינעם אז ער זאל עס אויסטון ווייל דאס פארשעמט דעם הייליגן רבי'ן.



## כה

### אז מען איז פרייליך קען מען זיך שטענדיג אויפפרישן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת צו, פורים, י"ד אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן  
לכבוד ... גרו יאיר.

היינט איז זייער א גרויסער טאג; היינט איז א צייט צו מאכן א פרישע התחלה צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עד): "כי בתחילה היו כל ההתחלות מפסח וכו', ועכשיו, ולא

סיים", זאגט רבי נתן אויף דעם אז ער האט פארשטאנען פון רבין אז היינט זענען אלע התחלות פון פורים; ווייל אז מען איז זוכה און מען פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן, מען פריידט זיך אז מען איז א איד און מען פריידט זיך מיט אלע גוטע נקודות וואס מען האט, דעמאלט קען מען מאכן א פרישע התחלה.

זאלסטו יעצט פורים אינדערפרי זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, היינט הייב איך אן פונדאסניי צו זיין אן ערליכער איד"; כאפ א שפאציר אביסל אנוועק פון דיין שטוב און גים זיך אויס דיין הארץ, זאג פאר'ן אייבערשטן אז באמת ווילסטו זיין אן ערליכער איד. דערצייל אים אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר און בעט אים רחמנות אינעם היינטיגן טאג יום הפורים, ווען עס איז (ירושלמי מגילה א, ה): "כל הפושט יד נותנים לו", וואס צדיקים זאגן אויף דעם אז ווער עס בעט און וואס מען בעט היינט - פאקומט מען.

טייערער ברודער ... דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי חשוב יעדעס ווארט וואס דו רעדסט צום אייבערשטן איז אויבן אין הימל; אויבן אין הימל קוקט מען אויף א איד אינגאנצן אנדערש, א איד איז אין הימל זייער זייער חשוב.

איך האב דיר אסאך צו שרייבן טייערער ברודער, אבער יעצט איז נישט די צייט פאר בריוו, יעצט דארף מען מקיים זיין די מצות היום; אנגעהויבן מיט קריאת המגילה

וואס איז אזוי גרויס אז צדיקים האבן געזאגט: "עס לוינט זיך א איד זאל זיין דא בזה העולם זיבעציג יאר און עס זאל אריבער גיין אויף אים וואס גייט אריבער אויף אים, אבי ער זאל זוכה זיין איין מאל צו הערן קריאת המגילה".

נאכדעם האבן מיר די מצוה פון משלוח מנות איש לרעהו און מתנות לאביונים; מיר זענען אלע אביונים - זאגט מוהרא"ש, מענטשן זוכן ביי וועם מען קען מקיים זיין די מצוה פון מתנות לאביונים, אבער באמת - יעדער איינער וואס שטרעקט אויס זיין האנט זאלסטו געבן צדקה.

שטארק דיר, איך האב דיר ליב; דו ביסט ביי מיר חשוב ווי אן אייגן קינד.

וואונטשט דיר דיין ראש ישיבה, א שמחת פורים.



## כו

מזוטר זיין אויף די פורים סעודה פאר כיבוד אב ואם

### שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פת פאר די אלע שיעורים און בריוו וואס זענען מיר זייער מחזק אלעמאל.

איך בין א מיידל, און איך בין א לערערין; איך האב צוגעגרייט א שיינע פורים מסכה פאר די תלמידות, למעשה אבער ווען עס איז געקומען צו די מסכה האב איך גישט געקענט אהינגיין מיטהאלטן, ווייל מין מאמע

האט מיר געפעטן צו בלייבן אינדערהיים אכטונג געבן אויף די קינדער. מיינע עלטערן האבן געדארפט אנועקגיין און מיינע געשוויסטער האבן זיך אלע ארויסגעדרייט, און למעשה האב נאר איך מסכים געווען צו בלייבן אכטונג געבן אויף די קינדער, ווייל איך האב געהערט פון איך אזויפיל איבער די גרויסקייט פון פיבוד אב ואם. דאס האט מיר אבער זייער צעבראכן, ווייל איך האב אזוי שווער געארבעט אנצוגרייטן די מסכה, און נאכדעם האב איך זעלבסט עס נישט געקענט מיטהאלטן.

ווי אזוי קען מען זיך שטארקן צו בלייבן פרייליך אין אזא צייט?

זייער פח.



### תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל פקודי, כ' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תהי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר זענט גוהר אין די מצוה פון פיבוד אב ואם; וויפיל מען זאל נאר טון פאר עלטערן איז מען קיינמאל נישט יוצא די מצוה.

חבמינו וזכרונם לברכה זאגן (פאה א. א.): "אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן: כבוד אב ואם"; דער אייבערשטער באצאלט פאר פיבוד אב ואם שכר נאך אויף די וועלט.

איך בין מקנא אייער זכות אז איר האט געהאט די שטארקייט צו מוותר זיין אויף די פורים מסכה פרי צו בלייבן אין



שְׁטוּב הַעֲלָפֵן אֵייעֶרע עֲלֵטֶערן. דער אַייבֶער־שְׁטֶער וועט אײך  
 בֶּענִטֶשן מיט נַחַת בײַ אֵייעֶרע קינדער, אזוי ווי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּם  
 לְבָרְכָה זְאָגֵן (סוֹסָה ח:): "בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ",  
 ווי אזוי אַ מֶענֶטֶש פִּירט זיך, אזוי פִּירט זיך דער אַייבֶער־שְׁטֶער  
 צוריק צום מֶענֶטֶש, און נאך פִּיל מער בײַ אַ גוטע זאך.

ווען מֶענֶטֶשן וואַלטן ווען געוואוסט וואס דער רבי לערנט  
 אונז וואַלטן אלע געברענגט זייערע קינדער צום רבין.  
 אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: "ווען קסרים און  
 קעניגן וואַלטן געוואוסט וואס פאר אַ דרך ארץ איך לערן  
 מיט מיינע מֶענֶטֶשן, וואַלטן זיי געשיקט זייערע קינדער  
 לערנען צו מיר". מען זעט בחוש וואס דער רבי געבט פאר  
 אַ מֶענֶטֶש; דער רבי געבט שכל און דער רבי לערנט מיט  
 אונז אז מיר זאלן זיך פירן מיט מידות טובות. פון אייער  
 מעשה אליינס קענט איר זען וואס בַּרְסֶלַב איז; אלע אייערע  
 געשוויסטער האבן זיך ארויסגעדרייט פון צו דארפן העלפן  
 וכו', נאר איר וואס איר הערט די חיזוק און די שכל פון  
 רבין, האט איר מותר געווען אויף אלעס אבי צו העלפן  
 אייערע עֲלֵטֶערן.

דער אַייבֶער־שְׁטֶער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין  
 אלע ענינים.



## ענין שושן פורים

### כז

#### ארויסנעמען א דבוק

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת צו, שושן פורים, ט"ו אדר ב', שנת תשע"ו לפרט קטן  
לקבול ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר האבן זוכה געווען צו  
מקנים זיין די מצות פון פורים; די רבי זאגט (ליקוטי  
מותר"ן חלק א', סימן י): "כשיש חס ושלום דינים על ישראל, על  
ידי ריקודים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים",  
דורך פאטשן אין טאנצן נעמט מען אראפ אלע דינים פון  
אידן; פורים האט מען אסאך געטאנצן און געפאטשט, האט  
מען זיכער אראפגענומען אסאך דינים פון אידישע קינדער.

איך בעט דיר זייער אז דו זאלסט זיין פרייליך שבת און זאלסט  
מאכן פרייליך דיין ווייב, דער הייליגער ארז"ל שרייבט  
(ליקוטי תורה, פרשת פי תשא) אז ושמרו בני ישראל את השבת אז  
ראשי תיבות ביאה; דערפאר פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם  
זייער שטארק אז מען זאל זיין צעקריגט שבת, מען זאל בלאזן  
איינער אויפ'ן צווייטן און נישט זיין צוזאמען וכו'.

איך בין געווען פאריגע וואך שבת אין בארא פארק ביי  
מיין טאטע שליט"א, האב איך בייגעוואוינט אן

אינטערעסאנטע זאך, איך האב געזען ווי א איד וואס איז געבעך נישט געזונט איז אריינגעקומען און געשריגן אז ער האט א דבוק; ער איז געווען בלאס און געשוויצט. האב איך זיך דערמאנט וואס מוהרא"ש האט געזאגט אפאר יאר צוריק ווען די גאנצע וועלט האט זיך איבערגעדריידט אז איינער אין ארץ ישראל האט א דבוק וכו'; עס איז געווען ליל שישי און יעדער האט געווארט צו הערן וואס מוהרא"ש גייט זאגן, צי דער דבוק איז אמת אדער נישט. מוהרא"ש האט דעמאלט אנגעפאנגען דעם שיעור מיט די ווערטער: "די גאנצע וועלט דריידט זיך איבער וועגן א דבוק און קיינער כאפט נישט אז מיר אלע האבן א דבוק; איינער האט א דבוק פון געלט - ער טראכט נאר פון געלט, פאילו געלט קען העלפן א מענטש. איינער האט א דבוק פון ניאוף - ער קען נישט גיין אין גאס גראד, ער מוז קוקן אויף יעדע פרוי און אויף יעדע מיידל רחמנא לצלן"; די איינציגסטע עצה ארויסצונעמען דעם דבוק איז שרייען צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, העלה מיר אז איך זאל פטור ווערן פון מיין דבוק, איך זאל קענען היטן מיינע אויגן און מיין מחשבה, רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין פרייליך וכו' וכו'".

זאלסט האבן א פרייליכן שבת.



## נח

### שושן פורים איז אויך פורים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תשא, שושן פורים, ט"ו אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן  
לקבוע ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר האבן זוכה געווען צו  
מקנים זיין די מצות פון פורים, קריאת המגילה,  
משלוח מנות, מתנות לאביונים און געגעסן דעם סעודת  
פורים; מיר האבן געטרינקען וויין און געבראכן. דער רבי  
זאגט אז מען טרינקט וויין אום פורים איז דאס א תיקון  
הברית, און מוהרא"ש זאגט אז אויב מען ברעכט נאכדעם  
איז ממש אזוי ווי עם שטייט (אויב כ, טו): "חיל בלע ויקאנו"  
- דער סמ"ד מ"ם דארף אויסברעכן אלעס וואס ער האט  
גענומען פון אונז.

בפרט דארפן מיר זיין פרייליך אז מיר האבן זוכה געווען  
צו טאנצן און צו פאטשן, וואס דער רבי זאגט (ליקוטי  
מוהר"ן, חלק א, סימן י): "בשיש חם ושלום דינים על ישראל, על  
ידי רקודים והמחאת כף אל כף געשה המתקת הדינין",  
דורך פאטשן אין טאנצן געמט מען אראפ אלע דינים פון  
אידן. ברוך השם אז פורים האבן מיר זוכה געווען צו טאנצן  
און צו פאטשן אסאך, האט מען זיכער אראפגענומען אלע  
דינים פון אידישע קינדער.

רבי נתן איז אמאל געווען אויפ'ן וועג צום רבי'ן אויף פורים,  
אבער ער איז נישט אנגעקומען און ער איז געווען זייער

צַעֲבֵרָאָכּוּ; עַר אִיז עֲרִשְׁט אַנגַעקומען שושן פורים און עַר  
האַט דערצײלֵט פֿאַר'ן רבֿין אז עַר האַט זײער שְׂטאַרְק  
געוואָלט קומען צום רבֿין און זײן בײם רבֿין אויף פורים,  
האַט אים דער רבֿי געזאָגט: "שושן פורים איז אויף פורים";  
דערפֿאַר מאַכט מען שושן פורים אויף אַ סעֶנְדָה און מען  
טרינקט אַביסל וויין.

אַבער אַ גאַנץ יאַר דאַרף מען זײך דערנווייטערן פון מִשְׁקָה  
הַמִּשְׁבֵּר, אזוי ווי דער רבֿי זאָגט (ליקוטי מוֹתְרֵין חֶלֶק ב',  
סימן ב'): "צִרְיָךְ לְהִרְחִיק מִשְׁכָּרוֹת, וְלִדְקָדֵק שְׂפָא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר  
מִיִּכְלָתּוֹ, כִּדִּי שְׂפָא יבוא לידי שְׁכָרוֹת"; ווייל אז מען טרינקט  
זײך און מען ווערט שיפור - זאָגט דער רבֿי: "יֹכֵל לְבוֹא  
לְיַדֵי רַעוֹת וְכוּ' חֵם וְשָׁלוֹם", קען מען צוקומען צו שְׁלֵעֲבָטִים.

אין ספר המדות האַט דער רבֿי אַן אַזת איבער דאָס  
האַרְבֵּקײט און עקלדיגקײט פון אַ שיפור; דער רבֿי  
זאָגט דאַרט (אות שְׁכָרוֹת, סימן ד): "תְּקַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב מִי  
שְׂאִינוֹ מִשְׁתַּבֵּר", דער אייבערשטער האַט ליב ווער עס  
טרינקט נישט; נאך זאָגט דער רבֿי (שם, סימן א): "אִי אֶפְשָׁר  
לְשִׁכְרוֹת שְׂפָא יבוא לאיזה תקלה", עס איז נישט מעגליך  
עס זאל נישט ארויסקומען שְׁלֵעֲבָטִים ווען מען שיפור'ט זײך  
אַן; דערפֿאַר זאַלסטו זײער אַכטונג געבן נישט צו טרינקען  
אַ גאַנץ יאַר.

דער רבֿי האַט אַמאַל געזאָגט בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: "אײך קען שׁוין  
נישט פֿאַרטראַגן זײערע 'פֿראַזניקעס"; ווייל בײם רבֿין

איז געווען דער עיקר תורה ותפלה און רעדן פון תכלית. ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום רבי'ן האט ער זייער ליב געהאט דעם דיבור ווייל ער האט אויך נישט פארשטאנען וואס ביי חסידים קומט מען זיך צאם טרינקען און פארברענגען; דערפאר האט רבי נתן זייער מקפיד געווען נישט צו טרינקען.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט אמאל דערציילט ווי אזוי עס האט זיך אנגעפאנגען די גאנצע זאך אז חסידים מאכן פארברענגנס און מען טרינקט לחיים וכו', ווייל די צדיקים האבן געזען אז עס איז זייער וויכטיג זיך צאמצונעמען און שמועסן פון יראת שמים און פון צדיקים, בפרט פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, פלעגט מען מאכן א לחיים און פארברענגען, אבער שפעטער איז עס געבליבן מיט'ן טרינקען וכו'.

אמאל האט רבי נחמן טולטשינער געטרינקען שמחת תורה און ער האט געשריגן צו רבי נתן: "איר זענט מיין גאנצע חיות", האט אים רבי נתן געזאגט: "אמת, איך בין דיין חיות, אבער שמחת תורה טרינקט מען נישט, נאר פורים".

א מחי' א פורים מיט'ן רבי'ן; מען לערנט, מען דאווענט און מען איז זיך מתבודד; אשרינו, מה טוב חלקינו.



## כט

זע דו זאלסט נישט זיין א רחמנות נישט אויף די וועלט און  
נישט אויף יענע וועלט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר 'ויהי ממחרת' (פי תשא), ט"ז אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן  
לכבוד ... גרו יאיר

ויהי ממחרת! - דאס איז געווען א ווארט וואס מוהרא"ש  
פלעגט שטענדיג דערמאנען; עס איז אריבער א פורים,  
אזא גרויסע טאג, ביסט געווען ביי דיין רבי'ן און עס געווען  
אזא התעוררות, דער טיש איז געווען געפאקט און עס איז  
געווען אזוי דערהויבן, ממש וינעו אמות הספים, די ווענט  
האבן זיך געהויבן אין די לופט, אבער וואס איז יעצט? וואס  
האסטו היינט פון די געכטיגע געפאקטע פארענטשעם?  
מוהרא"ש פלעגט דאס געווענליך זאגן ליל שישי פרשת  
בראשית - אנהייב יאר, נאכן כאפן עפל שמחת תורה; ויהי  
ממחרת - וואס איז יעצט? אז דו גייסט צו א רבי וואס ער  
קען דיר נישט מזכיה זיין מיט לימוד התורה און ער קען  
דיר נישט אויפמאכן דיין מויל אז דו זאלסט רעדן צום  
אייבערשטן, איז אויף 'דיר' א גרויס רחמנות.

א מענטש וואס עפנט נישט קיין חומש - איז א גרויסער  
רחמנות, א מענטש וואס עפנט נישט יעדן טאג די הייליגע  
גמרא און לערנט לכל הפחות א דף גמרא - איז א גרויסער  
ארעמאן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנינה יד.): אויפ'ן  
פסוק (ישעיה ג, ז): "ובביתי אין לחם ואין שמלה - זה שאין

בְּיָדוֹ לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא גְמָרָא", ווער איז אן אַרעמאן?  
 דער וואס לערנט נישט יעדן טאג חומש, משניות און גמרא;  
 וואס איז א חילוק ווי גרויס דיין רבי איז, צי ער פליט אין  
 אלע הימלען, צי ער פליט נאר אין די ערשטע דריי הימלען?  
 אויב דו באקומסט נישט קיין תורה, תפלה און תכלית -  
 איז אויף 'דיר' א גרויסע רחמנות, עס קען זיין אז דער רבי  
 איז א גרויסער צדיק, אבער אויב דו באקומסט גארנישט  
 איז א גרויס רחמנות אויף דיר.

מוֹתְרָא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זיך בארימען: "איך האב  
 ברוך השם קיינעם נישט פארפירט, אפילו די  
 וואס זענען אנועק געגאנגען פון מיר, זענען אנועק מיט פולע  
 הענט, איינער מיט א ששה סדרי משנה, איינער מיט א  
 ש"ס וכו' וכו'"; ברוך השם מיר תלמידי היכל הקודש קענען  
 זינגען א שיינעם 'יהי ממתרת', ברוך השם איך זיך צוריק  
 ביי מיינע ספרים, איך וועל ווייטער לערנען יעדן טאג אביסל  
 חומש און אביסל משניות, גמרא והלכה; נישט קיין חילוק  
 פורים, צי פסח, צי ווען אימער.

איך קען נישט פארנעסן דאס ערשטע מאל ווען איך בין  
 געווען יום הקדוש ביי מוֹתְרָא"ש, שנת תשס"ז לפרט  
 קטן, ווען נאך קריאת התורה האט דער גבאי אויסגערופן  
 ווילאנג עס גייט זיין הפסקה און תוך כדי דיבור זע איך ווי  
 הרב ... גרו יאיר הייבט אן פארצולערנען א שיעור פאר  
 אלע בחורים, א דף גמרא; איך בין געשטאנען פארגליווערט



און געקוקט: 'וואס הייסט, יום הקדוש לערנט מען אויך?!'  
 איך פלעג ליינען פון צדיקים אז זיי פלעגן לערנען בשעת  
 הפסקה גמרא. דער הייליגער דברי חיים זכותו יגן עלינו  
 פלעגט לערנען פאר תקיעת שופר גמרא, ער פלעגט זאגן אז  
 דאס איז די גרעסטע הכנה פאר אזא הייליגע מצוה, אבער  
 אז פשוט'ע מענטשן לערנען ראש השנה און יום הקדוש וכו'  
 וכו' - דאס האב איך פארדעם קיינמאל נישט געזען.

איך זאג דיר, איך בין זייער פרייליך און איך הער נישט  
 אויף צו דאנקען דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה  
 געווען צו וויסן פון רבי'ן דייקא דורך מוהרא"ש זכרוננו לברכה,  
 וואס לערנט אויס און לייגט דיר פאר וואס דאס לעבן איז:  
 מען זאל נישט ווערן איבערגענומען פון נארישקייטן, נאר  
 מען זאל טראכטן פון תכלית, 'באלד לייגט מען מיר אריין  
 אין דער ערד און עס וועט גארנישט נוצן דעמאלט'; געלט  
 העלפט נישט דעמאלט, גארנישט העלפט נישט. א מענטש  
 ליגט נאקעט אין דער ערד און עס קומען צו גיין ווערים און  
 מייזן מיט אנדערע תולעך, אבער אז א מענטש האט געפאלגט  
 דעם רבי'ן, יעדן טאג געלערנט זיינע שיעורים און זיך מתבודד  
 געווען, וועט מען דעמאלט עסן די שכל פון דעם.

ווער רעדט נאך אז מען האט זוכה געווען צו געמען א  
 חלק אין צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן,  
 וואס דער זוהר הקדוש זאגט אויף דעם (פרומה קבח): "תא  
 חווי, כל מאן דאחיד בינא דתיבא ואשתדל ביה, למשבק

אַרְחָא בּיִשָּׂא", קום און זע, זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס פֿרענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתֿק בתלת ספֿוקין, מה דלא אסתֿק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפֿיִיא סטרא אחרא וגרים דאסתֿק קודשא בריהּ הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעיפֿא ותפֿא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אין א פֿלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; דער מענטש נעמט אנוועק טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטנס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, און דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "ווכי למחמי בנין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "ווכי בהאי עלמא, ווכי לעלמא דאתי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכט'ס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויזען פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

ווען א איד קומט ארויף אויבן אין הימל פֿרעגט מען אים: "וואס האסטו געטון זיבעציג יאר?" וואס וועלן מיר ענטפֿערן? ווי גרויס וועט זיין די בושה? ווי גרויס וועט זיין די בזיונות דעמאלט? אבער אז מיר וועלן קענען זאגן: "וואס איך האב געטון אין מיין לעבן? איך האב עוסק געווען אין

'הפצה', איך האב מוזקה געווען א איד זאל האבן א הרהור תשובה, איך האב געגעבן פאר א איד א קונטרס און בשעת ער האט דאס געליינט האט ער געטראכט פאר איין סעקונדע: 'אפשר איז יא דא א באשעפער וואס זעט אלעס און האט אלעס באשאפן'; אויף דעם אליינס האט זיך געלוינט אראפצוקומען אויף די וועלט.

דערפאר בעט איך דיר זייער, מיר האלטן יעצט אין אזעלכע דערהויבענע טעג, יעצט קומט פרשת פרה וואס מיר גייען זיך מטהר זיין פון אונזערע טמאות מת, וואס דאס גייט ארויף אויף ניאוף, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רמב): "הרהורים של ניאוף, הם בחינת אבי אבות הטומאה, בחינות מת", ווען א מענטש האט שלעכטע מחשבות פון ניאוף רחמנא לצלן, ווערט ער טמא מיט טמאות מת, וואס דאס איז די שטערקסטע טומאה - אבי אבות הטומאה. זאגט דער רבי "צדקה מצלת מהם", דורך צדקה ווערט מען געראטעוועט פון דעם, אזוי ווי עס שטייט (משלי י, ב): "וצדקה תציל ממות". און די גרעסטע צדקה איז ווען מען קען ראטעווען א מענטש און רחמנות האבן אויף אים, אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להתחזיר בני אדם בתשובה", עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן זיינע שלעכטע מעשים, ווי ער זאל עוסק זיין אין הפצה.

דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי נפתלי זכרוננו לברכה, וואס ער איז געווען איינער פון די צוויי עדות וואס דער רבי האט גענומען פאר'ן 'תיקון הכללי'. ער האט באקומען א ברכה פון רבי'ן אז ווען ער וועט אריינלייגן זיינע הענט אין טאש וועט ער טרעפן דארט געלט, ווען ער האט געדארפט האבן געלט האט ער אריינגעלייגט די הענט אין טאש און געטראפן געלט; מוהרא"ש זאגט: "איך געב א צווייטע סארט ברכה, ווער עס וועט עוסק זיין אין הפצה, וועט אייביג האבן געלט אין טאש". געלויבט דעם אייבערשטער אז איך האב זוכה געווען אויפצושטעלן תלמידים וואס גייען הפצה יעדן טאג און זיי זאגן אז עס איז ממש אזוי ווי מוהרא"ש האט געזאגט - זיי האבן שטענדיג געלט.

דער רבי האט אמאל דערציילט א מעשה, א קעניג איז געגאנגען אין וואלד כאפן א הערש, אויפאמאל זעט מען ווי עס קומען אן שווארצע וואלקענעס און עס גייט אט אט אנהייבן גיין א שטארקע רעגן, אלע מענטשן וואס זענען מיטגעגאנגען מיט'ן קעניג האבן אנגעפאנגען צו קווענקלען צי מען זאל ממש'ן זיין צי נישט, האט דער קעניג געזאגט: "איך מוז כאפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין", האט דער רבי אויסגעפירט די מעשה און געזאגט: "איך מוז כאפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין".

איך גיי נישט צוריק, איך בלייב מיט מוהרא"ש ווילאנג איך לעב און איך וועל פרובירן צו העלפן כאפן דעם הערש; מוהרא"ש זאגט, וואס איז די הערש וואס דער רבי וויל

כאפן? נאר צבי באטרעפט הונדערט און צוויי, און אמונה  
 באטרעפט אויך הונדערט און צוויי; דער רבי וויל אריינברענגען  
 אמונה אין די גאנצע וועלט, עס זאל שוין מקוים ווערן לתקן  
 עולם במלכות שדי.

א גוטן טאג.



וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת זו, שושן פורים, ט"ו אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן  
 לקבוד ... גרו יאיר

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו אז מיר האבן  
 זוכה געווען צו אזא הייליגע יום טוב פורים און  
 מיר האבן זוכה געווען צו מקיים זיין די מצות פון פורים:  
 קריאת המגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים און געגעסן  
 די סעודת פורים; מיר האבן געטרינקען וויין און געבראכן.  
 דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן מתקן זיין אלעס  
 וואס מיר דארפן מתקן זיין.

דער הייליגער רבי זאגט אז טרינקען וויין פורים איז א  
 תיקון הברית, און מוהרא"ש זאגט אז אויב מען ברעכט  
 נאכדעם איז דאס ממש אזוי ווי עס שטייט (איוב ב, טו): "חיל  
 בלע ויקאנו" - דער סמ"ך מ"ם דארף אויסברעכן אלעס  
 וואס ער האט גענומען פון אינו.

דער עיקר וואס מיר דארפן מיט נעמען פון פורים איז דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ז'): "חייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", מען דארף צו קומען צו וויסן אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט; אז עס קומט אויף מיר 'ארור המן' דארף איך עס אננעמען באהבה פונקט אזוי ווי ווען עס קומט אויף מיר 'ברוך מרדכי'. דאס איז דער חיוב פון טרינקען אום פורים, מען זאל זיך איבערנעבן צום אייבערשטן און וויסן אז אלעס וואס גייט אריבער איז לטובה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ד'): "כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא", ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס גייט איבער אויף אים איז פאר זיין טובה - דאס איז מעין עולם הבא.

נישט אלעס קענען מיר פארשטיין; מיר דארפן גלייבן באמונה שלימה אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז פאר אונזער טובה און אים לויבן און דאנקען אויף יעדע זאך וואס ער טוט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות לג'): "חייב אדם לברך על הרעה בשם שמברך על הטובה", א מענטש דארף לויבן דעם אייבערשטן אויף שלעכטס פונקט ווי ער לויבט דעם אייבערשטן ווען עס גייט אים גוט.

ווען א מענטש טאנצט און פאטשט, ער געבט זיך איבער צום אייבערשטן - נעמט ער אראפ פון זיך און פון

אלע אידן אלע דינים. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן י): "בְּשֵׁישׁ חֵם וְשָׁלוֹם דִּינִים עַל יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי רְקוּדִים וְהִמָּחֶאת בַּף אֶל בַּף נַעֲשֶׂה הַמִּתְקַת הַדִּינִין", דורך פאטשן און טאנצן נעמט מען אראפ אלע דינים פון אידן; ברוך השם אז פורים האבן מיר זוכה געווען צו טאנצן און צו פאטשן אסאך, האט מען זיכער אראפגענומען אלע דינים פון אידישע קינדער.

**מוצאי שבת** וועט זיין א סעודה אין ישיבה, אויך וועט זיין א שיינע פלעי וואס די בחורים און אינגעלייט וועלן פארשטעלן; זע צו ברענגען דייע קינדער.

א פרייליכן שבת.



## לא

### מען דארף טרינקען א גאנץ יאר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, ט"ו אדר, שושן פורים, שנת תש"פ לפרט קטן  
לכבוד ... גרו יאיר.

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר האבן זוכה געווען צו מקיים זיין די מצות פון פורים: קריאת המגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים און געגעסן דעם סעודת פורים; מיר האבן געטרינקען וויין און געבראכן. דער רבי זאגט אז מען טרינקט פורים וויין - איז דאס א תיקון הברית, מוהרא"ש זאגט אז אויב מען ברעכט נאכדעם איז ממש אזוי ווי עס שטייט (אויב

ב, טז): "חיל בלע ויבאנו" - דער סמ"ך מ"ם דארף אויסברעכן אלעס וואס ער האט גענומען פון אונז.

געלויבט דעם אייבערשטן מיר האבן געטרינקען געכטן, אבער איך וויל דיר מתוק זיין דו זאלסט א גאנץ יאר טרינקען. דער רבי האט אונז געהייסן טרינקען יעדן טאג א ספעציעלע משקה, דער הייליגער רבי זאגט (תני מוהר"ן, סימן תפה): "א גוט קאפיטל תהלים איז אזוי ווי א פאנטיש", מיר דארפן טרינקען יעדן טאג אביסל פון די גוטע משקה, יעדן טאג זאגן אביסל תהלים; נאך האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כג): "וואויל איז דעם מענטיש וואס עסט יעדן טאג אפאר פרקים משניות, טרינקט קאפיטלעך תהלים און טוט זיך אן מיט מצות ומעשים טובים".

היינט נאכט וועט זיין א סעודה אין ישיבה פאר אלע תלמידים, קום מיט דיין גאנצע משפחה.



## לב

שטעל אהער א שיינע פלעי אויף שושן פורים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האף אז דו וועסט אהער שטעלן א שיינע פלעי מיט נאך אינגעלייט און בחורים אויף שושן פורים; געם א



מעשה פון רבי'ן און שפיל דאס אויף. לייג אריין אין דעם  
אביסל מוסר און בעיקר אסאך ליצנות אויפ'ן סמ"ך מ"ם.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה כה:): "אמר רב נחמן, כל  
ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודת פוכבים  
דשריא", אלע סארט ליצנות איז אסור אבער ליצנות אויף  
עבודה זרה איז מתר; זאלסטו מאכן אסאך געשפעט פון די  
הינטיגע עבודה זרה וכו', וכו'.

אויב עס איז נאך שייך צו מאכן א שיינע מארש מיט די  
קינדער פון תלמוד תורה; דיין כחה און די כחה פון  
... גרו יאיר.

ישר כח פאר אלעס וואס דו העלפסט מיר.







סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם  
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

# תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד  
לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים  
וְהוּא פֶגֶם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה  
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת  
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

יְסֹדוֹ תְּקֵנוּ וְגִלוּ, וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל  
רְבֵנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲזַר הַגְּנוּזֵי וְהַצְּפוּן  
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וּרְבֵנוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבַרְסָלָב  
זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ



קרוֹן הַדְּמִסָּה  
הוֹבֵל הַקְרוֹשׁ



## תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים  
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,  
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם  
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,  
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות  
גריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד  
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עלייך שהוא טמיר  
ונעלם בשם כל ישראל:

### טז.

מביתם לדוד שמרני אל בייחסי בך: אמרת ליהוה אדני  
אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה,  
ואדירי כל חפציכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסיה  
נסביהם מדם, ובלאשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת  
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלולי בנעימים,  
אפנהלת שפרה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות  
יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:  
לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח: כי לא תעזב

## תקון הכללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח  
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימיך נצח:

### לב.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם,  
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי  
בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׂאנְתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי  
יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשֹׂדֵי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי  
לֹא־כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ  
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצְאָה,  
רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֹי לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי\* מִצָּר  
תִּצְרְנִי רַגְלִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זֶו  
תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין  
בְּמִתְגַּוְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מְכַאוֹבִים  
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: שְׁמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ  
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

### מא.

לְמַנְצָח מְזִמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְקָטְהוּ  
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֶהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצֵךָ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ  
בְּנַפְשׁ אִיבִיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עַרְשׁ דְּוִי. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּתָה  
בְּחֻלּוֹ: אֲנִי־אָמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:  
אִוִּיבִי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹתִי,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיינן בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

## תקון הפללי

שוא ידבר, לבו יקבץ-און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי  
יתלחשו כל-שנאי, עלי יחשבו רעה לי: דבר-בליעל יצוק  
בו, ואשר שכת לא-יוסף לקום: גם-איש שלומי אשר-בטחתי  
בו, אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני וחקימני,  
ואשקמה להם: בזאת ידעתי כי-חפצת בי, כי לא-יריע איבי  
עלי: ואני, בתמי, תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ברוך  
יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

## מב.

למנצח משכיל לבני קרח: באיל תערג על-אפיקי-מים, בן  
נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים  
לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי  
לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום, איה אלהיך: אלה  
אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסך, ארדם עד-בית  
אלהים בקול-רנה ותודה, המון חונג: מה-תשתוחחי נפשי  
ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:  
אלהי, עלי נפשי תשתוחח על-כן אזכרך מארץ ירדן,  
וחרמונים, מהר מצער: תהום-אל-תהום קורא לקול צנוריה,  
כל משפריה וגלגיה עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה  
שירה עמי, תפלה לאל חי: אומרה לאל סלעי למה  
שכתחני, למה-קדר אלה, בלחץ אויב: ברצח בעצמותי  
חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה-  
תשתוחחי נפשי ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד  
אודנו, ישועת פני ואלהי:

## תקון הפללי

### נט.

למנצח אל תשחת לדוד מבתם, בשלח שאול וישמרו  
את־הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי  
תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה  
ארבו לנפשי יגורו עלי עזים, לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה:  
בלי־עון ירצון ויבוננו, עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה־אלהים  
צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקר כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי  
און סלה: ישובו לערב יהמו כפלב, ויסובבו עיר: הנה יביעון  
בפיהם, חרבות בשפתותיהם, ביימי שמע: ואתה יהוה תשחק  
למו, תלעג לכל־גוים: עזו, אליה אשמרה, כי אלהים משגבי:  
אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי: אל־תהרגם פן־ישכחו  
עמי, הניעמו בחילה והורידמו, מגננו אדני: חטאת־פימו דבר־  
שפתיו ויפקדו בגאונם, ומאלה ומבכחש יספרו: כלה בחמה,  
כלה ואינמו וידעו כי־אלהים משל ביעקב, לאפסי הארץ  
סלה: וישבו לערב יהמו כפלב, ויסובבו עיר: המה יניעון  
לאכל, אם־לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזו, וארגן לבקר  
חסדה, כיהיית משגב לי, ומנוס, ביום צר־לי: עזי אליה  
אזמרה, כי־אלהים משגבי אלהי חסדי:

### עז.

למנצח על־ידותון לאסף מזמור: קולי\* אל־אלהים ואצעקה,  
קולי אל־אלהים והאזין אלי: ביום צרתי אדני דרשתי,

באמרך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם



## תקון הפללי

ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים  
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,  
נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חִשְׁבֹתִי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:  
אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בַּיְלָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחַפֵּשׁ רוּחִי:  
הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנֹצַח  
חִסְדּוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הַשְׁכַּח חַנוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בָּאֶף  
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חַלּוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עַל־יוֹן: אֲזַכֶּר  
מֵעֲלִי יְהִי, כִּי אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ  
וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל  
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעֵת בְּעַמִּים עֹדָה: גְּאֻלַּת  
בְּזוּרְעַ עַמֶּךָ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ  
מַיִם יַחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ  
שְׁחָקִים, אֶף־חֲצִצְיֶיךָ יִתְהַלְּכוּ: קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגָּל, הַאִירוּ בְּרָקִים  
תַּבַּל, רְגֵזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ: בָּיִם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים,  
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ: גַּחִית בְּצֹאן עַמֶּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

## צ.

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ קָנוּ  
בְּדָר וְדָר: בְּטָרִם הָרִים יִקְדּוּ וְתַחֲוִל לְאָרֶץ וְתַבַּל,  
וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּפֵא, וְתֹאמַר  
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,  
וְאֲשִׁמּוּרָה בַּיְלָה: זָרְמָתָם, שָׁנָה יְהִי, בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יַחֲלֵף:  
בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֵף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֹשׁ: כִּי כָלִינוּ בְּאֶפְךָ,  
וּבְחֲמָתֶךָ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמָאוֹר פְּנֵיךָ:

## תקון הפללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כִּלְיֵנוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה: יְמֵי שְׁנוֹתֵנוּ  
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עִמָּל  
וְאֹן, כִּי גָז חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפְךָ, וּכְיֹרְאֲתְךָ עִבְרַתְךָ:  
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדֵעַ, וְנָבִיא לְבַב חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה  
עַד־מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עִבְדֶּיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּיךָ, וְגִרְנָנָה  
וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שִׁמַּחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:  
יִרְאֶה אֶל־עִבְדֶּיךָ פִּעְלֶיךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי  
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

## קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ  
זְמִירוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ  
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקִּישׁוֹ פָּנָיו תִּמְדִּד:  
זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זֶרַע אֲבָרָהֶם  
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ  
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר  
כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק  
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל  
נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶם: וַיִּתְהַלְּכוּ  
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם  
וַיּוֹצֵחַ עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחִי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:  
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִשְׁהֵלְחָם שָׁבֵר: שָׁלַח לְפָנֵיהֶם  
אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרִזָּל כְּבָאָה נִפְשׁוּ:  
עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ

## תקון הפללי

מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קַנְיָנוּ:  
לְאִסּוּר עֲרֵיוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנְיוֹ יַחֲכֵם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב  
גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרָיו: הִפְךָ  
לְבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו: שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן  
אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׁמוּ־בְכֶם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:  
שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשִׁיךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם  
לְדָם וַיָּמַת אֶת דְּגַתָּם: שָׁרַץ אֶרֶצָם צְפַרְדֵּיעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם:  
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כַּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גַּשְׁמִיָּהֶם בָּרֶד, אִישׁ  
לְהִבּוֹת בְּאֶרֶצָם: וַיָּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר  
וַיָּבֹא אֲרֵבָה, וַיִּלְקַח וַאֲיִן מִסֶּפֶר: וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֶרֶצָם,  
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיָּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:  
וַיּוֹצִיָאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בַּשֶּׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל: שָׁמַח מִצָּרִים  
בְּצֵאתָם, כִּי־נִפְל פַּחַדֶּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עַנְּן לְמִסְפָּה, וְאִשׁ לְהֹאִיר  
לְיָלֶה: שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלְיוֹ וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צוּר  
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נִהָר: כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ,  
אֶת־אֲבֵרָהֶם עֲבָדוֹ: וַיּוֹצִיא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:  
וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ  
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ, הִלְלוּ־יָהּ:

## קלז.

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם־בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל  
עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ בְּנִירוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ  
דְּבָרֵי־שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שִׁמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךָ נָשִׁיר  
אֶת־שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת נָכַר: אִם־אֲשַׁבְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁבַּח

## תקון הפללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם-לא אעלה  
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדום את  
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בתבבל  
השדודה, אשרי שיששם-לך את-גמולך שגמלת לנו: אשרי,  
שיאחו ונפיץ את-עלליך אל הסלע:

## קג.

הללויה, הללואל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו  
בגבורתיו, הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר  
הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים  
ועגב: הללוהו בצלצלי-שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל  
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב  
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעום בעת צרה:  
ויעזרו יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:



הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל מנחם גרשון נרו יאיר,

בן חי' רבקה

וזגתו

מלכה מאטל מינדל תחי',

בת העניא

וילדיהם

שרה גיטל, גאלדא

שניצלער



הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפני עליון בבני חיי ומזוני

רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.



הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרדכי שאול יעקב נרו יאיר,

וזוגתו

מלכה רחל תחי',

ובניהם

נחמה אסתר, חנה פראדל, דבורה  
גיטל, בלומא, נפתלי צבי, פיגא ליבא,  
ישראל יוסף, חיה שיינדל, שרה

אינדיג



הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפני עליון בבני חיי ומזוני

רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון.



הספרי הקדוש הזה נדפס לימות

יואל הכהן נרו יאיר,

בן חי' עלקא

ראזענבערג



הקדוש ברוך הוא

ימלא את כל משאלות לבו לטובה

ויתברך מפי עליון

בבני חי' ומזוני רוויחא,

אמן כן יהי רצון.

